

شیرکو بیکهس

ENDEŞE

ناوەندی بلاوکردنەوهی ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه

بەرپۆهه‌به‌ری گشتیی ناوه‌ند: هه‌ژار مه‌جید

بەرپۆهه‌به‌ری چاپ و بلاوکردنەوه: سیروان مه‌حمود

بەرپۆهه‌به‌ری هونەری: باسەم رەسام

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه - ناوەندی بلاوکردنەوهی ئەندێشه

سلێمانی - شه‌قامی مه‌وله‌وی - ته‌لاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نهۆمی چواره‌م

<http://www.endeshe.org>

andesha.libraray@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

زنجیره کتیبی فیکر و ئەدەب

سەرپەرشتیاری زنجیره

سیروان مەحمود

ناوی کتیب: خیراکە ... مردن خەریکە بگات!

ناوی نووسەر: شێرکۆ بێکەس

بابەت: شیعەر

دیزاینی تیکست: دانا حەسەن

تۆبەتی چاپ: دووھەم ٢٠١٦

چاپخانە: تاران

تیراژ: (١٠٠٠) دانە

نرخ: (٧٠٠٠) دینار

ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆشەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان

ژمارە (١٠٤٩) ی سالی (٢٠١٦) ی پێ دراوە.

مافی ئەم کتیبە پارێزراوە ©

بەبێ پەزنامەندی ئەندیشه، هیچ لایەنیک پێگەپێدراو نییە بۆ لەبەرگرتنەوهی

ئەم کتیبە، جا گەر بە شیوێ ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی، یان ھەر

شیوازیکێ تری لەبەرگرتنەوه بیت.

به بچووكترين نهوهم
به «ئادان»ى كچه زام
پيشكه شه

شيركو بيكه س - رورى فالانتاين

۲۰۱۳/۲/۱۴

پیرست

۱	سہ عاتہ کانی و ہر سبب وون
۱۹	مہ حالہ کان!
۲۵	سو پاسنامہ
۳۵	حہ مام
۵۵	ئہ فسانہ!
۵۷	دارزان
۶۱	مل
۶۳	ٹاپوورہی توورہ
۶۹	دہنگ
۷۳	فایہ ق بیکہس - ئہ گہریتہ وہ بہر دہرکی سہرا
۸۱	ٹادان
۹۵	دایکم
۹۷	گورانہی
۹۹	بوومہ لہرزہ
۱۰۱	دووکہل
۱۰۳	ٹاوی شیعری جوان
۱۰۵	دیمہ نہ کان
۱۰۷	پہروانہ
۱۱۱	کورتهی میژوویہک

۱۱۳	کتیب
۱۱۵	ئەوہی بۆ خودایە و ئەوہی بۆ خاکە
۱۲۱	سێ خۆر
۱۲۳	سەفەرئیکى ناوہخت
۱۲۵	زەرفى شیعەر
۱۲۷	درەنگ
۱۲۹	ورد بوونەوہ
۱۳۱	پوو تکر دنەوہ
۱۳۳	پاییز لەناو پاییزا! ..!
۱۴۳	حیکایەتى دوو قەلەمەکە
۱۴۷	جەستە! (پەخشان)
۱۵۳	لە غەزا گەورەکەدا! ..!
۱۶۱	گلەیی
۱۶۳	نەقاری!
۱۷۵	بانگه‌یشتی!
۱۷۹	توفیق وەهەبى - گولەهیرۆی سەرلق سپی!
۱۸۳	پرسیار
۱۸۵	لە توورەبووندا
۱۸۷	لاسایى
۱۸۹	غرور
۱۹۱	شیعەر و شەراب
۱۹۳	پوووان
۱۹۵	خۆراگرى
۱۹۷	بەگوئى نەکردن
۱۹۹	ترسان

۲۰۱	فورات
۲۰۳	له ههردوو سه ره وه
۲۰۵	راویژ
۲۰۷	سه رایشیوان
۲۰۹	شهوی سه ری سال!
۲۱۱	ئهمین زه کی
۲۱۳	شه قزنی ژان
		عه بدوللا جه وهه، سه رتاپا گزنگ.. سه رتاپا گه وهه!
۲۱۵	(په خشان)
۲۲۷	ئه حلام مه نسوور، ژنی له حیلهی یاخیبوون! (په خشان)
۲۳۳	به پلیکانه دا.. هه تا ژووره که ی ئه و!
۲۴۷	شوینم که وه!
۲۴۹	ره وتی کوتایی

سه‌عاته‌کانی وه‌ر‌سبوون

له ماله‌وه‌م
وه‌کو هه‌موو پوژتیکی تر
له‌گه‌ل "ته‌نیایی" دانیش‌تووم،
من له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی خووم و
ئه‌ویش له‌سه‌ر کورسی خووی و به‌رامبه‌رم.

هه‌ردوو‌کیشمان جلی مال و هه‌ر له‌یه‌ک په‌نگ،
بیجامه‌مان له‌به‌ردایه‌...
په‌نگی بیجامه، شینیکی توژی کاله و
خه‌ت خه‌تی زه‌ردیان تیدایه.

من بالام مامناوهندیه و
هه ناسه م زوو زوو تهنگ ئه بی و،
به لام ته نیایی وانیه،
ته نیایی بالای دریژه و
هه ناسه کانی توولانی و
شه و و پوژ، چاوی هه رزیته و
خهوی نایه و
که مجار ئه دوئی و
بیرم نایه له که یه وه له گه لمایه.

ته نیایی ئاپوورهی ناوی
حه ز به تیکه لیبوون ناکات و
چاره ی شایی و دهنگه دهنگ و
هاوار هاواری هه ر ناوی،
ئه وهی که رقی لیه تی و
هه رگیز له گه لیا ناگونجی،
دهنگی ده هوئل و زورنایه!

جگه له خوئی
نایه وی کهس هاو پریم بیت،
ئه یه وی هه ر خوئی له لام بی،

گهر بنووسم
یهک له دوای یهک

جگهرهم بو دائه گیرسینئ و
«خه یال» م ئه کا به تهیر و
تهیر به شیعیر و
شیعیریش به رهو ئاسمانئیکی بی کو تایی،
هه لئه فرینئ.

له ماله وهم
ته نیایی ههر به رامبه رمه،
(له راستیدا ماوه یه که
ئه وه تهی خانه نشین بووم،
من تاقه تم چوو له و و
که چی ئه و، وه کو خوئی وایه و نه گوپراوه و
له وهیش ناچئ
قته تاقه تی له من بچئ))

((ئه و پوژه ویستم سهردانی
باخئ بکه م، له وی چاوم
به بهسته یه کی کونه دوست بکه ویت و
ههر به یادی جارانه وه

دهستی بگرم، که میک له گه لیا هه لپه پرم،
به لام ته نیایی بهر ده رگای لیگرتم و
له گه ل تاوه بارانیکی له ناوه ختا،
به هه ردووکیان میان گه پرانده وه دواوه و
دهرگیان له سه ر داخستم.)

له ماله وه م
له په نجه ره گه وره که وه
که ته پ و تۆز، ته ماشای پیری کردوو

چاوم لیه له ده ره وه
«با» یه کی مۆن... ده ست تووکن و په نجه نه ستوور
له و دیوه وه لقی شوپری داره ه ناری
حه وشه نه گری و
تۆزی ئازاری نه دات و
له پریکدا وه ک په شیمان بووبیته وه
کپ نه بیته و ده س دائه گری و
له دواییشدا «با» ی سه ره پۆ
له به رخۆوه
هه ندی بۆله بۆل نه کات و
شه قی له قنگی خو ی نه دا و
به بیزاری به کۆلندا تیته په ری!

خیراکه... مرن خه ریکه بگات!

له ماله وهم

له گه ل ته نیایی دانیش تووم،

زه مان له شی ئیجگار قورسه و

نه ئه جوولئی و نه هه لئه ستی پروا و

نه ئه چیته وه بو دواوه و نه حیکایه تم بو ئه کا و

ههر بو پیشه وه مل ئه نی و

ههقی نییه به سه ره وه، من چیم لیدی!

((له ولایشه وه له سه ر ته پله کی جگه ره،

دوو جگه ره له شیوه ی من و ته نیایی،

سووتوو یان در یژ بو ته وه،

تا خالی مه رگ و کو تایی.))

له ماله وه م...

له گه ل ته نیایی دانیش تووم

نه ئه و ژنی هه یه و نه من،

نه ئه و میوانی دی و نه من،

نه ئه و منه تی دنیا هه لئه گری و نه من،

جاری وا هه یه، پیکه وه ئه نووسین و

پیکیشه وه ده س هه لئه گرین،

جاری وا هه یه من رقی هه لئه ستینم و

دہنگی پادیوم...

زور بہ بہ رزی تہ کہ مہوہ!

جاری وایش ہہیہ تہو توورہم تہ کات،

کہ پئی لہ خہ یالم تہ گری و،

گران تہیدا بہ دہستہوہ...

یان ہہر نایدا و

قہلمم پئی فری تہ دات.

لہ مالہوہم... من ناجوولیم

وہ کو تہوہی بہ ہرہم کو تایی ہاتبی،

وہ کو تہوہی تہ پایی شیعرم نہ مابی،

وہ کو تہوہی دلی مہراقم وہ ستابی،

زمانم بیرچووبیتہوہ،

یاخود زمان، منی لہ بیر چووبیتہوہ،

من ناجوولیم... تہوہی بہ تہنہا تہ جوولئی،

تہوہی بہ تہنہا تہ نووسی و نووسینہ کہی

بہ «با» تہ چی،

ہہر دووکہ لی جگہ رہیہ.

لہ مالہوہم و ناجوولیم

لہ پریکدا، تہ نیایی دہستم تہ گریت و

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

ئەمباتە سەر جیگە و ڕەفە ی ئەلبوومەکان،
ئەوسا ئیتر ئەو ئەروات و بە جیم دێلێ.

دەرگای ئەستووری ئەلبوومی،
«کە لە پەنجەم ئەستوورترە»، ئەیکە مەو،
ئەچمە ژووریکی زۆر کۆنی
زەمانەو،

رەبوردوو ئەگەر پێتەو و
بە تەنیشتی ئیستامەو دا ئەنیشی،
وینە یەکیان ئەبێ بە قولایی یاد و
رەمە کیشی و ئەمخاتە ناو هەناویو.

((ئیستام، زستانێکی سپی و سارد و
زوقم، جومگە ی لەشی گرتووم
ئەوسام، سەوزیکی بیباک و
قولپە قولپی خوینیکی زۆر بێ منەت و،
ئیستام، پەنجە ی گەلی پارا و،
ئەوسام، دەنگیکی سەرکیش و،
ئیستام، رەنگیکی ترسنۆک...))

یە کە یە کە سەیری زەمانەکان ئەکەم،
سەیری شوینە مردوکان و سەیری کەسە مردوکان و

سهیری باخه مردوکان و سهیری جل و بهرگی مردوو،
سهیری پیگه نینی مردوو، سهیری زه ماوهندی مردوو،
سهیری چیغ و سهیری نه نکم و

سهیری دایکم و سهیری کچانی گه رهک و،
دوکانه کهی مهلا هیندی و
ماسیه کانی ناو چهوزه کهی...
مزگه وته کهی «حاجی حان» و،
سهیری ده رگای چه وشه ی ماله که مان
(رهنگه که یه کهم مال بووبی له دنیا دا
که توالیتی تیا نه بوو. من نه بوو بچم
بو مزگه وت... دایکم و خوشکه کانیشم
بو توالیتی ماله دراوسی!))

یه که یه که سهیری وینه،
سهیری ئاوینه کانی زه مان و
سهیری هه لمی ساله کان و

سهیری دلداریه کانی جاران و
وه رینی به ژن و بالاکان،
به ریز، نه کهم:

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

((دایکم لیږه دا هه ر ئه لئی
جوگه ی کاریزه پروونه که ی سه رکاریزه،
ئه و وه خته ی هه تاو لئی ئه دا.
ده سمالی پووله که ی سه ر شان،
پووله که کان ئه جریوینن و چاوی ره شی، پیئه که نی و
سرکه یی لاری ناوچه وان،
له نگه ری جوانی پائه گری))

((باوکم لیږه دا هه ر ئه لئی
دارتوویه که ناوقه د ئه ستوور،
سه ری پره له بالنده و
ئه پروانیتته خالیکی ته واو نادیا ری
ئاسمانی دوور))

((ئای ئه مه یان ئه و کچه بوو
که بو دوو پوژ، ته نها دوو پوژ،
حه زمان له یه کتری کرد و
به میوانی هاتبوونه وه بو ئیره و
ئیتیر چوونه وه بو که رکوک))

((ئهمه یش پوورمه،
به جلی موده وه... سپی

له گولی داره رمی نه چۆ و له م باخه دا پراوه ستاوه،
سیبه ری گه لا و لق و پۆپ...
خال خالی کردوو، له شی و
قزی ئازادی بی سهرپۆش،
بارانی سه ری پرووناکه))

((ئهمرۆ له گه ل ته نیاییدا،
چووین بو خهسته خانه بو لای،
داره رمی بوته کوته ره ی پیریژنی و
له سه ر چرپایه ک که وتبوو
ده مامکیکی ئوکسجین،

ده م و لووتی هه لبه ستبوو
دکتۆر، ته نیایی بردبووه لاه و
پی وتبوو،
هه ر دوو شه ویکی تر نه ژی!!))

((ئای «په ری خان» ی ئامۆزام!
له م په سمه دا چه ند نازداری،
ئه لپی بووکی ژیر ده وار و
یان وه نه وشه ی بن زناری.
«په ری خان» به په نجه و چاوی... خو ی نه ژیان

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

پووله که چن... ده سماآل دروون...
چاندنی گول له سهر سوخمه،
گه لئ جاریش خوینی په نجهی

ئه تکایه سهر گولی سپی کراسی بووک...
گه لئ شه ویش... مامی گورگ
گورگی سهرخوش...

به کولله کهی هه یوانه وه... تا دره نگان
ئه و نه وره سهی ئه به سته وه.

ئای پهری خان

تۆ به هار بووی که سهره تان

له پاییزی کدا هات بو لات،

چوو ه ناو ژووری جه رگته وه و

ئه و مردنه له کولله کهی کردیته وه و

ئه وسا هه لفریت بو ئاسمان،

ئای «پهری خان» ی ئاموزام))

دهرگای ئه لبووم پیوه ئه ده م، ئه وانه ی هاتبوونه وه، ئه پرۆنه وه
بو ئه ودنیا و، یه ک چرکه یه و بیرئه چنه وه. ته نیایی
هه لمئه سینئ و ئه مباته کتیبخانه که م، له ژووریکی دوو
به سیدا، به ملیۆنان کیلۆمه تر و سه دان سه دان سه ده،
پیکه وه کۆبوونه ته وه. به یه که وه پراوه ستاون، به بیئ

ئەوێ تا قە یەک دەنگیان لێوەبێ، لەسەر یەک رەفە
 سەدان شار، سەدان زەریا و سەدان شاخ و مەملەکت
 و هەسارە ی ئەستێرە و مانگ و بە هەزاران پادشا و
 تاج و لەشکر و خوین و سەری بپراو و سێدارە و شیر
 و شمشیر و، بەیەکەوێ پراوەستان بەبێ ئەوێ تا قە
 یەک دەنگیان لێوەبێ. ئەو هەموو جەنگ و ئاشتی و
 رق و کینە و خۆشەویستی و ژن و پیاو، پیکەوێ و هەر
 لەم ژوورەدا، هەموو بەتەنیشتی یەکەوێ پراوەستان، یان
 دانیشتون، یان پالکەوتوون، بەلام زۆریان هەتا ئێستەیش

لەگەڵ یەک ئاشت نەبوونەوێ. حەقیقەت هەر و لە شەردا،
 درۆ لە جارێ گەنجترە، بەختیاری و خەون، بێ کۆتاین.
 لە کتێبخانە ی منیشدا، هیشتا شەپەرەکانی نیوان داد و
 بێدادی بەردەوامن، لەوێش ناچێ بپرێنەوێ، بە دەوری
 کتێبخانەدا، بە دەوری شوین و زەماندا، بە دەوری ئەم
 هەموو میژوووەدا، چەند جار تەنیا یی ئەمگێرێ، ئەخولیتەوێ
 و ئەخولیمەوێ. لەبەردەم هەندی کتێیدا، ئەوێ نە بچووک
 ئەمەوێ، ئەچم بە کونی دەرزیدا... کتێب خودای تەنیا یی.
 لەبەردەم هەندیکی تردا، تەنیا ییم زۆر توورە ئەبێ، هەندی
 ناویان، تەنیا ییم پڕ ئەکەن لە دەنگ، لە رەنگ، لە بۆن.
 هەندیکی تر، لە نیوان شەک و یەقیندا، چاوەکانم دابەش
 ئەکەن، تەنیا ییم ئەسوورپیتەوێ و ناگاتە هیچ، جار بە جارێش

خېراکه... مړن خهريکه بگات!

ته نيايم وچا نېک ئه دا و له بهر ده مي يه کيکياندا
پائه وه ستې، به يادي يه کم خویندنه وه، چهنه دېرې

ئه خوینتته وه. له بهر ده مي يه کيکي ترياندا ئه گري،
له بهر ده مي يه کيکي ترياندا پيئه کهنې. له سه ر که م په فیهان
خوشه ويستی و ئازادی نابینم، قوربانی و جه لاد ئاماده ن.
له م ژووره دا، ميژووی دنيا به يه کدا دي و به لام ده نگیان
ليوه نايه، ته نيایي بي تاقه ت ئه بي و ليره يش ئه چيته
ده ره وه، ئه م ده رگايه يش پيوه ئه دا، له خو م ه وه ئه چمه وه بهر
ئاوینه که، ديسان ه وه له پوخسارم ورد ئه به م ه وه، ئه م چرچه
تا دوینيش نه بوو! ئه م پروانينانه چو ن سيس بوون؟ له
داخاندا و له ترساندا، ئه گه ريم ه وه بو دواوه و ئه چمه وه
سه ر کورسيه که ي خو م دائه نيشم. ته نيایي قه له م و کاغه زي
ديني و ده ستی راستم ليی وه رئه گري، هه تا ئه م شيعره
ته واو که م، به لام پرسيار پرسيار، ئه وه نده زورم
بو دينن، وا هه ست ئه کم که من هيچم نه نووسيبي!

له ماله وه م

ئهمه وي ئه مشه و «ته نيایي»

پال پيوه نييم... تا کوو بچيته ده ره وه،

منيش بو خو م ئازادانه

له و په قيبه مل باريک و

چاو زۆر زهقه... دوورکهومهوه،

زۆر ئاسانه،

تهله فزیۆن ئه کهمهوه و

هه لپه رکێ و دههۆل و زورنا ئه دۆزمهوه،

- ئه مهیش گه پانێکی کهمی ئه وی و -

وه ختی ئه زانی هه ر زورنا و

هه ر دههۆله و، هه موو هاتوونه مالهوه،

ته نیایی گوێچکهی کهر ئه بی و

مه جبووره پراکاته ده ری.

هه ر وایشم کرد

ته له فزیۆنم کردهوه،

کیژی بیژه ر، ده م و چاو خپ

وه ک گوێ زه وی،

قژیکی کورت، هه ر به قه ده ر کورته هه وال،

قسه ی خیرا... وه ک پویشتنی

دیپه کانی بنی شاشه.

بلووزیکی پرته قالی... سه ر پرته قال،

«نه مزانی بو ده ستیکم برد بو»

پرته قالی سه ر میز و بو نیکم کرد»

ده نگیکی خوش

ئه توت گوێچکه م بووه به لووت،

بوونی وه نه وشه ی ده نگیم کرد.

ژنی بیژهر گه یشتبووه سهر شه قامی

دوا دپیری ناو هه واله کان،

پرته قالی بیژهر وتی:

ئه م ئیواره یه «زه مین له رزه یه ک»

به پله ی شه ش له سهر پیوانه که ی ریخته ر،

دای له به شی سه رووی «یابان»،

تووره بووم و هاوارم کرد:

زه مین له رزه ی چی ژنه که؟

زه مین له رزه ی چی پرته قال؟

بوومه له رزه... بوومه له رزه

ئه م زمانه ی ش هه موو جاری

به ر بوومه له رزه ئه که وی و

به پیوانه ی... توفیق وه هبی و

به پیوانه ی هیمن... هه ژار...

شه ویک نییه

له دوو سی لاوه... نه پرووخی.

هاوارم کرد... ئه ی پرته قال،

مه لی «یابان»... بلی «ژاپون»... ژاپون

وه کو ولات

ئەم زمانەیش چی بەسەرھات؟!
لەداخاندای... تەلەفزیۆن ئەکوژنمەو،
دیسان تەنیایی دیتەو و
بەرامبەرم دائەنیشی.

تەنیایی ھەلمئەسینی و ئەچینە ناو موبەقەو،
سەلاجە کە ئەکەمەو... دەست ئەبەم و دەنکی تری،

لە ھیشوھ کە ی ئەکەمەو... سەلاجە دائەخەمەو
لەبەرخۆو، گۆرانیه کە ی «تایەر تۆفیق»،
«کراس زەردی» ئەلیمەو... بیدەنگ ئەبم.
تەلەفۆنیکم بو ئەکری، ژنیکی ناسیاو و ئەلی
کچمان بوو و ناویکی خۆشمان لیت ئەوی... باشە
باشە بو سبەینی... تەلەفۆن ئەکوژنمەو... لەوحەیه کی
ژووری میوان، من و تەنیایی پائەگری... داریکی پاییزە و
بەسەر جوگەیه کی بیوژندا ئەگری. لە ئاسودا،
دوو پەنگ تیکەل بە یەکتەر بوون، ئەلی ژن و پیاو
جووتبوون. لە ناوہ راستی تابلودا... ھەوری، دەمی
دایچریو و لە دەمەو پۆلە مەلیکی بریندار دینە
دەری، لە دامیندا روخساری لیلی ئافرەتی،
وہ کو پرووبکاتە خودا و بلی: گەورە ی گەردوون!

خیراکه... مردن خریکه بگات!

ئادهم بهس بوو دروستی کهی، بهبی حهوا. بو
جووتبوون و زاووزیش، ئەهی گهورهی گهوره. ههر
له پانی ئادهمدا خووی کونیکت تیبکردایه، وهکوو
پهحم و ئەم ههموو سه‌ریه‌شه زۆرهی ئەمرۆت
نه تووشی ئیمه ئەکرد و
نه ئەیشبووه مایه‌ی سه‌ریه‌شه بوو خووی...

ئەچمه‌وه سه‌ر کورسیه‌که‌ی خووم،
ديسان ته‌نیایی دیته‌وه و
به‌رامبه‌رم دائه‌نیشی.

به‌ لاچاوئی سه‌یری سه‌عاتی سه‌ر دیوار ئەکه‌م،
دره‌نگ بووه و له‌ نیوه شه‌ویش لای داوه،

وه‌کو هه‌ندی له‌ سیاسه‌تمه‌دارانی زۆر بی‌ئاگای
ولاته‌که‌م، له‌م دنیا‌یه
باویشکیکی درێژ ته‌ده‌م.
وه‌ک زۆر پرۆژه‌ی پالکه‌وتووی چه‌ندین سا‌له،
به‌ پشته‌ خووم ئەکیشمه‌وه.
هه‌له‌سم و ئەچمه‌ ژووری،
به‌لام به‌رله‌وه‌ی پراکشیم،
به‌رامبه‌ر ژنی سه‌ر فه‌رشی

هه لواسراو به ژوور سه رمه وه،
پائه وه ستم و چاو ئه برمه چاوه کانی،
گهردنی بهرز، لووتی قنج و، پیستی سپی،
وهک تیااندا بتویمه وه وایه.
ژنی سهر فهرش، ئه ویش بزهیەک ئه یگرئی و

وهک چاوه پروانی شتی بی... چاوه پروانه
بانگی ئه کهم بیته خواری،
ژنی سهر فهرش، به ئه سپایی به پاوانه زیوینه کهی،
«به لهک» ییه وه... دیته خواری،
ته نیایی وه کو شهرم کات،
ژووره که به جی ئه هیلی و
پال ئه کهوم. ژنهیش دیت و
له لامه وه پال ئه کهوی...
دهستیک ئه کهمه گهردنی و
به جووت خهومان لیئه کهوی.

شەوی ۱۲-۱۳/۱/۲۰۱۳

مه حاله كان!*

کيوپک وتی:

ئه وهيشيان هه ر مه حالپکه و

نايه ته دی،

هه تاوی خوا و

تاریکی شه پ

تیکه ل بن و

بینه هاوده می یه کتری!

* دواى یه که م بلاوکردنه وه. ئەم شیعره جارێکی تر دەستکاریم کردۆته وه، به تاییه تی کۆپله کانی بهر له کوتایی، گۆرانی زۆریان به سهردا هاتووه.

شیرکو بیکهس

دهشتیک وتی:
کهس نهیدیوه
لهسه رهیچ ریگایه کی من
کورت و دریژ،
«جهنگ و ناشتی»
پیکهوه رییان کردبی،
وهک دوو هاوری
گیانی به گیانی یه کتری!

شاریک وتی:
لهناو هیچ شوینیکی مندا
پرووی نه داوه
زام و چهقو،
شیر و مقهست،
عهشق و رهقیب،
بوئی خووش و بوئی ناخووش،
گریه و بهسته،
ژن و جهلده،
یه کتریان خووشویستی و
گهر بو چرکه ساتیک بووبی،
پیکهوه هه لیان کردبی!

خیراکه... مرن خریکه بگات!

«خانی» هات و ئه ویش وتی:

زۆر مه حاله

پوژی له سه ره شه قامیکی «بوۆتان»

له بازاری «جزیره» دا،

«مه م» و «مه رگه وه پ» بینابن،

به یه که وه قوّل له قوّلدا و

بووبن به دوستی یه کتری!

باخیک وتی:

هه ره به وجوره

مه حالیشه... چقل و په نجه

هه رگیز یه کتریان خوشبوئی و،

ئه مجاره یان ئاسمان وتی:

له وه یش مه حالتر ئه وه یه

هه وای ژه هراوی و هه له بجه،

تاقه یه ک خودایان هه بی!

چۆمیک وتی:

هه ره به وجوره

له ئه سته میش ئه سته متره،

شیرکو بیکهس

تۆ گویت لیبی پوژی بلین
بوون به برا
تۆر و ماسی!

په نجه ره یه کی هو له که ی
یه کی شوباتی ناو هه ولیر،

به شان و ملی سووره وه
به په نجه ی هه لوهریوه وه،
هه ورپکی «ئاوایی حه مه» ی
کردبووه ملیچی ملی و
ئه ویش هات و
به دهنگیکی نزم وتی:
هه رگیز ناگه نه یه کتری،
به یه که وه کو نابنه وه،
شیره که ی دهستی «حه جاج» و
برینه کانی «حه للاج» ی
هه ق پهروه ری.

له ته وقه سه ری قه لاه،
«عه بدولخالق» وه ک دار هه ناری «حه یران» بی،
دائه گه پرا و... به دهم پژانه وه ئه یوت:

به یه که وه هه رگیز له یه ک مالد ناژین،
په په ی شه و بو و
گولی گورانی و موسیقا و
له پالیشدا... چرنوکه کانی درکه زی.
قهت سه رنانین به سه ری یه کترییه وه،
داری ژه قنه بووت و داری
سیوه لاسووره که ی شاعر و
خوشه ویستی!

کیژۆ له یه کی مه سیحیی
دهس په ریوی ناو "شه قلاوه"،
ئه ویش وتی:
هه ر به و جو ره. هه رگیز هه رگیز
له ژیر بنمیچی ژووریکدا کونابنه وه،
چون "یه هودا" و خاچی عیسا
هه ق و به عسی
جوانی و به عسی!

له دوایشدا شاعریکی که رکووکی وتی:
ئه وه پیشان هه ر خه ون نییه
ئه م "کوردستان" و "عیراق" ه،
هه تا گه رانه وه ی "مه هدی"!

شیرکو بیکهس

له چوارچپوهی مووزه وهری
ئه م دهوله ته درۆزن و
جامبازه دا،
چون وهردییان و زیندانیی
له پال یه کدا بمیننه وه و
پوژیک نه یه ت،
“که هه ر ئه بی ئه و پوژه بی ت”
دوای ته لاقیکی ئه به دیی
وه ک ته لاقی
نیوان قه فه ز و ئازادیی،
له یه کتری
جوئی بینه وه!!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۱

سوپاسنامە

بۆ سكى خالىي پوژئاوام،
«خالىتر له گه پره كيكى چولكراوى دواى بوردومان.»
بۆ له شى پرووتى پوژئاوام،
«پرووتتر له له شى ههرديكى بى درهختى دواى بوردومان.»
بۆ كوچى زامى پوژئاوام،

«ئەو زامانەى چون گەلای بابر دووی ئەوئ،

قەت ناژمیردرین!»

بۆ هه موویان

باربوویان كوئه كردهوه،

هه تاویان کوئه کرده وه،
سروودیان کوئه کرده وه،
تین و تاوی زوپایان کوئه کرده وه،
پارچه جلی بلیسه یان ئه خسته ناو ته نه که وه و
هه ر به فهرده

ئارد و خه میان تیکه ل به یه کتر ئه کرد و
دلۆپه فرمیسکی گه رمیان،
ئه پرشته ناو نایلۆنه وه و
«له ژیر چادره گه وره که ی
به رده می باخچه ی گشتیدا، دایان ئه نان!»

به بوخچه ی سۆزه وه هاتن
به کو له پشتی مه راق و
به کارتۆنی دلنه وایی و
به پریاسکه ی فرمیسکه وه،
هه موو هاتن
به هه گبه ی پر له کلپه وه
به کو لوانه ی پر له هه لم و
به پالتۆی داربه پرووی گه نج و
به ملیچی دارچنار و
به ده سکیشی ده وه نه وه،
هه موو هاتن،

باربوويان كوئه كرده وه
پرووناكيان له باوه شياندا تههينا و

«له ژير چادره گه وره كه ي
به رده مي باخچه ي گشتيدا، دايا ن ته نان»

گويمان ليوو، سنبه ره كاني باخ و
ئينجاننه كاني سهر پيگه و،
يه كه به يه كه ي كورسيه كان،
هه موو به يه كه وه وتيان:
(سوپاس بو نه وه ي سروودي «تازاديخوا» و
بو كچ و كوري «پيره مي رد»،
بو وه چه ي دارتووي مه ليك و
يه كه م هاواري بهر سهر را))

گه رمايان كوئه كرده وه،
ميژوويان كوئه كرده وه،
هه تاويان كوئه كرده وه،
نيسك و نوک و خوژگه و نارد و
كلاو و شيعر و چيروك و ماشه سپي و
جل و بهرگ و خه مي دريژ و قول كورت و
لباد و گوره وي دار و دره خت،

په تاته و خه لوز و به پروو،
برنج و پشکۆ و مه مکه مژه و مانگه شه ویان،
پیکه وه کوئه کرده وه و
له ژیر چادره گه وره که ی
به رده می باخی گشتیدا، دایان ئه نان.

((سوپاس بو قاته تازه که ی ئه مین زه کی
که له هه ردوو جزمی «کورد و کوردستان» ه وه
پێچابووی و به ره شه بایه کی ته ته ردا بو ی
ناردبووین. سوپاس بو ئه و شه روا ل و ستارخانیه ی
که «پیره میرد» یش پێچابووی له غه زه ته کانی
«ژین» و «ژیانه وه» و به «ئه حمه د شوکری»
پیتچندا، بو ی ناردبووین. سوپاس بو پالتۆ
ره شه که ی «ره فیق حیلمی» که به ده ستی خو ی هی نابووی.
له گه ل یه که م به رگی ئه ده بیاتی کوردیدا،
سوپاس بو ئه و هه موو که لله شه که ری که «حه پسه خان» ی
نه قیب ناردبووی. سوپاس بو ئه و ته نووره و بلوس و
شالی سه رشانه ی، که ست «به هی مه عرووف» بو ی ناردبووین.
سوپاس بو ده رمانخانه که ی «نووری عه لی». بو چاکه ته
بو نخۆشه که ی «شاکیر فه تاح». سوپاس بو کلاوه فه روه
گه رمه که ی «خاله شیهاب»، که به دار ئه رخه وانیک ی
سه یواندا بو ی ناردبووین. سوپاس بو ریکۆرد و

خيراكه... مرن خريكه بگات!

سیدیه که ی «شه مال سائب». سوپاس بو مشه مای
بارانه که ی «حه مه جهزا». سوپاس بو نه و جووته ده سکیشه
ناو خورییه ی که «فه ریدوون عه لی ئەمین» له گه ل دوو
چیرۆکی مندالاندا، بۆی ناردبووین. سوپاس بو نه و
قه مسه له سه وزه ی که له هه ولیره وه له گه ل دوو
کتیبی خویدا و به «با» یه کی شه قلاوه دا، «عه بدولخالق
مه عرووف» بۆی ناردووین. سوپاس بو نه و پالتۆ
نیوکۆته یش، که له گه ل جارنامه ی مافی مروڤدا، «حه مید
بلباس» بۆی ناردبووین. سوپاس سوپاس بو کاک
«عومه ری مه کته به» یش که چه تریک و لوکسیک و دیوانیکی
«شیخ رهزای تاله بانی» و پرۆمانیکی به ناوی «ون بوون» ه وه،
بو ناردبووین... سوپاس. سوپاس بو هه موویان))

باربوویان کو نه کرده وه،

ژیانیان کو نه کرده وه،

گه رمایان کو نه کرده وه،

خۆشه ویستیان نه پیچا

له غوربه ت و له عه شقه وه،

دلی سلیمانان نه خسته ناو دهروونی

که رکووکه وه و چاوی که رکووکیان نه خسته

ناو بینینی «عامودا» وه و خۆشه ویستی عامودایان

ئه پینچا له بالای «ئامه د» هوه و بالای
ئامه دیشیان ئه برده سه ر «ئاویه ر» و ناو

«سنه» وه و

له ژیر چادره گه وره که ی
به رده می باخچه ی گشتیدا، دایان ئه نان!
له دواییشدا

له دوای هه مووان

پیریژنیکی «قالاوا»،

چون هه ژاری تاق و ته نیا،

چون بیکه سی وه ک خو ی و خوا.

ئه ویش به له قه له ق هات و

له بایه عیه که ی ئه و مانگه ی،

له خه مه کانی ئه و مانگه ی،

به هه ر دوو ده ست هه لگرتبوو،

بایه عیه که ی

رپک کردبوو به دوو به شی وه ک یه که وه،

به شی بو ژووره نابینا که ی خو ی و،

به شه که ی تر بو کورده کانی سووریا،

له به رخویشیه وه هه ر ئه یوت:

«به شی دوو سی یه کیان ئه کات!»

له بایه عیه که ی ئه و مانگه ی،

به هانکه هانک،
له ژیر چادره گه وره که ی
به رده می باخچه ی گشتیدا... ئه ویش داینا،
«سئ مشت برنج و سئ مشت ئاخ،
له ناو زه رفیکی نایلوئندا.
سئ چوار جام ئارد... سئ چوار جام خه م،
له بنی تووره که یه کدا،
به تانییه کی رزیوی فه تاح پاشا،
که پیچابووی له عومریکی زور دریژی
ره نجه پووه،
سئ مشت شه کر، سئ مشت زوخواو،
دوو مشت نوک و دوو مشت تالو،
که هه موویانی کردبوو به سهر یه کدا».

شه قامی سالم و شیعر وتیان:
سو پاس ئه ی پیریژنی قالاوا
گول و گلۆپ و ماشین و
په نجه ره کانی ته لار و پوله مه ل و
هه تاو و سیبه ر پیکه وه،
عیسا و «که ریمی ئه له که» و
ئاسکه کانی کانیسکان و
سداره که ی ئه وره حمانی باخه وان و

بایه وانی که شتی نوح و
مشکیه کهی «فایه قی قه ساب»،
تۆپه کهی «یاسین همه سالج» و
شاوره کهی «سالج عه لی» و
کامیرا کهی «یه حیا فهندی» و
که مانچه جوانه کهی «کارزان»،
عهینه که کهی شه هید «ئارام»
گوله میخه کی سهر چاکه ته کهی «دیلان»
هه موو وتیان... به دهنگی بهرز... هه موو وتیان
سو پاس بو تو
پیریژنه کهی قالاوا

ئه ی له نه عنا بۆن خو شتر و
له دارسیوی بهرپرژه ی ئاو، خاوینتر و
قسه ت له میوژه ره شکه خو شتر،
سو پاس پیریژنه کهی قالاوا!
خه مت نه بی بایه عیه که ت سبه ی ئه گات،
ته واو ته واو دلنیا به،
ئه گاته ده ست بیوه ژنی له ولاتی بیوه ژندا و
خه مت نه بی...
ئه ویش له گه ل زهرده ی ئیواره یه کی
خویناوی ئه وی، ئه یخوات.

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

دوای هه موویان!
چه ند دلۆپۆی له ئاوی چاوی «قامیشلو»
چاوی «حه ما» و
چاوی «حومس»، چاوی «ئه دل ب»
به چاوما هاتنه خواره وه،
هه تا گه یشتنه لیواری
چاله کانی سه ر پوو مه تم،
ئه وسا به ئه سپایی وتیان:
ئه ی ریحانه پی ریژنی سلیمانی،
پی ریژنه که ی قالاوا،
به قه د هه موو برینه کانی سه ر جهسته ی
کور دستانم... به قه د ژماره ی هه ر هه موو ئالا کانم،
به قه د هه موو ده نکه برنج و نوکیک و
به قه د ژماره ی فرمی سکی منداله کان،
سو پاس... سو پاس، سو پاس،
پی ریژنه که ی قالاوا.

سلیمانی ۲۰۱۳/۱/۱

حەمام

«شيعريكي رومانسي و ئيرۆتيكيه»

ژماردوومه، پانزه پوژه دهزگيراني و
ئهلقهه پهنجهه دهستي راستمان
دوو ئهستيرهه زيپرینن و
جریوهیان زور تازهیه،
ئاوینهه پیکه نینیشمان

چون روومهت و چاوی گهشمان
بو یه کتر ئه بریسکینه وه!
له ناوه وهش ماخولان و هه وه سی جنس، ژيله مۆیه و

باي گەنجىتى لىي ئەدات و
گر ئەگرىت و لرفەي دىت و
بەردەوامىش
كوورەيەكى داگىرساوى
شەوانەيە و پوژانەيە!

هەموو پوژى دووسى جارى
بە بيانوى جوړاوجوړەو،
كە كەس پروايان پىناكا
دىمە مالتان!

ئەوا ئىستەش خوّم گوړيوه و
بەر ئاوينەي ديواره كە بەرنادەم و
لاجانگ دريژ... لە پەرهى گويش بەره و خوارتر.
جاريك لەسەر لا تەماشاي خوّم ئەكەم و
جاريكى تر، پىك بەرامبەرى ئەوەستم
ئەچمە پيشى و ديمە دواوه و
دەست ئەخەمە سەر كەمەر و
ئەمجارەيان بە تەنها هەر دەم و چاوم
لە ئاوينەكە زور نزيك ئەخەمەوه
لەو لاي ليومەوه زيپكەيەك، بەدى ئەكەم
زور بچووكة، بەلام ئەبى بە مەراق و

خۆم له دلمای گهوره ی ئه کهم.
له پر به بیرم دیته وه: نیو قولانجی

پاژنه ی پیمی بو هه لئه بپرم، له سه ر په فه ی
گه چینی ژوور، شووشه بوونی سه ر نه کراوه ی
مارکه ی «پاریس» دائه گرم و کلاوه که ی بائه ده م و
ئه کریته وه و ئه مسه ر ئه وسه ر،
دوو که ره ت رایئه وه شینم و ده می ئه که مه روخسارم و
چوار پینج جار ی پرژ... پرژ... پرژ
له روومه ت و له سمیل و له لاجانگ و
له لامل و ملیوانی کراسه که ی ئه پرژینم،
«هه ندی شوینی ریشی تاشراو
بو ساتی ئه چوزینه وه و
چوزانه وه یان زور تیژه و
چاویکم پی ئه نوقینن!»
ئه وسا ئیتر ئه چمه دواوه و قوچچه ی چاکه ت دائه خه م و

ئێجگار دلم به خۆم خوشه و
هه ر خۆیشم خۆم هه لئه کیشم:
به راستی ته واو گوپراوم و
بووم به «ئازاد» یکی تر و
به قه د «رۆک هه دسن» قۆزم و

تۆش «جنيقهەر جۆنز» ى خۆمیت،
ئهوه تا وا

«كافى» يه كه م حهرفى ناوه جوانه كه شتم
خستۆته ناو دليكه وه و
داومه له يه خه ى چاكه تم!

وا ئه مجارهش قاچ له سه ر قاچ
له هو له كه دا دانىشتووم
«قۆنده رهى باتاى قاوه ى
پيش هاتنم، بۆيا خكراو
گهردى چيه پيوه ى نيه و
له سه ر تاكى هه لپراويان
كه له چهرمى به بريسكه ى ورد ئه مه وه،
نيوه ى ده م و چاوم دياره و
ئاوينه يه!»

قژى رهش و پرى چه ند جار شانە شكين،
هيشتا كزره و بۆ پشته وه داها تووه،

«له م ساته دا ته پلى سه رم
خوروويه كى زۆر نه گريسى تينه كه وى،

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

هه رچونیک بئ، خۆم پائه گرم، نایخورینم
بو ئه وهی قژم تیک نه چی!

کراس تازه ئوتوو کراو
- به حال بۆنی دوای ئوتوو که هیشتا لیدی -
خه تی پانتۆل ده می تیژه و به شاقولی،
تا پشتی پی، پیک پاره ستاو
ده رلنگی له خواره وه پان و پوره و
دوو ئه وه ندهی سه ر و پوز و لای پان ئه بی،
چاکه تی قات، دوو قلیشه و
هه ندی جاریش له سه ر کورسی چایخانه کان

چمکیان له درزی گیرئه بی،
له خۆمه وه

زوو زوو ده ست ئه به م بو ملم،
بی ئه وهی شل بوویته وه،
بوینباخ توند ئه که مه وه!

هیچ نه بووه و له خۆمه وه شله ژاوم
پاکه تی دریزی «سۆمه ر»، له گیرفانم ده رئه هیتم
«قیساره» که ی له ناو خه یالدا ئه ژهنم،
له و ساته دا

- دەمم لەلای دەمی ئەوه و -
پیی نازانم جگەرەیهك
سەر و قنگ دائه گیرسیئم،

تووتن ئەچیتە دەممەوه و
به زمانمەوه ئەنووسی،
تۆزی تیزه و به دەستەسپ لای ئەدەم و
ئەوسا سەریك بانه دەم و
خۆشم به خۆم پی ئەکەنم!
لەسەر تەپلەکی تەنیشتم
دەست ئەدەمه گوڤاریك و ئەیکەمەوه،
«مارلین مۆنرۆ» دەرئەکەوی
«با» یەك کراسه سپییه کە،
بەرەوژوور هەلداوه تەوه و
ئەویش ئەیهوی به دوو دەست
کراسی هەلفریو بگری،
گوڤار لە چاوم نزیکتر ئەخەمەوه

بەشکو سەر ووتر ببینم!
ئەوسا تفیك قووت ئەدەم و
لە جیی خۆی دایئەنیمەوه!

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

له پادیۆی مائیکی دووری گه پره که وه
له سه ر باسکه کانی هه وا
وه ک هه وراز و نشیو بکا،
جاری بهرز و جاری نزم
دهنگی سوۆزی شه مال سائب
«ئه ری له یلی»
سه ربانه و سه ربان ری ئه کا و
له گه ل چه زیکی فی نکدا
ئه گاته گوئی،

له ملایشه وه
بوئی ئاورشیینی نزیك
له سه ر گله سووری چه وشه،
تیکه ل به گوۆرانی ئه بی و
کونه لووتم
مشه مشی بوئی خوۆشی تی ئه که وئی
له م ساته دا من دهنگ و بوئی دل داری
به یه که وه هه لئه مزم!

له په نجه ره وه تیلما سکی
له هه تاوی گه نج هاتوته
باوه شمه وه و

شیرکو بیکهس

له بهر ئه ودا، پهنگی شینی پانتۆله کهم

گه لئ جوانتر ده رئه که وئ!

که ده ست ئه دهم له ناوچه وان و پروومه تم

گهرم گهرم

وا هه ست ئه کهم

گپری مۆمئ له ناو خوینما به هیواشی

ده سووتیت و

به ره به ره پله ی گهرمام سه رئه که وئ!

من ئیستا که دلم به قه د دلی سیوی

سه ر لقی باخه که خو شه

ئه لئی شه ربه یه کی تازه م،

قاقام پر و پیکه نینم لی ئه پرژی!

حه ز و ئاره زووم غوبابه و

که له شیرئ ئه م ته مه نه م

وه خت و ناوه ختی بو نییه و

هه ر ئه خوینئ،

خیرا خیرایش

خیراکه... مریڻ خاریکه بگات!

ئه لقه ی په نجه بائه دهم و
دهست به سمیلما دینم و
قاچی سهر قاچ، ئه له رزینم
دایکیشته وا به رامبه رمه و
له سهر به رهی نه خش و نیگار
درشت و زهق،
به رهی کی زیاد له پیویست در یژکوله،

به چوارمشقی دانیشته ووه و
کراسیکی گول باتمانی له به رایه و
قوله کانی هه لکردووه و
جلی شور او قه د ئه کات و
به ده نگیکی تۆزی به رزیش،
- وه ک بو یه کیکی گو یگران قسه بکا -
باسی گولزاری کچینی
خویم، بو ئه گیر یته ووه و
چاویشی ههر له سهر جله.
«به سزمانه وا ئه زانی گویم گرتووه،
به لام نه سهر و نه دل و نه گو یچکه یشم،
لای ئه و نییه و
خه یالم ههر له لای تویه!»

تۆش لهوسهري پارهويكى
نيوه پرووناكى تهنگهوه،
پشت له منى و چاوم ليه
به رۆيكي پشتين بهربووى، سپيهوه
- رۆبهكه كه مئ سپتر له پاووپووز -
وا خهريكى دهسكى دهركاكه بگريت و
بچيته ناو حمامهوه،

ئيتر ئهبي وهكو كراسى داكه نراو
تا ئه وه ختهى تهواو ئهبي، چاوه پروان بم!
لهم ساته دا
ئه بم به گلۆپى سفر و
كزۆله م و ئه لئى خاولى به جيماوم

زه وقم كره و بۆيشم نيه و قه ده غه يه
له گه ل تۆدا بچمه ژوورى حمامه وه،
له وديوه وه تۆ سوورگى ده رگات پراكيشا و
وا ئيستاكه

له ماينى دره وشى چاوى داىكت و
چه ند ده رگايه كى پاسه وان،
چه ند ديوارىكى زالم و
خوشك و براى گزگل گزگل،

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

چاوزیت چاوزیت، سه رزل سه رزل،
ژماره پینج، ژماره شه ش، ژماره ههوت،
که لوپهل و سانسوری مال،
هه ره هموویان به دهسته دارینه کانیا،
به دهسته به ردینه کانیا،
هه ردوو چاویان توند توند گرتووم

ئه لئی ته لبه ندی درکاوین،
پینگه ی هه مامیان لی به ستووم،
له هه مامدایت و ناتوانم بیمه ژووری،
قه ده غه یه من به پرووتی تو بینم!

«من نازانم ئه مه ماله،
یان خانی کاروان سه رایه؟!
من نازانم ئاخر ئه م ماله جه نجاله،
که ی چوئل ئه بی؟
ئه و پاره وه و، ئه و ژوورانه و، ئه و هه وشه یه،
له سوچیکدا، ژیر پلیکانه و داریکدا،
له گوشه ی سه ر ته نووریکدا،
که ی جیی ده ستبازی و ماچیک و باوه شیکم

لای خوویان بو ئه که نه وه؟!!

دالدهی ئەم ههوهسه گه نجهم،

کهی پێ ئەدهن؟

من نازانم!

زهرده زيره و سه ره ميکوتهی مندالان

چ وهخت ئەپرۆن؟! چ وهخت ئەنوون؟!

ئەم هه موو ميوانه زۆره،

کولله و سوننه زهرد و سووره،

کهی دهست له قرته قرتی خواردنی

گوله به پرۆژه هه لئه گرن؟! مایان هه یه؟!

کهی هه لئه ستن؟! ئەپرۆنه وه؟!

ئاخر من کهی و له کوپوه

قومێ دوو قووم، له و ناو ده مه بخۆمه وه؟!

من نازانم هه موو جارێ له م سه ره وه،

به خه یالی چه ند ده رفه تی په نگا وره نگی

ده ست گوشین و مه م گوشین و پان گوشین و

ماچ و موو چه وه، خۆم ئە که م به م ماله دا و

به لام له وسه ر دره نگانێ

که هه لده ستم، لوژ لوژ له گه ل

دوو ده ستی زۆر نا ئومید و

لچیکێ شوپ و با وه شی

په له هه وه سی پروو خاو و... کوژا وه دا

ئەگەر پیمه وه بو مائی!»

من ئیستا که له م دیوه وه،
ئاره زوویه کی پر حیلە و

شه هوه تیکی داگیرساوی پهل و پۆ داری
بی ئوقره م،

ماخولانیکی بی ده نگم،
له گیزه نیکی قوول ئە چم،
که لوول ئە خوا،

له عه زره تا، هه ر سمیل و لیو ئە جووم و
ده می هیواش... ده می خیرا،
به ناو هوڵدا دیم و ئە چم.
وه ک به لۆعه ی ئاو لی براو،
قرخه قرخکه ر،

یان پرته پرتی چرایه ک،
له بهر خۆمه وه بو له م دی.
نه که وتووم و نه خۆلاوی بووم و نه هیچ،

که چی زوو زوو به هه ردوو ده ست،
به ر سنگی خۆم ئە ته کینم
له دوایشدا و له پریکدا،

له بهرده می وینه یه کی هه لواسراوتا
پائه وه ستم، پائه میئم... پائه میئم

«وینه، چوارچیوهی لائه دا و
وینه، هه موو جله کانی پارچه پارچه دائه که نی و
وینه، هه نگاو هه لئه هیئی و
دیته ده ری و
ته نها و ته نها،
به یه ک ده ری پی کولی چه سپی سوورباوه وه،
له بهرده مئا پائه وه ستی!

له ناکاوی یه کیکیان دیته هو له وه،
منیش دووسی جار نه کوکم،
توش جل له بهر نه که یته وه و
بی نه وهی ئاور به یته وه،
به په له پهل نه چیته وه ناو چوارچیوه!

حیله، زورم بو نه هیئی
یال ره پ نه بی،
گری شه هووه ت، بلیسه یه کی ئاگره و
تیم بهر نه بی!
ئه وسا ئیتر

خیراکه... مردن خاریکه بگات!

چاوه کانم ئه نوقینم،

» له په نجه ره ی خه یالیکى سوورباوه وه،

به بئ خشپه، وهك بلیسه یه کی بیده نگ و

یا سکلکی زور گه شاهه،

به ده رپییه کی ره شه وه،

دیمه ژووری حه مامه وه

ئیتا به ته نها چاوی خوا و

چاوه کانم وا به پرووتی، پرووت و قووتی

له حه مامدا تو ئه بینن.

ئای خودایه چی ئه بینم؟!

به ژنیکى بهرز، ئه لئی نوری سپی و ته ره،

ئه وه تا وا، به پیوه یه و سه رتاپایشی

هالاویکی زور ته نکى ئه فسوناوی لیه له ئه سی،

پرچی زهردی نوساو به شان و ملییه وه،

خالى په پوهله یی سه ر سنگ،

که فیک بووه به ده وه نی و

بالى جووته و وهك هه ز بکا، هه ر له وی بئ و

ئیت نه فری!

له پاش توژی،

ههردوو باسکه نهرم و نوّل و سپیه کانی
بو لای سهری بچکولانهی هه لئه بریت و

به هیواشی... زور هیواشی،

ههردوو مه می گول به ده می،

قنج و قوتی، خوئی ئه گلوئی.

«له م ساته دا و له تاواندا، دهسته کانم

وا خه ریکن شیت ئه بن و

په نجه کانم وا خه ریکن یاخی بن و

له عه زه تا ههردوو مه چه ک جیییلن و

به ره و بناری مه م بفرن!»

ئای خودایه، چی نابینم؟!

له ناکاوئی، جامه ئاوئی،

به سئ چوار جار توپه له که فی سه ر مه مک،

سه ر که فه ل و سه ر ناوک و، سه ر بانه گا،

به ره و به رپی پائه مالن.

ئیتر هه رچی هیلی سنگ و پان و

قهوسی سمت و خه ت و خالی قوّل و سک و

توکه به ری نهرم و نوئی، توژی لوولی به بریسکه ی

ده و روبه ری سیگوشه که ی کانی حه یاتی نیوانی

شلکه ی پانی، پروون ئەبنه وه و دەرئە کهون!

سینگۆشه یه ك سەر به ره و خوار،

سینگۆشه یه کی ئەزه لیبی،

تەلیسمیکی به رجه سته ی خوا.

سینگۆشه یه ك هه رچی گۆشه ی جوانی «بوون» ه

له درزیکی ناوه راستا جیی بوته وه و

له ویشه وه ئەم ژیانە،

هه ر هه لده قولیت و هه لده قولی

سینگۆشه یه ك سەر به ره و خوار،

که به پرووتیی تەماشای پیاو، کهوته ناوی

ئیتەر بینین گر ئەگریت و ئەسووتیت و

له دوای سووتان، خۆله میشی ژیلە مۆیه ك

له ناو له شیا به جیدیللی!

من ئیستا که... گۆشتی ئاگر،

ستوونه که ی ناوه راست و خوار ناوكم،

پراست بوته وه و سوور بوته وه و

ده رپیی کردوو به چادر!

ته قه ی جام و خوړه خوړی ئاو له ولاوه.

دانه وین و نوشتانه وه و هه ستانه وه ی

لهش و لاری پر ئاره زووی ئه و له ولاره،
له لای منیش
له خوار ژووری ناوکه وه،
چه پۆکانی ئه سپیکی زۆر چه مووش و هار،
سمکۆلانی گلارای،
چه خماخه دار،
هه تاکوو بئ هه ر زیاد ئه کا.

وا ئیستا که حیه ی ئه سپم
کوژنه که ی ته واو به رزه و
سه ری ره پی به چه واوه و
خه ریکیشه پشتی سه ری
بدا له به رایى سکم!

چرکه ساتی و
ئاویکی سارد ئه کری به پشکووی هه وه سدا و
چزه یه کی دریزکو له ی لیئه لئه ستی،
چرکه ساتی و
رهنگی ئال ئه بی به رهنگی خو له میشی و
پۆپنه ی که له شیر ئه که وی به لایه کدا و
ئاگره که ئه کوژیته وه.
حیه دانه مرکیته وه.

هه ناسه خاو ئه بیته وه.

گلاراوی، جیگه بو و یقار چۆل ئه کا و
له دوايشدا،

له په نجه ره ی خه یالئیکی شینباوه وه
وه کو هیچم نه بینیی و نه کردبی،
به ئه سپایی ئه چمه ده ری

من هیشتا هه ر چاوه پروانم
له هو له که دا دانیش تووم
به دهم وتنه وه ی ژیر لیوی
گۆرانییه که ی «ئهی ناره وه و ئهی یاره وه»
سه ر هه لئه برم،
له پر ی کدا،

دوای گرمه یه ک، ده رگای حه مام ئه کر یته وه،

له گه ل هور و ژمی هالووی،
به سیمای په مه ییه وه،
به بر یقه ی روومه ته وه،
به رو بیکی سپی پشتین به ره للاوه،
که چمکیکی له ئه رز ئه خشی،
ده زگیرانم د یته ده ری.

شیرکو بیکهس

لهم ساهدا له دلی خوځدا وا ئه لیم:
خودایه که ی ئه و پوژه دی
سانسور له م مالهدا بهری و
به م که ف و کولی جهسته وه،
له گه ل ئه ودا...
بچمه ژووری حه مامه وه!

سلیمانی - مارتی ۲۰۱۰

ئەفسانە!

ئەكەۋىتە دەستى «با» يەك

ئەتبا... ھەتا

ئەو دەربەندەي

ئەسپەكەي «فەرھاد» ي لىيە و

سواری ئەبى.

ئەكەۋىتە دەستى ئاۋىك،

ئەتبا ھەتا ئەو كەنارەي

گولەكەي «عوممان» ي لىيە و

ئەيكەيتەۋە.

ئەكەۋىتە دەست مەقامى،

شیرکو بیکهس

ئه تبا و ئه تبا، تا ئه و شوینهی
که لاوکی سووری لیه و

تۆیش ئه یچری.

له دواییدا ئه که ویته دهست خه ونیکیش،

ئه تبا و ئه تبا و راناوهستی،

تا ئه و شوینهی

که مهمله که تی سیحراوی

وشه ی لیه و،

ئه وسا که تۆیش،

به حیه ی ئه سپ و به رهنگی

گولی عه شق و

به سووتانی شهوی لاوک،

جوانترین شاعر ئه نووسی!

سلیمانی - کانوونی یه که می ۲۰۱۰

دارزان

له بيشه‌ی ئه‌م نه‌خشه‌یه‌دا...

له‌سه‌ر ده‌رگای چه‌وشه‌ی گورگ و

له‌سه‌ر دیواری ده‌ره‌وه‌ی

مالی هه‌موو یه‌کانه‌کان...

له‌سه‌ر پشتی که‌رکه‌ده‌ن و

له‌سه‌ر ته‌ویلی تیمساح و

له‌سه‌ر که‌پوی چه‌قه‌له‌کان،

به‌گه‌وره‌یی

به‌قاوه‌یی،

لێیان نووسراوه: ئازادی!

له بيشه‌ی ئەم وڵاته‌دا،
له‌سه‌ر يه‌ك به‌ يه‌كی قولله‌ی
قه‌لای هه‌موو درنده‌كان،
له‌سه‌ر گه‌ردنی نه‌هه‌نگ و
له‌سه‌ر خورتومی فيله‌كان،
به‌ گه‌وره‌یی و به‌ نارنجیی
هه‌ر هه‌موو لێیان نووسراوه‌:
دیموكراسی!

له‌م جه‌نگه‌لی میژووهدا
له‌سه‌ر قنگی سووری مه‌یموون،
له‌سه‌ر قه‌پۆزی گه‌مال و
له‌سه‌ر كه‌فه‌لی ورچه‌كان،

به‌ گه‌وره‌یی و
خه‌تی سپی،
هه‌ر هه‌موو لێیان نووسراوه‌:
دادپه‌روه‌ریی!

به‌لام هه‌موو به‌یانیه‌ك، ئێمه
له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌وه‌دا و

خيراكه... مرين خريكه بگات!

له سه ره پړي هاتووچوډا،
كه نازاديمان تووش نه بي،
نه لتي كه له شيري شه له و،
دهنگ نووساوه!

كه ديموكراسيمان تووش نه بي،
نه لتي مامزي ترساوه و،
دهم به ستراره!
كه دادپهروه ريش نه بينين،
هر پهر و ئيسكيكي پرووته و
به چوار لادا،
«با» نه يانبا و
جهسته يش له شه ودا خوراوه!

سليمانی ۲۰۰۹ - ۲۰۱۱

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

مل

ملم دېشى،
چەند پوژيکه ملم دېشى
ئازارېكى بازنەيى
ئەلېي... ئەلقە پشكۆيە كە و
ئوقرە ناگرې و
دانا سەكنى و لە گەر وومدا
دېت و دەچى!
ملم دېشى،
وتيان: رەنگە واپى و واپى...
زور شتيان وت،
لە سەرماو، بۆ وەرگەرەن...
بۆ گۆرپىنى باليفە كەم...

بۇ ئاورپىكى زۆر خراپ...
بۇ ترازانى جومگە يەك،
وتيان... وتيان
وتم ئەوانە هيچيان نين
هەبى و نەبى،
ئەم پوژانە
لە پوژھەلاتى ملىمدا و
لە ژوورپىكى سىدارەدا و
لە «تاران» دا
دىسانەوہ... ئەلقەى پەتتى
بە دەم ژانى بايەكەوہ،
ئىستە لەوئى... دىت و دەچى،
چاوە پروانى چەند «مل» يكمە،

ملى شىعەرم،
ملى گورانى و مۇسىقام،
ملى گولم،
بۇيە منىش وا لىرەوہ،
ئىجگار.. ئىجگار
پەرىشانم و
ملم دىشى!

ئاپوورەى توورە

«شيعرى جەماوهرى»

(بۇ ھەزاران خۆپيشاندهرى بەر سەراى ئازادى
و خويندكارانى زانكۆى سلېمانى پيشكەشە)

لە ناوتاندام

ئيوە كىلگەى گولە بەرپوژەن و منيش
كانىيە كم لە دلتاندام... لە گەلتاندام،
وہك ھاوارى پر لە پشكۆى
بەر «با»ى خەمتان، لە دەنگتاندام،

چون شه پۆلدانه وهی جهسته و ئالاکان و
دروشمه کانی ناو دهست و توورپه بوونی
سه ر و ملتان، له ناوتاندام، له گه لتاندام،
چون گوئی ژاله ی برین و ئهرخه وانی زامه کانی
حه قده ی شوبات، له ته کتاندام،
له ناوتاندام،

وهك بولبولی له ناو گه لا و
لق و پۆپی باخچه یه کدا، له ناوتاندام،
وه کو دهنگیک له ناو گو له شهست په ری کدا،
وه کو وشه ی خو شه ویستی
له ناو نامه ی دلداریکدا، له ناوتاندام،
وهك په نجه تان له گه ل دهست و مه چه کتاندام،
له گه لتاندام،

ئیه گو م و ده ریا چه ن و
منیش به له میکی سپی و له ناوتاندام،
له یه ك کاتدا،
ژن بن، پیاو بن
ناوی هه ر یه کیکتان ناومه،
له یه ك کاتدا،
گه نج بن، پیر بن
چاوی هه ر یه کیکتان چاومه،

لهم پۆژهدا و

له يهك كاتدا،

من ئيسلام و مهسيحيم و ئيزديم و
بههائيم و، خوداش هاوار نهكا و نهئي:
دين به تهنها ههر بو منه و

كوردستانيش وهك نان و ئاو،

بو ئاپوورهي ههمووتانه.

له يهك كاتدا،

سهرم سهرى كرماشانه و

شان و ملم، شان و ملي «قاميشلو» وه و

له يهك كاتدا،

«ئامهد» سنگمه و

«كهركووك» دلمه و

«گهرمين» قاچمه و

«سليمانى» يش چاووهكانمه،

ئهز وا هاتووم

من نسي و ئيوه ههتاون،

ههر ئهمرۆش بووم به كلپهيهكى كهركووك و

حيلهى ئهسپى مامه پيشهم له ناو باهوۆزىكى

سووردا بو هيناون.

له که ناری وه نه وشه یی ئە لوه نده وه،
هه ناسه یه کی سووتاوی
خانه قینم بو هیناون،
له سه ریشرا په ږی تاوسی «لالش» و
هه وری سه ر شانی «شنگار» م بو هیناون،
له ناوتاندام، له بهر سه رای ئازادیدا و له باخچه کانی
زانکوډا،
له ریزتاندام،
ریزی که (بیکهس) ی تیا یه و (حیلمی) تیا یه،
ریزی که (عه بدولخالق مه عرووف) و
چریکه ی (دیلان) ی تیا یه،

پرچی (سهنه و بهر) ی قه لادزی و پرچی
(له یلاقاسم) ی تیدا یه،
له ریزتاندام
له ناوتاندام،
تا ئە وه په ږی هاوار برۆن، له ده نگاندام،
چاوه کانی ده سه لاتی ولاته که م،
کویراییان داهاتوو،
ئهم دارستانی خه لکه نابینن!
جوگه له ی خوینی سه ر جاده و مانگی سووری
هه له اتوو ی سه ر سلیمانیه که م نابینن!

كوټرايان داهاټووه،

كراسى سوور... چاكه ټى سوور

شه پروالى سوور... گوږه وى سوور

پانتوټلى سوورى بهر شارى

سه د جار قوربانيم، نابينن.

گوټچكه كانى ده سه لاتی ولاته كه م

كه پ و لالن،

دهنگى ټه م خوینه پڙاوهى جهسته ى من و

جهسته ى شيعر و... جهسته ى باخچه و

جهسته ى شه قامم، نابيسن

هيچ نابيسن،

دهنگى بهرد و دهنگى دار و

زريكه ى ده رگا و په نجه ره و

قيژه ى پروژنامه و گوټقار و

هاوارى كراسى رهش و زايه له ى مال،

زايه له ى كوټلان و جاده و... هيچ نابيسن،

له ناوتاندام... له ريزتاندام،

تا پراوه ستن... شيعرى منيش

له گه لټاندا پائه وه ستن،

وه ختن برؤن... شيعرى منيش

شیرکو بیکهس

له گه لتاندا هه نگا و ئه نی.
ئه و وه خته ی ده نگتان هه لپری
شیرعی منیش ده نگ هه لئه پری،
ئیوه نه بن... شیرچییه؟
ئیوه نه بن... شیرکو چییه؟
له ناوتاندام... له پریزتانداندام... له گه لتاندام.

سلیمانی ۲۰۱۱/۳/۳

دەنگ*

شان بە شانی دەنگی زەریا
دەنگتان ئەروا،
بۆ ھەر شوینی... گوێچکە ی خەم و
گوێچکە ی داد و... گوێچکە ی حەقیقەتی لیبی،
دەنگتان ئەروا.
لەناو گفەگفی زامدا،

* بۆ یەکەمجار ئەم شیعەرە بە ناوی "سۆنامی" یەو لە رۆژنامەی ئاسۆی ژمارە ١٤٣٤ لە مانگی مارس ٢٠١١ دا بلاوکرایەو. سەرەتای ھەلگیرسانی شۆرشێ لیبیا بوو. شیعەرەکەم پێشکەش بە شۆرشگێرانی ئەوی کردبوو. بەلام بە دلی خۆم نەبوو. بۆیە دواتر دەستکاریم کردەو و ھەولینکی ترمدا بۆئەوھێ جوانتری بکەم.

شیرکو بیکهس

تا ئه وپه پری باو بو رانی
شهوی هه ژارانی دنیا،

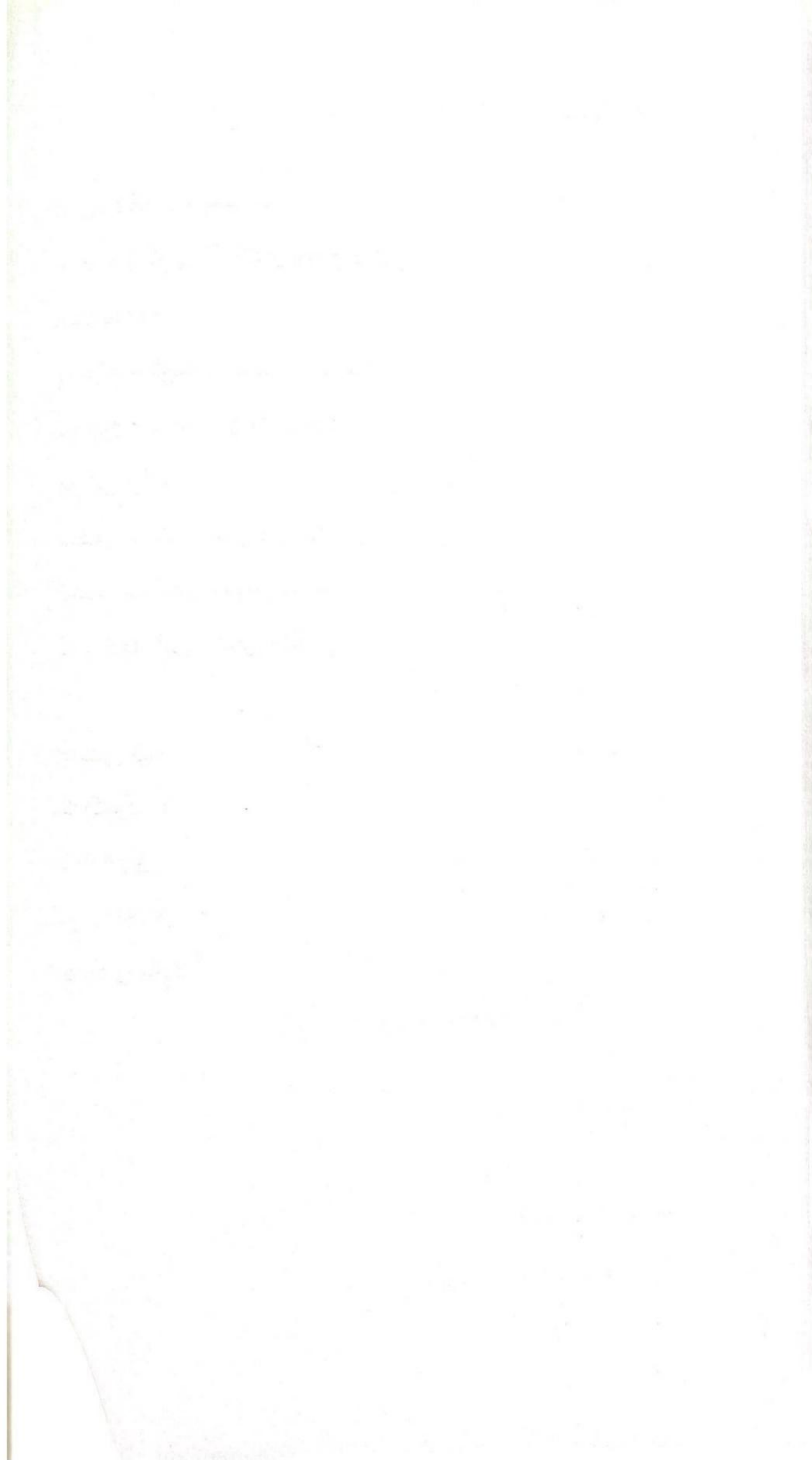
تا ئه و سه ری
نه خشه ی ئازار و ئازادی،
تا تخووبی په نگی ئه رخه وانیی چیا و
به ره و که شکه لانی سه ریش،
هه تاکوو لای په نگی سپی
عه رشی خودا،
ده ننگتان ئه پروا!
ده نگی ئیوه،
هاواری زامه له وه خی پاپه ریندا،
توو په توو په «با» یه و ئه دوئی،
تیشکه و ئه پروئی،
له و خوین له که ناری دی،
بیابانه و کاژی مردن فری ئه دا و

پانه چله کی...
خۆله می شه و دیسانه وه
ئه بیته وه به بلیسه و
له دیرۆکیکی تازه دا... دائه گیرسی!
ئه ی باکووری ئه فریقا!

خيراكه ... مردن خريكه بگات!

له دهنگتاندا، منيشى تيام
به خووم و كوولئ ئاوينهى وردوخاشى
هه له بجه وه،
به خووم و كوومه لئ تيشكى بريندارى
ناو چاو و دهست و په نجه وه،
منيشى تيام،
له ههر شوينئ... لاي ئيوه بئ
له سهر شه قامى «بورقييه» و
له باخچه كانى «شابى» دا،

منيشى تيام.
كه ركووكم و
ئاماده م و
من وا له وئيم.
دهنگتان ئه پروا!

فايهق بيكيس
ئەگەرپتەوہ بەر دەرکی سەرا

دە سال جاری
بەر لە نەورۆز،
باوكم مۆلەتی دووسى پوژ
لە خواى گەورە وەرئەگریت و
ئەگەرپتەوہ بو مالى،

بۆنى باوكم وەكو بۆنى
خۆشى مۆرد و
بۆنى نیرگز،

دوور دوور ئه پروا،

بویه ئیتر،

وهختی زانیمان وا ئه گا

هه موو ئه چینه بهردهرگا

دایکم پۆشاکه کوردییه که ی له بهر ئه کا،

به لام شهرم و سه رپۆشه که ی

له ژووره وه فری ئه دا،

هه موو ئه چینه بهردهرگا،

خوشکه کانم وه کو ئه ستیره ی سه وز و سوور،

به ناو یه کدا دین و ده چن،

ئه یکه ن به گۆرانی و سه ما،

له سیله ی کۆلانیسه وه،

وهختی باوکم ده رئه که وی،

چاومان لئییه

قاتیکی سپی له بهردا و

هه لاله یه ک به ده ستییه وه و

چه ند بولبولیک له سه ر شانی

نیشتوونه وه.

شان به شانیش، ئه رخه وانئ

له گه لیایه و ورد ئه پروا،

خیراکه... مرن خریکه بگاتا!

باوكم ئەگاتە بەردەرگا،
لە خوڤشیا،
دایكم «هەلەهە» لێئەدا،

هەلەهە لە كان زۆر درێژن،
تیاشیاندا یە تا ئەو پەری گەرەك ئەروا،
دایكم لە پەشە پێچانەى
ناو حەوشەكەى خوڤمانەو،
سێ چوار پەلكى پێشكەش ئەكا،
ئێمەش بە ماچ و بابە گیان،
بە تریقە و بە قریو، دایئەپۆشین

لە پاش تۆزى
بە بولبول و ئەرخەوان و
بە هەلەهە و بە شیعەرەو،
هەموو ئەچینە ژوورەو،
باوكم هەر لەسەر كورسییەكەى جارانى خوۆ
دائەنیشى،

لەپشت سەریەو ئەرخەوان،
وێكو بووبى بە پاسەوان،
پائەووستى،

شیرکو بیکهس

دایکم پرووی تیئه کا و ئەلێ:

فایه قه فهندی! لاواز بووی

زۆر لاواز بووی،

وه کو تو ابیتته وه وایه!

باو کم ئاو ئەزیتته چاوی و

له دواییدا به گولێکی دار ئەرخه وان،

چاوی ئەسپێ و

ئینجا ئەلێ:

- بو مهراقی کورد ئەهیلێ؟!

شه فیق! له ویش خه می ئیوه،

وه کو سه یوان له گه لمایه،

شه فیق! له ویش،

له مهمله که تی خودایشدا،

ئهم کوردستانه ته نیایه!

ئەزانی چی؟

ئەو شهوانه دوو قوربانیی

زۆر گهنج و قۆز،

بوونه هاوسیم،

له نووکه وه، له حه قده ی دووی گولآله وه،

چی پرووی دابوو، هه موویان بو گێرامه وه!

شه فیق! من هه ر به ناو له ویم،

خیراکه... مریڻ خریکه بگات!

به لّام به جه وهه ر و به پوچ... به دهنگ،
عه شق و شاعر و خه یالاتم،
وا له بهر ده رکی سه رایه!

باوکم توژی بیدهنگ ئه بی،
له دواییدا،

داوای قه لّم و کاغز و لاستیکی خه ت کوژانه وه و
قه لّم دادانمان لی ئه کات.
ئه وسا ئیتر من هه لئه سم
ئه وهی داوای کرد ئه یهینم،
دایکم ئه لی:
فایه قه فندی! بو ئیستاش
شاعر ئه نووسی؟!

باوکم ئه لی:
- ئه ی چوڻ شه فیق؟! بو نازانی
که له و دنیايش،
خودايش به بی شاعر ناژی!

باوکم ده ست ئه کا به نووسین،
ناو به ناوی دار ئه رخه وان
شتیکی بیر ئه خاته وه،

هەر ئەنووسیت و ئەنووسی،
چوار پینج پەرە تەواو ئەکا،
لە دواییدا قەدیان ئەکا و
ئەیانخاتە بەر باخەلی،

لە پریکا، باوکم هەلئەسیتە سەر پێ،
دایکم ئەلی:

ئەووە بۆ کوێ باوکی شیرکو!
ئەووەندە نابێ گەیشتی،
ئاخر بۆ کوێ؟

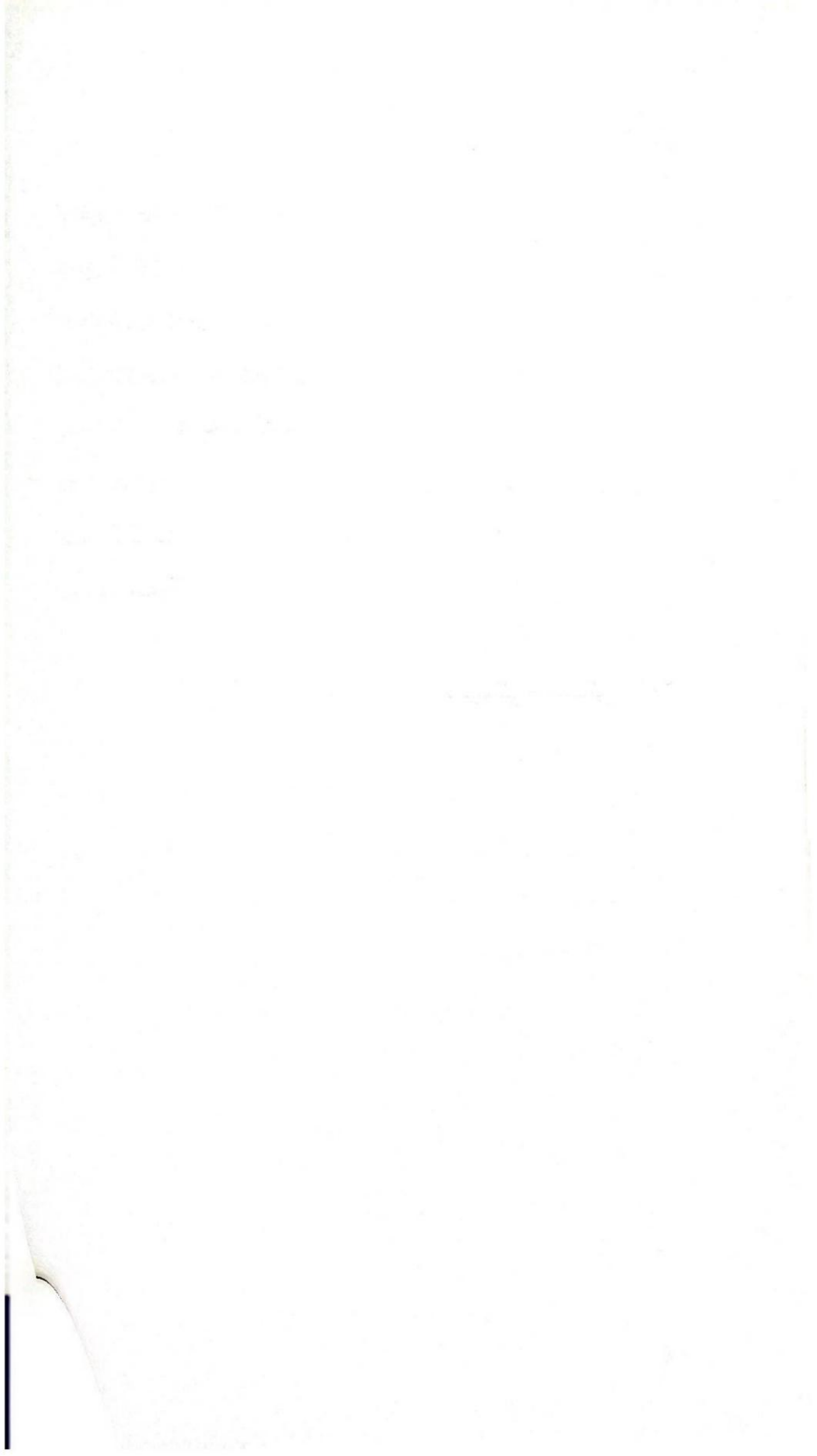
- شەفیق! ئەپرۆم ئەبێ پرۆم،
بۆ بەر سەرای جارانی خۆم،
بۆ ناو ئاپوورە ی ئازادی،
دوای هەشتا ساڵ
دیسانەووە وەتەنەکەم،
شیرکی تازە ی پێ نووسیم!
ئاخر شەفیق!

ئەو بەر سەرای ئازادییە،
بێ (فایەق بیکهس) چۆن ئەبێ؟
ئەبێ پرۆم
شیرەکە ی خۆم بخوینمەووە،

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

شه فیق! تویش ئه بی بیی
له بیرت چوو؟!
«مه لیش به بالی نافرئی!»
ئه بی برۆین... هه موو برۆین،
به مندال و به په پووله و
به شیعره وه،
هه ر ئا ئیستا،
بو بهر سه را!

سلیمانئ - نیسانی ۲۰۱۱

ئادان*

لهو به فر و با و بوړانه دا،
که شاعيره که رهق بووه،
له باخه ليا،
قه سیده په کيان دهره ينا،
ئه تگوت ناگره ئه سووتی!

* ۱- ئادان: زهوی به پیت و بهرکهت و ئاوه دان.
۲- له وهختی ئاماده کردنی ئه م دیوانه یشدا جارینکی تر به م شیعرانه دا
چوومه ته وه و گورائینکی زوریان به سهردا هاتووه و پارچه ی تازه یشيان
تیکه وتووه.

شیرکو بیکهس

ٲه وهندهی «با» له ئارامی و هیوریدا،
شاعیریکه نهرم و پرووخوش،
که چی وهختی تووره ئه بی،
جه لادیکه وینهی نه بی

دیسانه وه

چاوه پری چی ئه کهیت میژوو؟!
وا له م دوورپانی شاره دا،
شپزه و دردۆنگ وه ستاوی،
چاوه پری کی ئه کهیت میژوو؟
شه پ یان ناشتی؟

ئیمه هیشتا کراسه به دبه خته کانی
شهری ناوخۆمان دانه که ندوو... میژوو!

ئیمه تازه له ناشتنی به هاریکمان
که پراوینه ته وه... میژوو!
دیسانه وه به ته مای کام کوستی میژوو؟

تا زهرده واله یه ک ئه مرئ،
سه د ههنگ و سه د...

په پووله ی عه شق له ناو ئه چئ!

شه فافه وه کو چاوی خوا،

کلوت بباره به فر! بباره!

زۆر ده میکه له م غه ریبی ته مه نه دا،

بۆر ئه چمه وه، زۆر ده میکه،

من نه گه پراومه ته وه بۆ لای مندالیی!

بباره به فر! بباره!

به هار له گه ل شیعردا ریک ناکه وی،

له به هاردا شیعر زه ق و زووپ ئه نوینئ،

زوو خۆی ئه دا به ده سته وه،

نهینئ تیدا نامینئ،

به هار له گه ل شیعردا ناگونجئ،

ئه وه ته نها هه ر پاییزه

وا له شیعر ئه کات که درهنگ درهنگ ده رکه وی،

که ده ریش که وت،

هه زار هه زار لیکدانه وه،

بۆ ئه وه ده رکه وتنه ی بکرئ!

جارنا جارئ

که هه ندئ وشه ی یاخیبوو

شیرکو بیکهس

ئەچنە پال یەك.

رېز ئەبەستن

بە یەكەوہ ہاوار ئەكەن،

ئەتوانن ئەم سەرزەمینە بلەرزینن،

جاننا جارئ

ئەو پوژەہی عەشق

باوہ شیکم پیدا بکات،

من بو شەوئ لەناو شیعرا،

لاولاویکم، لە سەد لاوہ

لاسک... لاسک

دائە گیرسیم!

ہەمووجار بەر لە گولەکان،

دپرکەکان سەر ئەكەن بە پەنجەکانما،

ئەمەیش گولەکانی فیئر کردووہ ہەتا،

بوئی خوئنی پەنجەم نہكەن

بوئی خوئانم نہدەنئ!

من پروام بە «با» نہماوہ،

چیتر جئی متمانہم نییہ،

خیراکه... مرن خه ریکه بگات!

چونکه هه موو جارّی که شاخ
نامه یه کم بو ئه نیرّی،
وه ختّی ئه گاته دهستی من،
زهرفی هه وره که ی دراوه!

ئه ی ژن!
به راست یه کسانبوون،

قه ره بووی ئه و هه موو غه درانه
ئه کاته وه
که پیاو لّی کردووی!؟

ئه و شه وه له ناو قامیشه لانی کدا
ئه ستیره یه کی مه ستیان بینبوو،
به ده م شمشال لیدانه وه،
به پرووتی تا به یانی له بهرده م
مانگه شه ویکدا، سه مای کردبوو!

له م ولاته دا، کو لکیشی ئه شکه نجه
ژن!

دین و ده چن و له نیوانی چوار دیواردا،

شیرکو بیکەس

دریژترین ئازار ئەبەرن،

لە دواییشدا،

هەر بەو کۆلەیشەو... ئەمرن!

کە ئیوێ منتان کردبێ بەم باخچەیه،

ئەشبێ بوو تەماشاتان، بالەندە و

بوو دەموچاوتان، ئاوینە ی ئاوی پروون و

بوو جەستەتان، گەلا و گۆل و

بوو هەنگاوتان، چاوەکانی ئایندە بم!

بە چلی دارسیۆی نووسیم،

باخی سیو بوو بە دیوانم.

بە پەری نەورەسی نووسیم،

ئاسمانی بوو بە دیوانم،

بەلام وەختی،

بە پرچی ئەو کچە نووسیم،

ئایندە بوو بە دیوانم.

ئە ی «با» وا مەکە

تۆبەم پێ بکەیت،

ئێتر نەتدوینم!

خیراکه... مردن خەریکه بگات!

ئەو وەختە ی دیم و شیعر ئەروینم،
تۆ پەیدا ئەبی و
چنگی خۆلەمیش
ئەکە ی بەسەریا،

بۆیە هەموو جار منیش ناچارم
لەباتی باران
بگریم بەسەریا!

ئەو شەو لەو گوندە و
لەو شاخە،
«مانگ» هیندە هاتبوو خوارەو،
ئەمبینی کراسی تریفە ی لە گوڤدا
لەرە ی دی و،
خەرمانە ی قژی شی لە باخدا،
سەرەو ژوور، با ئەییا!

هەموو جاری هەر وائەلیم:
ئەم شیعرە یان نا ئەویتر،
سەرئەکە و مە سەری سەری،

ئای خودایە! ئەم ئاسمانی ناو زمانە،

چهنده، چهنده، چهنده بهرزه،
خۆ من هیشتا وام له خواری!

له ئیسته دا
من، له ناخما کچیک ههیه،
پری کردووم له ئهوین و له ئاینده،
ئاخر بۆیه باکم نییه،
به میژووم و به شیعره وه
هه موو دوینیشم بکوژری!

به رۆژ له سه ر ئه م جادانه،
من، خه ونی مردوو ئه ژمیرم!
ئاخر بۆیه په شیمانم
له وهی که ئه چمه ده ره وه و
به رده وامیش،
ئه بی چاو بو شه و بگیرم!

به په ره موچیک ئه منووسی،
«په ره» که هی تووتیه ک بوو،
وه ختی که چوومه ناو وشه ی
«ئاسمان» ه وه،
هینده م زانی

په ر له نیوانی په نجه وه،

هاته ده ری و

ته ویش به ره و

ئاسمان فری!

که «جه لاله دینی پومی»

«مه سنه ویه کان» ی خوئی نووسی،

یه کهم «دهنگ» ده ستخووشی لی کرد

یه کهم «دهم» یش که ماچی ناوچه وانی کرد،

«دهنگ و ده م» ی

خودا خوئی بوو!

له ناکاوی

بایه کی که ته و زه به لاج،

له و که ژه وه تلور بووه

له ری، چه ندین نه ونه مامی خوژگه و

چه ندین کانی هیوای شیلا،

وه ختی گه یشته خواره وه

له که ندیکدا،

بیدهنگی و خامووشی، کوشتی!

هه لقرچی! عه شق، هه لقرچی!
بو ئه وهی له بهر پرووناکیی بلیسه تا،
هه موو شه وی،
شیرکی نوی له دایک بی!

چوومه «لالش»
له دواى سهردانه کهى ئه وی
هه موو شه وی،
«مه له ک تاوس»
دیت بۆلام و
بو فرینی تازه ی وشه م،
په ریکی بالیم ئه داتی!

له و دهشت و دهره
کوتر به گمه کردن
خۆشه ویستی... بلاو ئه کاته وه...
ئاسک به بارژن... ئاو دلنیا ئه کاته وه،
ئه سپ به کوپژن... وره ی دارستان به رز ئه کاته وه،

به شه ویش کاری «گول ئه ستیره» ئه وه یه،
مالی هه موویان پرووناک کاته وه!

سه رینی مانگ... گه وائه هه وره،
سه رینی هه ور... دوندی چیايه،
سه رینی چیا... تریفه يه،
باليفی تریفه... هه وایه،
باليفی هه وایش... شینایی ئاسمانه،
باليفی ئاسمانیش... رانی خودایه،
باليفی خودایش... هه موو گه ردوونه!

هه رچی پارویهك كه ئه یخۆم
وا هه ست ئه كه م،
كه هه ناسه ی هه ژاریکی له ناودایه!

هه ر جارێ ئه نفال ئه بینم،
خه ره نده كانی برینی
چه نده قولن و
شيعری منیش چه ند ته نك و
چه ند بچووكن،
ئه وسا ئیتر
ئه وق ئه بم و
لال ئه بم و
به خۆم ئه لیم: كوا شاعیرم!

شیرکو بیکهس

دهسپریژیک و
پیزی کونیاں کرده لهشی و
بهلادا هات.
ئازادی هه لیگرته وه و
ئا به و جوړه،
بو جه ژنه کانی سه ری سال،
شه هیدیکمان
بوو به شمشال!

ئهمپرو هه ست ئه کهم من ته نیام،
وهک ئاخر پوژی پاییز و
چون شاره کهم، دواى ناشتنی
ئاوازیکی گهنجی ته نیام.
ئهمپرو هه موو شت ته نیایه،

وهکو غه ریبی دایکم و
چون په یکه ره کهی باوکم و
چون لاشه ی قوربانیه کی... نه ناسراویش،
ته نیا و ته نیام!

ئهمپروش هه ست ئه کهم دلّم خوشه،
وهک مه لئ له بهرزترین فرینی خویدا،

خیراکه... مرن خه ریکه بگات!

چون دره ختی له سهوزترین پۆشاک و،
چون بارانی له بهتاوترین داگردنی خویدا!
ئه مپۆ ههست ئه کهم دلم خوشه،
خۆ نه دهستم
نامه ی خوشه ویستیکی پیگه یشتوو،
نه چاوم دایکمی دیوه،

نه گویم مژده یه کی سهوزی بیستوو.
به لام ئه مپۆ دلم خوشه،
تهنها و تنها له بهرته وهی
په نجه کانم شیعریکی جوانیان نووسیوه.

سلیمانی - نیسان و مایسی ۲۰۱۱

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

دایکم

دایکم... هەر له وێیه... دایکم
له وه ئه چۆ
بووبی به کریچی پاییز.
به شوپه بی سه ر لهرزوکی
که نار چۆم، له وێ دایکم.
دایکم... هەر له وێیه دایکم.
من ئه زانم ئه میستا که
له ناو بوولێلی غوربه تدا
بووه به ئاو،
پهنگی بیپهنگی گرتوو...
بۆنی بیبۆنی گرتوو،

«ته نيایى» بووه به كچى و
«نامۆیى» بووه به كورى و
تازه نایه ته وه دایكم!

وه ختى پیری به گوچانه كهی دهستیوه
خاو خاو دیت و وه كو خه ونیكى زهرده له
پهیدا ئه بى و هه ناسه سوار، ههر وهك دایكم،
له سهر سه كوویه كى پاییز دانه نیشى،
ته زبیحه كهی له باخه لى سوخمه ی موری
دهرئه هینى و چاو ئه بریته گه لای بهر پى.
له و ساته دا هه وای وه شتى، بۆن و به رامه ی
یادگار، له بیره وه رى دووره وه، زۆر دووره وه،
بۆ ئه و دینى. به بى ئه وه ی پیبزانى،
زهرده خه نه یهك ئه یگرى و، به بى ئه وه ی پیبزانى،
چه ند دلۆپىكى سه رگه ردان دینه خواری و
خه و ته پر ئه بى،
ئه و هه لئاسى،
تا ئه و كاته ی زهرده په رى دهسته خوشكى
دهستى ئه خاته سه ر شانى و تا ئه و ساته ی،
به برووسكه ی په له هه وری، هه ره شه كه ر،
دانه چله كى!

گۆرانىيى

ئەو باخە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ خەمى
پايىز ئەللى،

ئەو ئاۋە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ گۈلى
كەنار ئەللى،

ئەو مەلە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ كۆچى
سوورى ئەللى،

شیرکو بیکاس

به لام له هه موو، هه ر هه موو، زور دهنگ خوشتر،

ئه و کچه یه،

به تایبه تی گورانیی بو کوری خهون و

سووتانی عه شقی خوی ئه لی!

پاییزی ۲۰۱۱

بوومهلرزه

ژنيكى كه ركوو كى ئه يوت:
واى... خودايه له و باكووره،
لهوئى بچينه وه به گژ
چهند دارستاني قه مه و، چهند
جه نهرالى كاره سات و مهرگا، لهوئى؟!
مندالتيكى «وان» يش ئه يوت:
ئاي خودايه!
ئيمه قهت نه مان ئه زانى و
خه ياليش هه ر نه يئه زانى
پوژيک ئه بي

شېركۆ بېكەس

لە يەك كاتدا، لە سەرەوہ ئەوان

بە سواری زړیپۆش بېن و

لە ژړەوہیش،

تۆ بە سواری بوومەلەرزە!

سلیمانی ۲۰۱۱/۱۱/۱۱

دووکهل

من له سهر دلی بولبولی،
توتړکی بوو به نه یارم.
من له سهر لقی دره ختی،
ته وری هاته سهر نزارم.
له دوايشدا،

من له سهر نازادی ژنی،
ههرچی خیلی چه قو هه یه،
په لاماری شیعریان دام و
له و پوژه وه،
دووکهلې ناو میژوویه کی
تار و مارم!

سلیمانی - کوتایی ۲۰۱۱

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

ئاۋى شىعرى جوان

ھەموو جارى
دواى دوا ديوان،
دواى ئەوھى وەك
ھەوزىكى خالى ھەپەساو،
خەرىكم بۆ قەترە شىعرى
سوئم بېتەوھ،
من ئەوساگە
ئەى ژنەكە!
لە ھەر شوئىنى بىم... ئەبى ھەر
بگەرئىمەوھ بۆلاى تۆ،

شېركۆ يېكەس

تۆتەنھا ئاسمانى منى،
كە بەسەرما دابكەيت و
دېسانەوہ
پرمكەيتەوہ لە ئاوى
شيعرى جوان جوان...!

سليمانى - كۆتايى ۲۰۱۱

دیمه نه کان

هه ندی جار شیعرم دره خته،
هیشووی مانگه شه و نه گریت و
هه ندی جار شیعرم کچیکه،
په ری خه ون و
عه شقی هه موو شاعیریکه و،
هه ندی جار شیعرم قوربانایی
دهنگی سووری
سه ر شه قامی میژووویه که و،
هه ندی جار نه بی به شاخ و،
هه ندی جاری تر به باخ و،

شیرکو بیکس

گەلئ جاریش،

شيعرى من، ئەو بئ کاره يه

وه ختئ ئەچئته ناو بازار،

چاو ئەگيرئ و حەزى له هەزار خۆزگه يه و

تف قووت ئەدا و

به لام هيچى بو ناکرئ و

له دوایيشدا،

پاره ي پاسيشى پئ نييه،

تا بچئته وه بو مالئ

شيعرى من، ئەو هەزاره يشه!

سلیمانى - كۆتايى ۲۰۱۱

پهروانه

- شيعرى گورانى -

حيكايه تى جانانه يه
وهختى كه شه م بى به زام،
زام به شار و
شار كه ركوك و
ئهوسا ئيتر،
ئازار به ده وري كه ركوكدا
پهروانه يه.
حيكايه تى جانانه يه

ئەووتەى ئەم عەشقه هەيه،
زۆپى رەش ئەدا بە دونيا و
چرا ئەبەخشى بە دەرى و
كەچى بۆخۆى، ناوى شەو و
ناونىشانى تاريكويه.

ئەووتەى ئەم عەشقه هەيه،
رۆبوارىكى رەش و پرووتى
ناو هەژارى و ئەشكه نجهيه!

خەم كەركووكە و كەركووك خەمه،
بەلام خەمى، گۆل دەرتەكا و
خەمى، كە سەر نەوى نەكا
بۆ رەشەبا و لە دونياى رق و كينه دا،
شەقام شەقام،
خۆشەويستى بەرپا ئەكا!

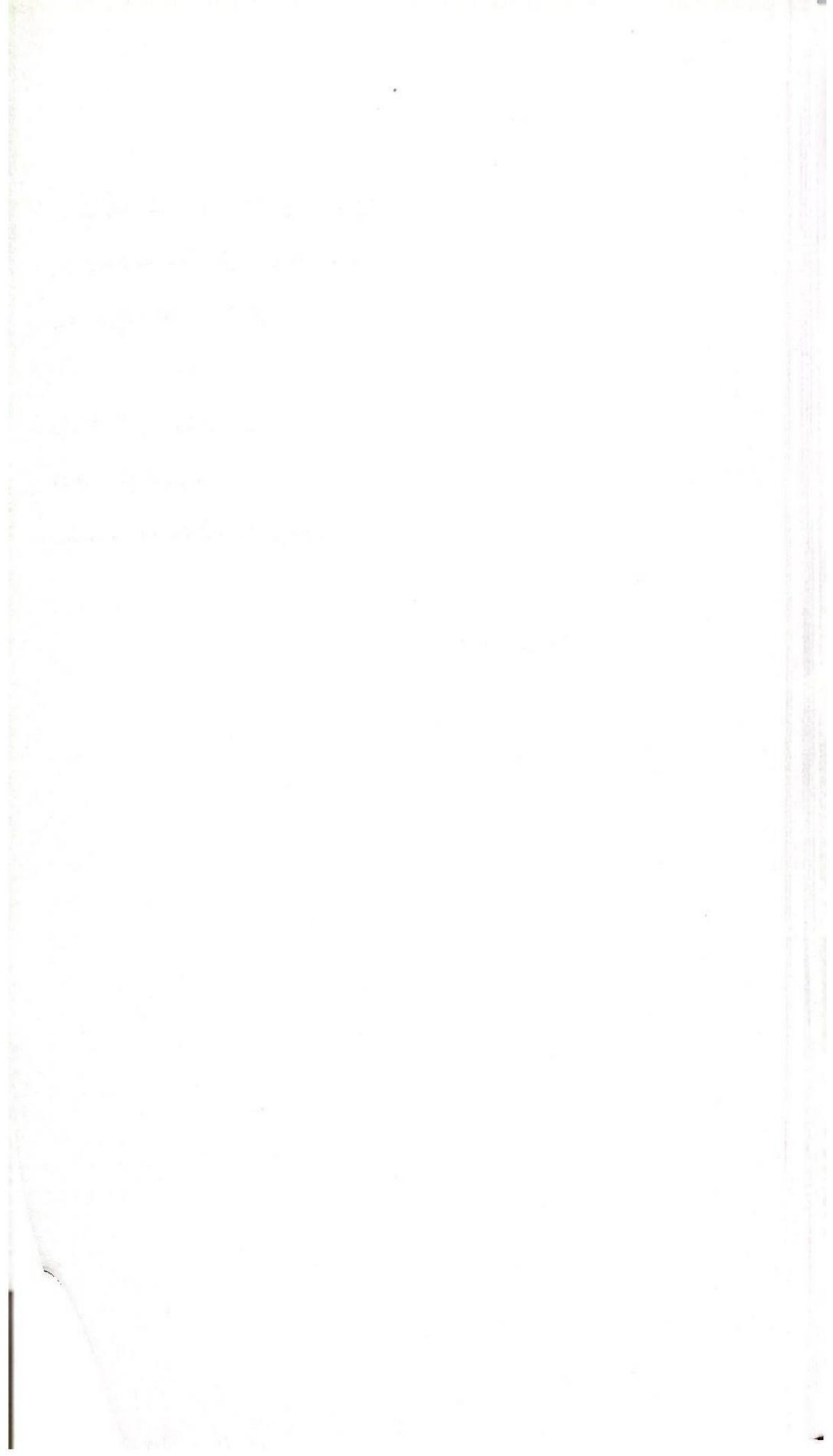
تۆ كەركووكيت،
پیناسەت، ئاگرە و برین
لە ئاگر دا قەقنەسیت و
لە بریندا پیکەنینی
باخچەى ئەوین.
تۆ كەركووكيت، هەموو جارێ

خىراکه... مەزىن خەرىكە بىگان!

لە خۆلەمىشى خۆتەوہ تۆ دىتتەوہ و
ئەبىتتەوہ بە بالندەى بال بەرىنى
سەر ئازادى و ناو پاپەرىن،

داستانىكى سەدەى نوئىيە
ئەوہى تۆ دىت،
هيندەت بەسە كە كەرکووكىت!

سلىمانى ۲۰۱۲/۱/۱۷

کورتەى میژوویەك

بۆ یەكەمجار كە «پیاو» قامچی دروست كرد
تاقیگە كەى بۆ زاووزیى شەوى ئازار،
جەستەى «ژن» بوو!

بۆ یەكەمجار كە ژنیش ویرای بلی «نا» و
قیژەكانى كەوتنە سەر پى،
وہلامى «پیاو»
لاى دارى نیر و لای میژووی سمیلدار و
لاى جامانەكەى شەرەف و
جەلدەكانى شەریعت بوو!

له دوایشدا ئه و وهلامه، وه کو ئاسن که گه وره بوو
ئهمجاره یان له گه ل په نجه ی تاوان و سزای خویناوی
دیروکتیکی بی خودادا،
له سهر جهسته ی ژنی یاخی و سهری ئازاد،
ده سترپژی رق و توله بوو!

سلیمانی ۲۰۱۲

کتیب

کتیبی هه بوو له گوومی «ورمی» نه چوو،
لاپه‌ره‌ی شه‌پۆلی «شین» و
وشه‌کانی ورده‌ماسی و
به‌رگی له «گۆل نه‌ستیره» بوو!

ئیواره‌یه‌ک کتیب گیرا و هه‌ر بو شه‌ویش له دار درا،
ته‌م وایزانی گووم ئیتر مرد،
ئاوی کتیبیش وشکی کرد،
به‌لام نه‌مه قه‌ت وا نه‌بوو،
وه‌ختی که بای وه‌شت هه‌لی کرد،
بوو به‌سالوو

کاتی جه لاد ته ماشای کرد،
هەر گوومه و گوومی لی ئەزی و
له جیی یهك کتیب، سه د کتیب،
له هه ناوی ئەم خاکه وه سه ر دهردینی و،
ژماره ی وشه ی لاپه ره ییش،
هینده ی ژماره ی نیرگز و
په ره ی گولاله سووره یه و
مه گه ر هه ر خودایش بیژمیری!

سلیمانی - مارتی ۲۰۱۲

ئەوھى بۆ خودايە و ئەوھى بۆ خاكە

بەدەم بريسك و ھورەوھ
شەبەنگىكى ئاسمان ئەيوت:
تيرىژ و پەنجەرەى ئايىن
بۆ مالى خوا...
(نەفخى سوور) و (پوژى ھەشر) و (قيامەت) و

بەردەم دادگاي ئەو دونيا،
ھەر بۆ لاي خوا...
كافرى ناو نىلە نىل و

ئیماندارى ناو كەوسەرى بەھەشتە كەى
(غیلمان و حور)،

ھەمووى بۆ خوا و لە لای خودا و،
لە دوایشدا

ھەموو ئەبىن بە شوپرەبى كپنووش بردووى
ھوكمە كانى
بەردەمى خوا!

بەردىكى سەر ئەرزىش ئەيوت: ئايىن و ئايىنزا بۆ خوا و
نىشتمان وەكو نان و ئاو
بۆ ھەمووان!
بۆ ھەر ھەموو:

لە تۆى منارە و قوببەوہ
لە دەورى بەردى كەعبەوہ،

تا ئەگاتە لای مەسىح و سەر خاچە كەى،
تا ئەگاتە بەردەم موغى زەردەشتىيەك،

يان مەلەكى ئىزدىيەك،
يان خەلۆەتى كاكەيىەك.

لېرە لېرە، لەم سەر ئەرزە
ھەر ھەموويان بۆ نىشتمان

ئايىن و ئايىنزا بۆ خوا و
ئەم جوگرافيا و مېژووەيش

خیراکه... مریڻ خەریکه بگات!

وەك رەنگ و بۆی خوۆشەویستی،
بۆ ھەر ھەمووان!

ئەرخەوانتیکى دووگیانی
ژیر ملی «عەرەەر» یش ئەیوت:
منیان نەھینا بۆ ئیرە
لە ژیلەمۆی لم نەگیرام، لەبەرئەوہی
ئایەتتیکى موسلمان بووم
یان مریەمیتکى دییان بووم
یان مامزیتکى سوننە بۆم،
یاخود قومرییەکی شیعە
لەبەر ئەوانە ھیچیان نا...
تەنھا و تەنھا لەبەرئەوہی
ژنە درەختتیکى کورد و مانگەشەوی
سەر شاخیتکى کوردستان بووم!
لەبەرئەوہ منیان ھینا.

گۆری بە کۆمەلێش ئەیوت:
بیرتان نەچی
ئەو پوژگارەى کوردستانیان ھەلدايە ناو
دۆزەخەکەى ئەم دونیاوہ،
لەگەلێشیا:

(ئاویستا) و (مەسحەفی رەش) و (تەورات) و (ئینجیل) و

(قورئان) تا گەیشتە

سەر مانفیستی عەقلى تازەى (رأس المال) و خەونەکانى

(مافی چارەى خۆنووسین) و

هەر هەموویان،

ریشە ریشە. یاسا و پرسیا

ئایەت ئایەت

گاتا گاتا، چیرۆک چیرۆک،

بەند بە بەند و جزم جزم،

هەر هەموویان،

بە یەكەوه گریان گرت و

بە یەكەوه هەلقراچان و

پیکیشەوه، هەر هەموویان لە دواییدا،

کتیبى زوخالیان نووسی!

پیرەمێردیكى (کەرکوک)یش

سنگى خستۆتە سەر کەمەى گۆچانەکەى،

پوو لە بەغدا راوەستاوه و

لە ورتە ورتیکدا ئەلێ:

ئیمە ئەم قیامەتە کوردییەى ئێرە و

جەهەننەمى ئەم دنیاىە، لە یاد ناکەین،

خودایش بوخۆی

قرچه قرچی، قیژهی خاک و
ئهو سووتان و ئهو دووکه لهی میژووی ئیمه ی له چاودایه و،
چاومان لییه فرمیسکی نوور، هه موو جارێ
لهو بهرزه وه دانه پریژێ و دوایی نایه!

مامۆستایه کی هه له بجه یش
له گه ل وینه ی ژنه که ی و له گه ل وینه ی
پینج مندالی کچ و کوریا،
که گاز چووبووه ناو پیخه ف و
ناو هه ناسه و خوینیا نه وه،
کو لان کو لان، شه قام شه قام،
پای ئه کرد و ئه توت «با» یه که شیت بووه و
به دهم ریوه هه ر شه شیانی ماچ ئه کرد و
ئینجا ئه یوت:
به لام ئیستایش
به ربه ریه کان هیشتا ماون،
هه مه جیه کان له گیزه لوکه ی عوجاج و
له ده شتی عاگول زورتین، هیشتا ماون،
ئه مجاره یان به ربه ریه کان
پوو پۆشه کانیا ن گو ریوه
پیناسه کانیا ن گو ریوه،
به لام ئه و وه خته ی که ئه دوین

شیرکۆ بیکەس

لەسەر کورسی پەرلەمان و دیموکراسی

دانیشتن،

هەر بەر بەریه کە ی جارانی!

هۆ خە لکینه!

بەر بەریه کان هیشتا ماون و

هەر له و خوارەن...

وا گویم لێیه

هیلال و خاچ و مناره و

ئەستیره ی داود و جیلوه و

کە لە شیر ی گاتا کان و مە لە ک تاوس،

هە موو ئە لێن: تیری ژە کانی ئایین و

پە نجه ره کانی ئایینز،

بۆ مالی خوا...

ئە م ولاته یش

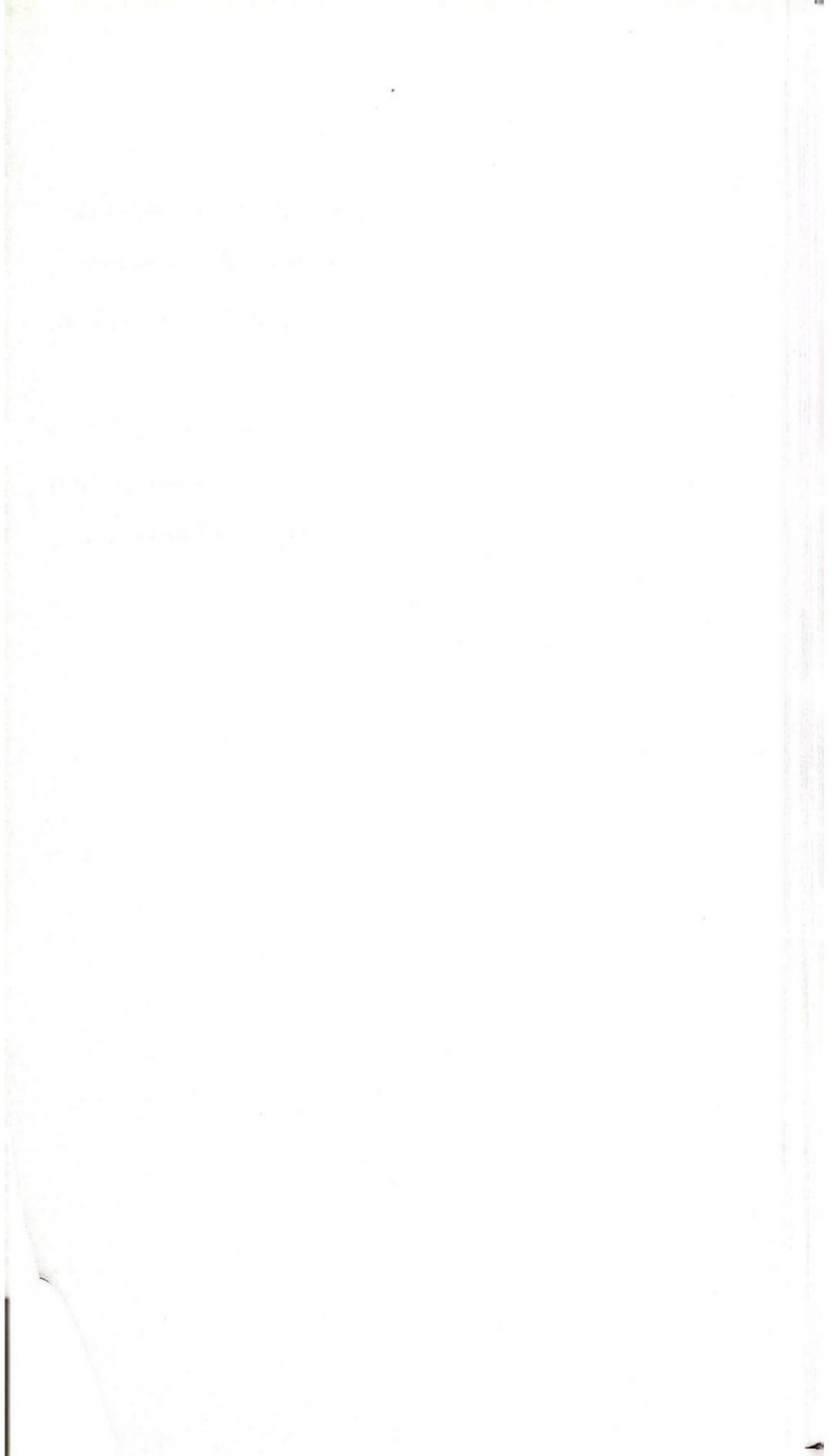
و هە ک نان و ئاو

باخی گشتی و

پۆژنامه ی باران و هە تاو،

بۆ هەر هە مووان!

هە ولیر ۲۰۱۲/۵/۱۶

دایکم

دایکم... هەر لهوئیه... دایکم
لهوه ئه چی
بووبی به کریچی پاییز.
به شوپه بی سهر لهرزوکی
که نار چۆمی، لهوی دایکم.
دایکم... هەر لهوئیه دایکم.
من ئەزانم ئەمیستاکه
لهناو بوولیلی غوربه تدا
بووه به ئاو،
پهنگی بیپهنگی گرتوووه...
بۆنی بیبۆنی گرتوووه،

«ته نیایی» بووه به کچی و
«نامویی» بووه به کوری و
تازه نایه ته وه دایکم!

وه ختی پیری به گوچانه کهی دهستیوه
خاو خاو دیت و وه کو خه ونیکی زهرده له
پهیدا ئه بی و هه ناسه سوار، ههر وه ک دایکم،
له سهر سه کوپه کی پاییز دائه نیشی،
ته زبیحه کهی له باخه لی سوخمه ی موری
دهرئه هیئی و چاو ئه بریته گه لای بهر پی.
له و ساهه دا هه وای وه شتی، بون و به رامه ی
یادگار، له بیره وه ری دووره وه، زور دووره وه،
بو ئه و دینی. به بی ئه وه ی پیبزانی،
زهرده خه نه یه ک ئه یگری و، به بی ئه وه ی پیبزانی،
چهند دلۆپیکی سه رگهردان دینه خواری و
خه و تهر ئه بی،
ئه و هه لئاسی،
تا ئه و کاته ی زهرده پیری دهسته خوشکی
دهستی ئه خاته سهر شانی و تا ئه و ساهه ی،
به برووسکه ی په له هه وری، هه ره شه کهر،
دائه چله کی!

گۆرانىيى

ئەو باخە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ خەمى
پايىز ئەللى،

ئەو ئاۋە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ گۈلى
كەنار ئەللى،

ئەو مەلە دەنگى زۆر خۆشە
بەتايىبەتى وەختى گۆرانىيى بۆ كۆچى
سوورى ئەللى،

شیرکو بیکەس

بەلام لە ھەموو، ھەر ھەموو، زۆر دەنگ خوشتر،

ئەو کچەيە،

بەتایبەتی گۆرانیی بو کۆری خەون و

سووتانی عەشقی خۆی ئەلێ!

پاییزی ۲۰۱۱

بوومهلرزه

ژنئكى كه ركوو كى ئه يوت:
واى... خودا يه له و باكووره،
لهوئى بچينه وه به گژ
چهند دارستانى قه مه و، چهند
جه نه رالى كاره سات و مهرگا، لهوئى؟!
مندالئكى «وان» يش ئه يوت:
ئاي خودا يه!
ئيمه قهت نه مان ئه زانى و
خه يالئيش هه ر نه يئه زانى
پوژئيك ئه بئى

شیرکو بیکهس

له یهك كاتدا، له سه ره وه ئه وان

به سواری زریپۆش بێن و

له ژیره وه یش،

تۆ به سواری بوومه له رزه!

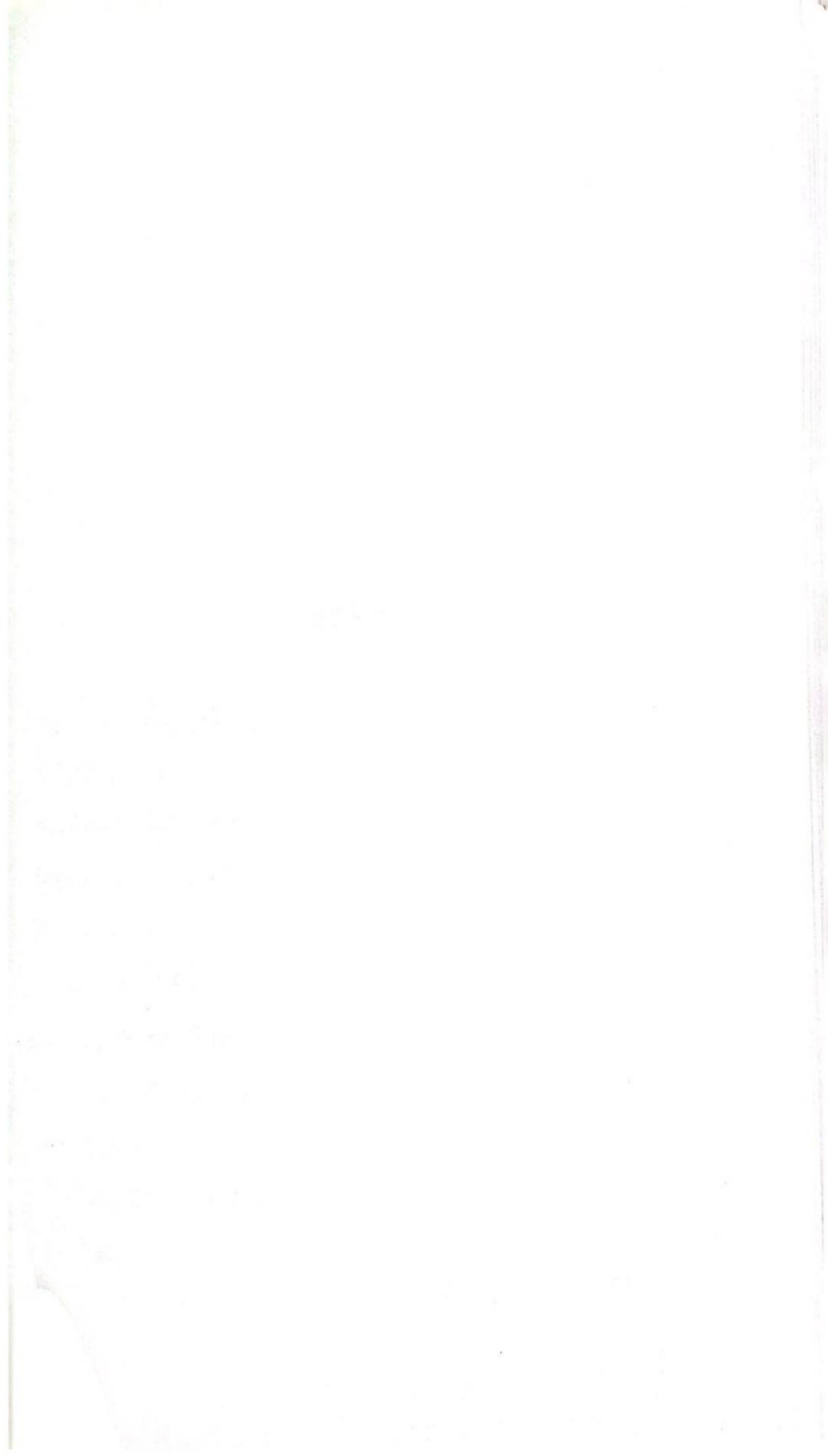
سلیمانی ۲۰۱۱/۱۱/۱۱

دووکهل

من له سهر دلى بولبولى،
توتړكى بوو به نه يارم.
من له سهر لقى دره ختى،
ته وړى هاته سهر نزارم.
له دوايشدا،
من له سهر نازادى ژنى،
ههرچى خيلى چه قو هه يه،
په لامارى شيعريان دام و
له و پوژه وه،
دووکهلې ناو ميژوويه كى
تار و مارم!

سلېمانى - كوټايى ۲۰۱۱

۱۰۱

ئاۋى شىعەرى جۋان

ھەموو جارى
دۋاى دۋا دىۋان،
دۋاى ئەۋەى ۋەك
ھەۋزىكى خالى ھەپەساۋ،
خەرىكم بۆ قەترە شىعەرى
سوئم بېتەۋە،
من ئەۋساكە
ئەى ژنەكە!
لە ھەر شوئنى بىم... ئەبى ھەر
بگەپرىمەۋە بۆلاى تۆ،

شېركۆ بېكەس

تۆ تەنھا ئاسمانى منى،
كە بەسەرما دابكەيت و
دىسانەوہ
پرمكەيتەوہ لە ئاوى
شيعرى جوان جوان...!

سليمانى - كوتايى ۲۰۱۱

دیمه نه کان

هه ندی جار شیعرم دره خته،
هیشووی مانگه شه و نه گریت و
هه ندی جار شیعرم کچیکه،
په ری خه ون و
عه شقی هه موو شاعیریکه و،
هه ندی جار شیعرم قوربانیی
دهنگی سووری
سه ر شه قامی میژووویه که و،
هه ندی جار نه بی به شاخ و،
هه ندی جاری تر به باخ و،

شیرکو بیکەس

گەلی جاریش،

شيعرى من، ئەو بى کارەيه

وختى ئەچىتە ناو بازار،

چاو ئەگىرپى و حەزى لە ھەزار خۆزگەيه و

تف قووت ئەدا و

بەلام ھىچى بۆ ناکرپى و

لەدوايشدا،

پارەى پاسيشى پى نيه،

تا بچىتەوہ بۆ مالى

شيعرى من، ئەو ھەزارەيشە!

سليمانى - كوتايى ۲۰۱۱

پهروانه
- شيعرى گورانى -

حيكايه تي جانانه يه
وهختي كه شه م بيى به زام،
زام به شار و
شار كه ركوك و
ئه وسا ئيتر،
ئازار به ده وري كه ركوكدا
پهروانه يه.
حيكايه تي جانانه يه

ئەووتەى ئەم عەشقه هەيه،
زېرى پەش ئەدا بە دونيا و
چرا ئەبەخشى بە دەرى و
كەچى بۆخۆى، ناوى شەو و
ناونىشانى تارىكيبە.

ئەووتەى ئەم عەشقه هەيه،
رېيواريكى پەش و پرووتى
ناو هەژارى و ئەشكەنجەيه!

خەم كەركووكە و كەركووك خەمە،
بەلام خەمى، گۆل دەرنەكا و
خەمى، كە سەر نەوى نەكا
بۆ پەشەبا و لە دونياى رق و كينەدا،
شەقام شەقام،
خۆشەويستى بەرپا ئەكا!

تۆ كەركووكيت،
پېناسەت، ئاگرە و برين
لە ئاگرەدا قەقنەسيت و
لە بريندا پېكەنينى
باخچەى ئەوين.
تۆ كەركووكيت، هەموو جارى

خىراکه... مەزىن خەرىكە بىگات!

لە خۆلەمىشى خۆتەوۋە تۆ دىتتەوۋە و
ئەبىتتەوۋە بە بالندەى بال بەرىنى
سەر ئازادى و ناو پاپەرىن،

داستانىكى سەدەى نوپىيە
ئەوۋەى تۆ دىت،
هېندەت بەسە كە كەركووكىت!

سلىمانى ۲۰۱۲/۱/۱۷

سى خۆر

ئىستا لەوئى
هەموو بەيانىنى لەوئى،
لە پوژئاواي خوئنى مندا،
لە يەك ساتدا
سى خۆر بە يەكەوہ هەلدين،
خۆرى خودا و
خۆرى ئالا و
خۆرى سەرى
«مشعل تەمۆ»

سليمانى ۲۰۱۲/۵/۷

سەفەریکی ناوەخت

بۆ جوانەمەرگ «هەمزەیی عەلی دەدە»

لەسەر چلێکی «پروانگە»

چۆلەکە بوو،

دەنووکێ بوو، بۆ گۆرانی و

وشەیی تازە.

چۆلەکە یەك،

کەم ئە یخویند و

هەندێ جاریش. بەلای چەپدا

لە حەوشەیی چیرۆکی کورتدا،

نزیك نزیك، لە ماله کەیی

«حسهین عارف» چینهی ئە کرد.

نزیك نزیك

له خه مه كانی ئەم شاره و،

به قهه ئەژنۆی كریكارێكى ناو قور و،

هیندهی كۆلانیكى جاران ساده.

نزیك نزیك

له باده كهی «بیکهس» هوه و

ئوهه ندهی به فر هیمن و

به قهه مانگه شه ویش ناسك.

وا ئەمشه ویش

وه كو ئەستیره ی خویناوی

«هه مزه» یش به سه رماندا كشا،

رۆی، تپه پری و

به لام دوا ی خو ی،

دلی ئەم هه لبه سته ی منی

کرد به ئیواره ی پاییز و

ئیتر ئەوسا،

به ئەسپایی

به سه ر خوړنشیندا گریا!

زهرفى شيعر

به پړوه... به ربه يان... كازيوه،
پرووناكيى ته خه مه زهرفيكي شيعره وه و
ته بيه م بو
زينداني ماله وهى ته و ژنهى
دهميكه هه تاوى به ختيكى
هه لها تووى نه ديوه!

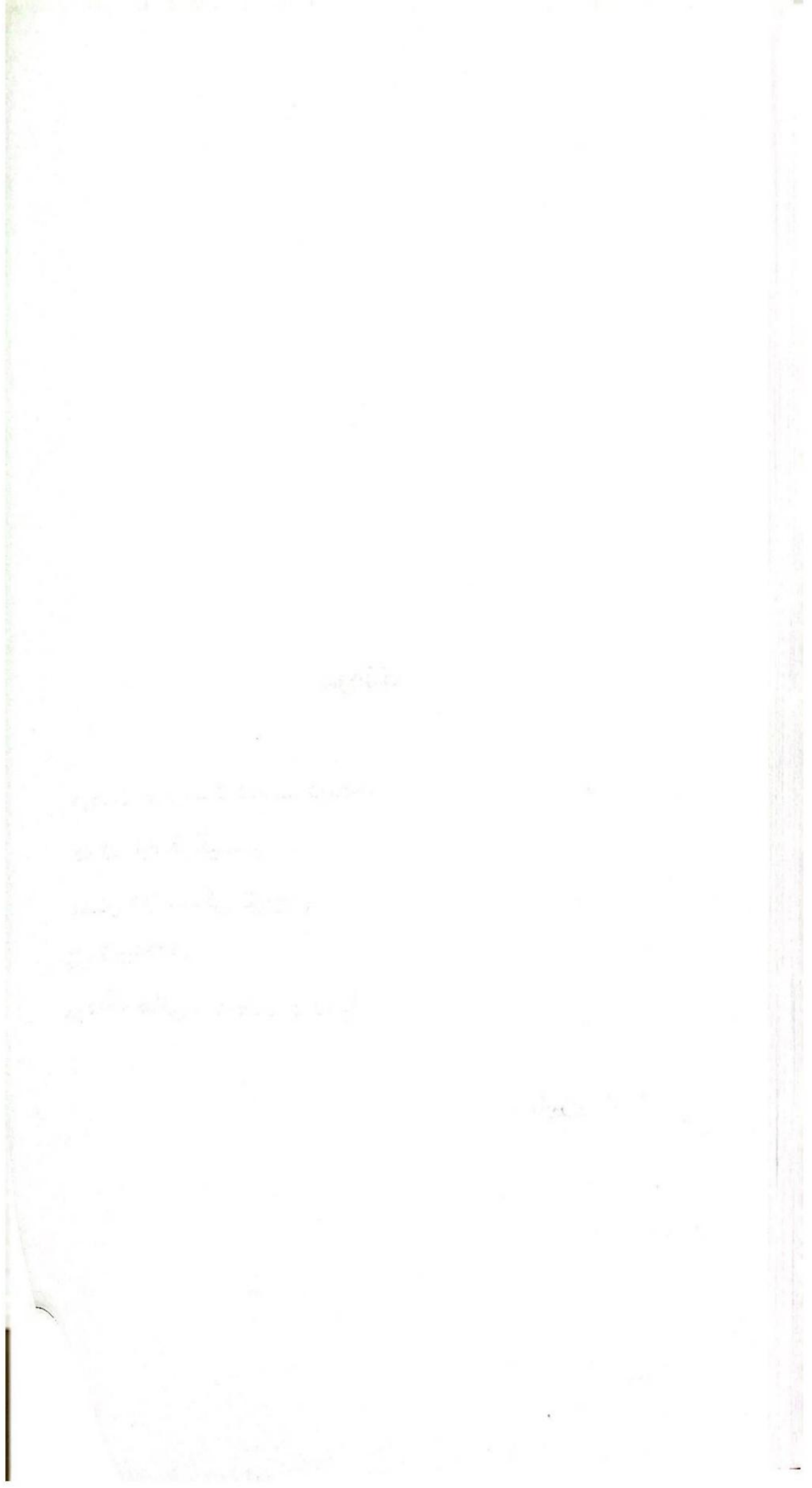
سليمانى - پاييزى ۲۰۱۲

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

درهنگ

درهنگ هاتی... درهنگ... دیده‌م،
که تو تازه گزنگیت و
منیش دوا تیشکی ئیوارهی
ناو ئاویلکه‌م،
درهنگ هاتی... درهنگ دیده‌م!

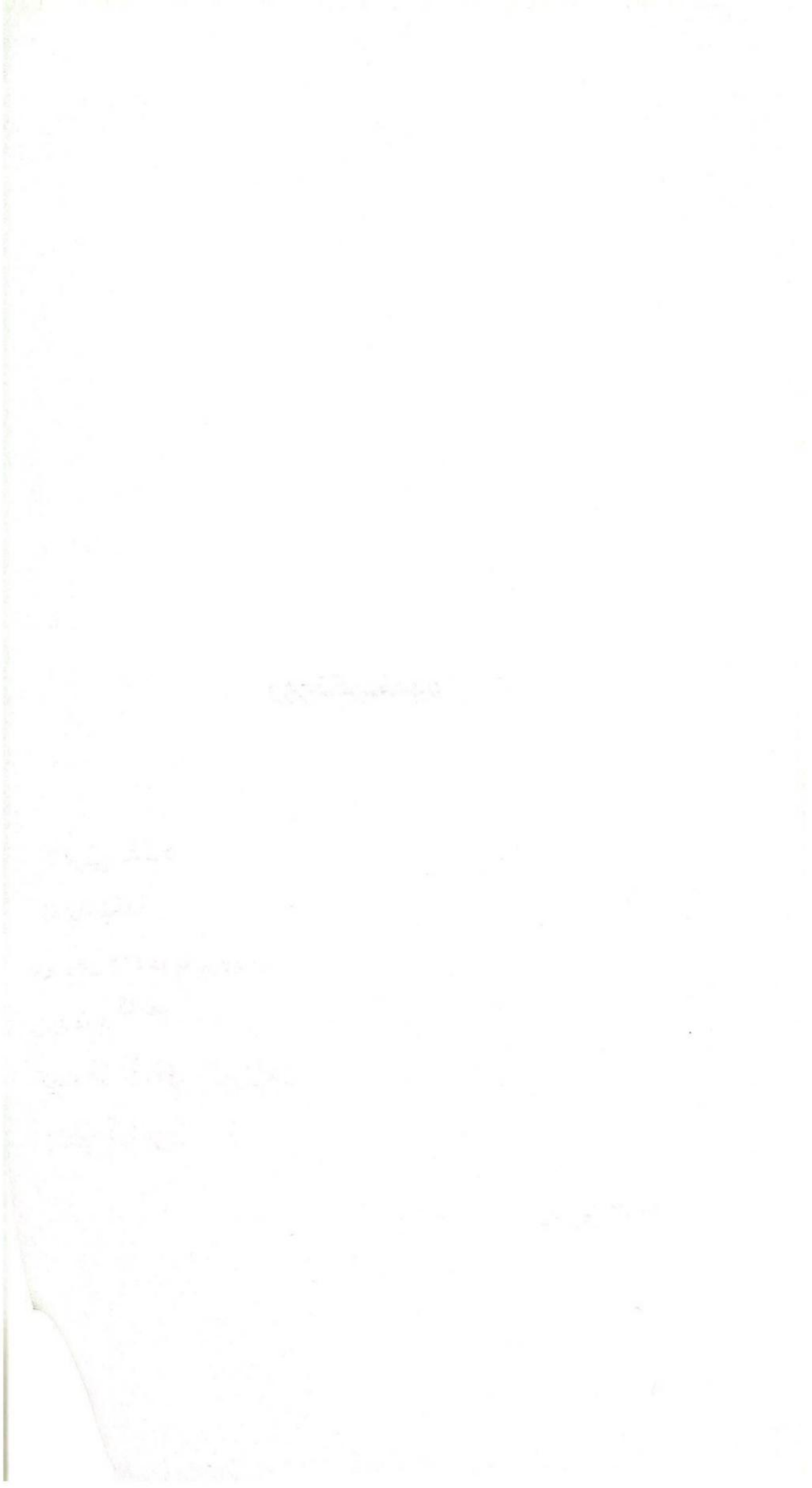
پاییزی ۲۰۱۲

ورد بوونهوه

ئەي سۆه ژن!
تۆ و قەسیدەم لە یەك ئەچن
هەتا لیتان ورد بېمەوه،
جوانی شاراوەي زۆر زیاتر
لە پۆختانا،
ئەدۆزمەوه!

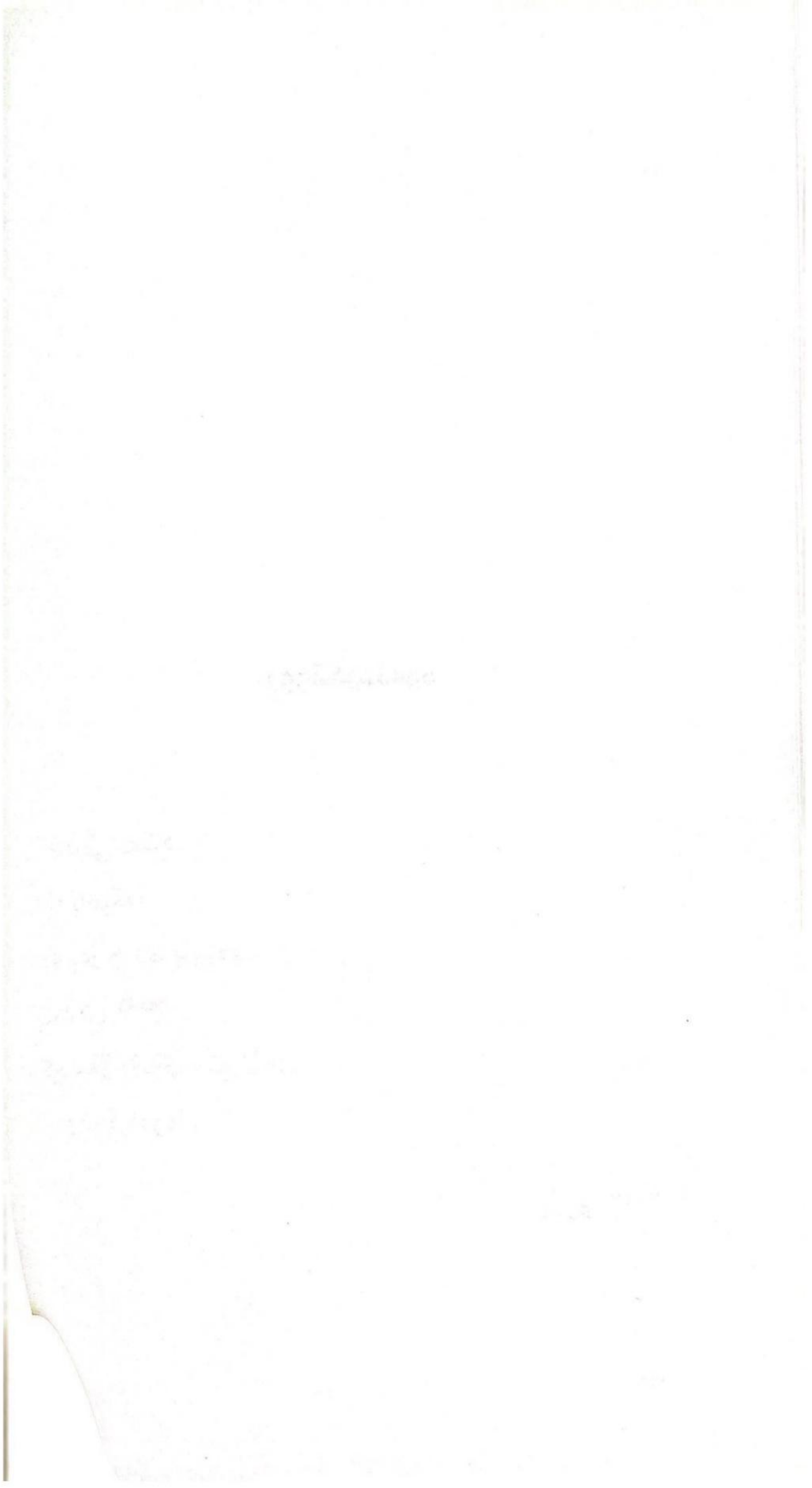
پاییزی ۲۰۱۲

پووتکردنه وه

شهرمی نه کرد
له باخیکدا
به بهر چاوی پاییزه وه،
بایه کی گهنج
کچه قژ زهردی «گوران» ی
پووت کرده وه!

پاییزی ۲۰۱۲

پاییز له ناو پاییزا...!

تا پاریش... پاییز هەر
له و دیوی دهروازهی چهوشهوه،
له کۆلان، قژ و پرچ، خوڤلای،
له گه‌ل «با» نه‌وه‌ستا و هه‌ندی جار
دوای باران،

له درزی باریکی
په‌رده‌که‌ی ته‌مه‌وه،
ته‌ماشای ماله‌که‌ی نه‌کردم!

تا پاریش، پاییز هەر
له ریگه‌ی تریفه‌ی ته‌زیوی مانگه‌وه،
دوورا و دوور هەر به‌سه‌ر،
سلاوی ئەنارد و
زۆرجاریش له‌پووش و په‌لاشی
وه‌رس و بیزاری
ده‌شتی، بو... ئەناردم.
شه‌وانیش دره‌نگان
خه‌یالم ئەترسا و
له‌باوه‌ش خه‌زانیا، ئەنووستم!

یه‌که‌مجار... من دایکم
له‌سیله‌ی رۆژیکی به‌دبه‌ختی
وه‌ك خۆیدا،
پاییزی نیشاندام
ئه‌وسا که ته‌مه‌نم له‌خونچه‌ی
گوله‌باخ که‌متر بوو!
پیی وتم:
پاییزیش وه‌ك منه و بیوه‌ژن
ته‌نیا به‌ د‌لشکاو
حه‌زئه‌که‌م ئەو‌یشت ه‌ینده‌ی من
خۆشبووی و،

چون نان و
چون نوقل و

چون سوخمه زهرده کهم،
بیخه یته سهر چاوان.

پیی وتم:
پاییزیش وهك باوكت شاعیره و،
به لام ئه م، شیعرى خوئی
هه میشه ههر له سهر
گه والهی کوچه ر و
ته ویلی گردۆلکه ی پرووته ن و
گه ردن و سهرسنگی
دره ختی پرووت و قووت ئه نووسی!

پیی وتم:
هه ناسه ی غه ریبنی
له رهنگی پاییزدا
نیشانه ی عه شقیکه سهرمه دی و
خه میکه تا ئه به د
ئه له رزی و ئه سووتی!

شیرکو بیکهس

پیی وتم:

بو ئه وهی ته ماشات،
تیکه لی ته ماشای خوا بکهی،
بچیته نهینی بوونه وه و
له کوچ و له عه شق و
له سه راب

تییگه ی:

هه ر ئه بی لای پاییز بخوینی و
رهنگی خو ت
به رهنگی هه سه رته ی،
رهنگ بکه ی!

تا پاریش، پاییز هه ر
له و دیوی ده ر وازه ی هه وشه وه،
چون پرسیار ئه وه ستاو،
ناو به ناو،
شيعرمان بو یه کتر ئه نارد و،
جار به جار شه وانه،
وشه مان ئه ته زی و ئه یبه ست و،

روژانه ییش، له به رده م

هه تاوی لاواز و نه خوښدا،
په یکه ری مهراق و پامان بووین،
چاوه پروان پیکه وه
به رامبه ر نادیار،
ئه وق ئه بووین، دائه ماین.

وا ئه مسال،
چون باخی ئاواره... بی پرس و
بی ئه وهی که پیشتر
زه نگیکم بو لیدا و پیم بللی
هاتوته ماله وه و له گه ل خوی
وه ک دیاری

باوه شی له شیعی زه رده لهی
هیئاوه،
بو شهوی ته نیایی ژووره که م!

وا ئه مسال
هاتوته لامه وه و
به پرمه ی گریانی درشتی ریژنه ی
قه له م و ده فته ر و
ئه لبووم و خه یال و

خه مانم، ته پښه کا و
هه روه هایش، پیخه ف و چرپاکه م!

تا پاریش پاییز هه ر
له و دیوی حه ساری له شمه وه،
وه ستابوو،
پښی نه بوو
که بیته ناو ژووری له شمه وه،
ده سکاری ده روون و په نجه رهی
هه ست و نه ست بکات و،

پښی نه بوو،
ناوه وه م داگیرکاو،
هه ست بکه م په نگیکی کوپله م و،
هه ست بکه م من ئیتر خو م نیم و،
ته واوی ته مه ن و جه سته می،

وه ک (مانگ) ی
ناو گو می حه په ساو،
ته سلیم که م.

به لام وا له مسالدا
هاتوته مال مه وه و هاتوته دل مه وه و
چی بوئی نه یکات و کونج به کونج،

به کوچه و شه قامی ناو له شما، نه گهری و،
وهك باخان پڙوپوم نه پرنی و،
نایشتوانم چون خه زان
له گه لیا هه لنه کهم!
نه وه تا وا پاییز
هاتوته چاومه وه و له گه لیا
چل به چل،

تال به تال،
مووی سهر و ته ماشام
نه وهرن.
نه وه تا وا پاییز
هاتوته ناو سیما و ناو لوچی پوخسارم و
سهر شان و سهر ملم
کیومالم نه کات و
له کویدا تو زقالی له به هار جیمابن،
بو نه وهی زهردی کات
به ناویا نه گهری.
وا پاییز هاتوته سهر پشتم و
که پری خووی نه به ستی.
هاتوته ئیسکمه وه و

شیرکو بیکهس

مووره غه م ئه سوینی و
بربره م خه ریکه،
وهك لقی داریکی ئیوارهی، وشك ئه بی و
ئه نه وی.

وا پاییز ماسولکه م شل ئه کا و
کردویتی به په رۆ و
رۆیشتنم چون گه لای رژاوی
به ر بای سارد
خشه ی دی و
چاویشی به وردی
ده زووله ی قرچۆکی
هه نگاوی بوولیللم ئه ژمیروی.

من و ئه و،
پاییزی ناو پاییز،
ئێستاکه هه ردوو کمان
نیشته جیی مالتیکین،
هۆده مان یه ك هۆده ی خه زان و
چرپامان یه ك چرپای
هه ناسه ریژان و
شيعرمان یه ك شيعری،
کوچره وی ناو زه رده ی ئیواران.

خيراكه... مرين خريكه بگات!

من و نهو... پاييزى ناو پاييز،
وهلى ئاخ... من نهبى ماله كهى
بو چول كه م،

من نه پوم... نهو ناروا و
دوا جاريش نهو له سهر چرپا كه م
نه خه وى،

وهلى ئاخ... ئاخ و ئاخ
من

نه مر م.

نهو

نامرى!

سليمانى - پاييزى ۲۰۱۲

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

حیکایه تی دوو قهله مه که

خه ریک بوو خه وم لیکه وی
که گویم لیوو
له ولامه وه، له سه ر میزه دیرینه که م
قه له میکی دانه دراوم، لووت به رزانه
گالته ی به قه له میکی زور کورتم نه کرد،
وای پی نه وت:
- تو چیت؟ نه ی قنچکه قه له م، تو چیت؟!
تو ته واو بوویت... لیوو یته وه!
له وانیه هه ر سبه ی نی
له مله وه

دهستت بهنی و فریتدهنه

ناو تهنه که ی خو له که وه،

لاچو له بهرچاوم لاچو!

ئه ی قه له می کورته بنه ی

که پوو شکاو!

«قه له مه کورته بالاکه، له گه ل تفا

وشه یه کی قوت دایه وه و ئینجا وتی:

چیم پی ئه لئی بیلی، به لام

له م ساهه دا،

تو له دریزی زیاترت تیدا نییه!

دریزییه کی بی بهر و

دریزییه کی بی هونه ر،

هیچت نییه»

نه یه ک وشه ی کور و، نه یه ک

وشه ی کچ و

نه شه قامه دیپری بو خه لک.

راسته دوا کوچم نزیکه،

به لام ئیجگار به خته وه رم

چونکه ئه وکاته ی که ئه مرم

خیراکه... مردن خریکه بگات!

من له دوای خوّم
کۆمه له شیعریکی زۆر جوان،
به جیدئلم!

«لیره دابوو، قه له مه دانه دراوه که، رقی ههستا و
پشتی ملی قه له مه کورته که ی گرت و فرییدایه
سه ر ئه رزه که»

له م وه خته دا،
منیش ئیتر به تانیم له سه ر خوّم لادا و
به ههنگاوئ، چووم قه له می دانه دراوی
له خوباییم له سه ر میزه که هه لگرت و
به سزای خویم گه یاند و خستمه تهنه که ی خو له وه و
که میکیش له ولاتره وه،
دانه ویم و قه له مه کورته بنه که م
له سه ر زه وی هه لگرته وه و
ماچیکی روومه تیم کرد و
خستمه گیرفانی دلمه وه و
ئه وسا، چووم بو خوّم نووستمه وه!

سلیمانی - پاییزی ۲۰۱۲

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

جهسته!

(په خشان)

دواى سى مانگ، دواى وهرزى له هز و سهرنج و هه ناسه
و له قسه و له چرپه و، به لىنى بى قاچ و، به خشيني
بيدهست و دواى وهرزى له خهوى هه لوه ريو، نارامى سهر
ناگر، خه يالى بريندار، چاوه رپى هه لفرىو... دواى سى مانگ
له روژى نه خوښ و له شهوى بيهوښ و له خوژگه ي بهر
نسى و له شيعرى دوښ داماو. دواى سى مانگ، يه كه مجار،
نه گه يته ناو قزى، نزارىك قاوه يى، برىسكه ي قاوه يى،
حه ريرى قاوه يى، دهستى راست بزهيه ك نه چيته سهر
ليوى و، سهرخوشه و مهسته و مهست. په نجه كان به رامه ي
ميخه كى هه لئهمژن، ههر پينجيان نه پرسن، عه شقه كه ي

(پهري خان) بهرهو كوئى؟! سى تالى زور دريژ ته بهن، تا
 سه ر په رچه م. هه مديسان ديته وه سه ر لوتكه ي قاوه يي
 ته وقه سه ر، له ويډا نزارى قاوه يي زور چره. نه پريت و ون
 نه بى، ناچارى بپرسى، تينووته و نه پرسى: كانيه كه ي په رى
 خان له كوئيه؟ گوليك ديت له گه لتا، نه تبا تا، ده شته كه ي
 ته ويلى، ده شتيكى لاکيشى زور سپى. نازانى كه وتويته
 به فراهه وه؟ يا خود ناو ئاسويه ك زمووتى؟ ناوچه وان
 گو ميكي مروارى زور پانه، دوو په نجه نه جوولين، ورد ورد و
 نه سپايى، نه چنه سه ر كه نارى، له ناكاو شه پوليك كه قزى
 قاوه يي نه يانبا و به رهو خوار نه خليسكين، هه تاكوو نه گه نه
 ليوارى دوو برو. بروكان باريك و كه وانه ي سيحريكى
 نه زه لين. نه گه يته سه ر پيلو، په رده يه ك له هه ور و له
 كه لى ته ماشا. نه گه يته ناو برژانگ، دوو ريزى سه روخوار،
 دوو ريزى گرنگى قاوه يي، ترووكه ي قاوه يي. نه گه يته ناو
 چاوى سه وزباوى، دوو چالى بچووك و گه ردوونى له ناويا،
 ئاي خودا نه تبينم به ته نها له ويډا وه ستاوى! من توپرى له
 تيشكى مه يله و سه وز گرتوومى، دوو چاوى... نه و شوينه ي
 قه سیده م کردويته هيلانه و جولانه و شه و و پوژ تيايه تى.
 چهنه پروونه دوو چاوى، له بنيا دوو چاوم نه بينم، له بنيا
 خه يالم و خوزگه م و گزوگيائى مه راقم، نه بينم چاوانى.
 هه ست نه كه م، چاوانى بوونه ته ئيواره ي ناسكى فرينم،
 بوونه ته ئاسمانى له خه ون و باران و شه وانه يش سايه قه ن بو

خیراکه... مرن خریکه بگات!

مهودای هه ساره ی پروانینم. ته ماشای بۆن ئە کهم، سه رنجی
عه تریکه له عه تری خودایی، من بۆنی ته ماشای ئە کهم و
هه ست ئە کهم بیده نگی ئە و پێسته ئە بیسم و پروانینم له
دووتوئی پروانینیا ئە پروینم. برژانگی زمانی ئە فسانه ن، به
چه پکی جریوه ئە مدوینن. هه ست ئە کهم دوو برو، بۆم
ئهنه دوو بال و دوو ته یر و وان له سه ر دره ختی ته نیاییم
ئە خوینن. له چاویا پرووناکیی ئە بینم، گۆرانیی ئە لیت و
مانگه شه و ئە بینم، بوونه ته چارۆگه ی به له می چیرۆک و
شه پۆلان ئە ئازوئی و، له چاویا ئە و په نگه ئە بینم، به ر له
من که سی تر نه یدیوه. ئە و په نگه ی تیکه له له په نگه
مۆسیقا و له په نگه شه مال و له په نگه قه سیده. له
چاویام، چوومه ته سه ر پۆخی گلینه و ته ماشای به حریکی
سه وز ئە کهم. ته ماشای، ئە ستیره و ئە فسانه و ئە و دیوی
گه ردوون و ته ماشای ژانی بوون، ته ماشای خوا ئە کهم. له
چاویام، هه ست ئە کهم من جوانیی بۆن ئە کهم، هه ست
ئە کهم بوومه ته ئە وین خوئی. توانه وه م ئە بینم، هه لمی
خۆم ئە بینم، بارانم ئە بینم، سیلاوئی ئە بینم له جه سته م.
خه و نییه و له چاویام، دابراو له ده ری، دابراو له زمان، له
چاویام، ئە مه وه به پینج سال، ئە چه وه گه ره کی «حاجی
حان»، ئە مه وه به ماسی هه وزه که ی مزگه وتی حاجی
حان، ئە مه وه به گوئی دارچواله و به لاسکی پیشۆک و به
کلووی به فره که ی به رده می په نجه ره و، ئە مه وه ریشۆله ی

دهشته که ی کانیسکان... له چاویام، ئەچمه وه ناو خهونی
 مندالی و ئیوارهی هاوینان. له چاویا، من دایکم ئەبینم،
 چون جارن پریپره له تیشکی رهش رهش و له گۆلی رهش
 رهش و له گه لای رهش رهشی بهختیکی ناو خهزان. له
 چاویام، پهیمانهم پهرداخی شیعریکه و باده کهم ئاوازه و
 په ی دهر په ی، ئەینۆشم. ههر له ویم له چاوتام، ئەگه پریم،
 سه رئه دهم له مهراق، ئەو وه خته ی گۆل ئەکا و سه رئه دهم
 له سوژت ئەو وه خته ی دائه کا و، له کوچی بیواده ی
 نازیزی، ئەو وه خته ی بو دوا جار بارئه کا. له چاوتام،
 چاوی تو فرههنگه، فرههنگی په پووله و دارستان،
 قاموسی شه پۆل و په لکه گیا و ئەلف و بی باریزان. له
 چاوتا هه میسه توژیالی له خه می پاییزه ئەبینم، توژیالی
 له کوچی فرمیسک و هه ناسه ی جاویدان، توژیالی له گۆلی
 ئه رخه وان، له نه ی ناکام و له گمه ی سه رگهردان. له چاوتا
 ئەو خه مه ته نکه چهند جوانه، له شیعره من ئەیکه م به
 بالی په روانه، ئەو خه مه ته نکه هه موو جار وه ک نه ورهس
 بال ئەگری، خه میکه و هه لئه فری و هه سه رته ی ئەخوینی.
 هه موو کهس له و خه مه تیناگا، هه موو کهس توژیالی ئەو
 خه مه نابینی. ئەو خه مه هه ر چاوی ئەبینی که چاوی
 پاییزی پیوه بی، له وه ختی وه رین و خه زاندا... ئەو چاوه
 ئەبینی که شیعر بیلبله ی ئاسمانی و بیپهنگی، پهنگی بی.
 ئەو چاوه ئەبینی که مه ودای ته ماشای هیند دووربی،

خیراکه... مرین خریکه بگاتا

بگاته لای خودا و لهودیوی مه رگه وه، هه میشه هه ر ژیان
بینی.

دوای سی مانگ، دوای وه رزی تینویتی و دابران له باران،
ئه گمه که ناری ئه و لیوه. لیو ئه بی به کانی، لیو
ئه بی به جوگه ی پرشنگ و به ئاوی ته لیسیم و هه واری
سووره گول، هه واری جریوه و ریگاکه ی کاکیشان. ئه و لیوه،
هه ر لیوه، یان لیوی شه فقه یان لیوی کچیکی یه زدانه و
یان ژووری نووستنی چراکان؟! ئه و دهمه هه ر دهمه یان
دهمی ئاواز و قه سیده و نیگاری خوداکان؟ ئه و زاره هه ر
زاره بو په یف و بو وشه، یان زاره بو هه موو سروشت و
بو هه موو جوانیه کان؟ ئه گمه لیواری ئه و دهمه، ئه گمه
تخووبی بیهوشی و شیتبوون و، ناوی خووم، دایکم و باوکم
و نیشتمان، سه رابی بیرچوون و ونبوونن و له زهینا، چون
وه رزی خو له می ش دینه وه بهر دیدهم، خو یان و ناو نیشان.
دوای سی مانگ ئه گمه ناو دهمی، من ئیستا له ده مدام،
بیوورن! من لی ره به دواوه، ناتوانم هیچ بلیم، چی بلیم
ناگاته توانه وه، ئه زانم له م ماچه سووره دا، من ئه مر م، ئه م
مه رگه کو تایی من نییه، نازانم چ وه ختی دیمه وه، ئه م
ماچه ئه وه نده ئه مکوژی، هه تاکوو دوای سی مانگ بیمه وه
و گه شته که ی به ره و خوار ته واوکه م. ئه م ماچه ئه مکوژی
و نامکوژی، ئه مکوژی وه ک وه رز و نامکوژی وه ک شاعیر.
بیوورن چی بلیم ناگاته زمانی توانه وه، نازانم چ کاتی چ

شیرکو بیکهس

وه رزی دیمهوه، بهلام ههر دیمهوه، بو ئهوهی گهشتهکهی
به رهو خوار تهواوکهم.

سلیمانی - پاییزی ۲۰۱۲

له غهزا گهوره کهدا!

پیره مه گرون
وه کو هه تاو و مانگه شه و
له بیریتی و چاوی لیووو:
له کازیوهی پوژیکه پهنه گ خوله میشی
شله ژاو و په شوکاودا...

((که هه ر له سیمای ژنیکه پاونراوی

توقیو نه چووو!))

به یانییه ک

که خهونی تیا له داردرا،

له یه کهم غه زای شاخان و
نیشتمانی به نه فرهت بووی کافراندا،
له دیروکی چل چرای ساسانیه کاندا،
له جوگرافیای کورداندا،
له و به یانییه شوومه دا
پیره مه گرون
به چاوی بهرد
به چاوی دار
به چاوی په وهز و ده ربه ند،
چاوی لیوو:
له خواری را
هه مه جییه کانی «ئه عراب» و
به ربه ریه کانی بیابان،
وه کو سیلاوی تاعوون و
بای ژه هراوی و په وه کولله،
سه رزه مین و بهری ئاسمانیان گرتبوو
چاوی لیوو،
فرسه خ... فرسه خ... غه زا... غه زا
چون ئه هاتن به ره و سه ری!

پیره مه گرون

هه ر له دوورپا

به چاوی رنو به فری خوئی

چاوی لیوو

ئه عرابه کان،

چه مکی دیزداشه له ده مدا و

شمشیری غه زه ب له ده ستدا و

له ش و لاری خوئی به ههشت

له خه یالدا و،

لیشاو... لیشاو

چوئن ئه هاتن به ره و سه ری.

په تای سه حرا

په تای بالدار

له و به یانییه ره شبنه دا،

له و به یانییه خوین تاله دا،

بوون به لووره و

بوون به گفه و

بوون به ناله و

دایان به سه ر ئه م خاکه دا.

پیره مه گرون له بیریتی

وه کو رووبار و پیدهشت و گردۆلکه کان،

له بیریتی

چون زیرکە ی ئافره تان و
رهنگی تۆقیوی مندا لان،
چون کلاورۆژنه ی ژان و
دیواری رووخاوی مالان،
به ربه ریه کان... ریش درێژه هه مه جیه کان،
که گه یشتن
له گه ل خۆیان
له چاویاندا
له گیرفان و له دلپاندا
خوین و دووکه ل،
لم و

پشانه وه ی شه وه زه نگیان،
هینا بو خه لکی کوردستان!
له گه ل خۆیان به سه ر پم و په یکانه وه،
سه ری «گاتا کانیان» هینا و
قوئاغ به قوئاغی مه رگ،
فرسه خ... به فرسه خی غه زا

دارستانی کافریان کوشت
کانیاوی کافریان کوشت
ئاگردانی کافریان کوشت،
ته نانه ت خونچه ی کافر و

کارژۆله ی سپی کافر و
که له شیرێ کافرین کوشت،
خوینی رەز و خوینی شه رابی ناو کوپه ی
عاشقان و حیکایه تی
دایکانیان کوشت!
پیره مه گرون به چاوی داره به نی خوئی،
چاوی لیبوو:
ئاگره کانی سه ر چیایان کوژانده وه.

دووکه ل چاوی خوداوهند و موغی کویرکرد،
له بیریتی پیره مه گرون له یادیتی،
ئه عرابه کان... به ربه ریه کان
هه وراز... هه وراز
وه ختی هاتن،
به رله وه ی ناوی خوا بینن،
به ر له قیبله و به ر له نوێژ و به ر له نزا،
په لاماری په ریه کانی «ئاهورامه زدا» و
په لاماری کچی به فر و
خۆره ژنی شاخانیان دا.

((شمشیرێکی که ته ی ده ست و ده م و قژ خویناوی،
پرووی کرده قه لغانه که ی به رامبه ری و وتی:

چیت بوّ باس کهم؟ ئەمپۆ له خوینی کافردا،
به سەدان جار نوقم بووم و کهچی هیشتا،
من هەر تینووم. چیت بوّ باس کهم؟ لهو
خوینەدا، بهههشتی خواى گەرهم بینی،
حهفتا حۆرییه کهى خوام بینی،
قهلغانه کهیش کهمى له سه رخۆتر وتى:
ئەو شەرانهى که ئەم کورده کافرانه کردویانه،
قهت نه کراوه و نه بینراوه... ماله کانیا،
ئەسووتینین پیاوان ئەلین بینە دەری، بهلام
نایەن و هەموویان له ئاگردا ئەبنه زوخال!!

((زناری سەر خەرەندیکیش هەلدايه:
ئەعرابه کان کهوتبوونه دووی دوو ئافرهت،
ئەیانویست دەستگیریان بکهن... له دوايشدا
وه کو دیاریی ئەم شاخانه بیانیرن بوّ خەلیفه،
بهلام هەردووکیان گەیشتنه سەر پشتم و
لهویشهوه خویمان هەلدايه ناو قورگی خەرەندهوه))

((کهله کتوییه کی برینداریش ئەیوت:

من بارژنی خۆم ناگۆرم،

گەرچی ئەیشزانم، ئەکوژریم!!

کووتریک له ولای تهرمی ژنیکی
بئ سهرهوه... چینهی ئه کرد،
چینهی ئه کرد و ئه گریا...
ناوبه ناویش ئه مهی ئه وت:
که خوا شمشیری هه لکیشا،
دهست له خو شه ویستی ئه شوین.
خودا که یان
هه ر بوئه وه باشه بهری!

له دوای غه زایش
هه مه جیه کان... ئه عرابه کان،
له سهردانه وهی یه که مدا بو لای سه حرا،
هه ر لیره وه... له گه ل خو یان
کاروانیکی دریز دریزیان خسته پری،
هه ر لیره وه
دهرگای به هه شتیان کرده وه و
له پری سهری براوه وه،
چوونه ژووری،
قافله یه کی په نگا وره نگ که سه ریکی
له ناو خوینی هه وراماندا و
سه ره که ی تری له قه لای که رکوو کدا بوو،

شیرکو بیکهس

قافلہ یه ک له «سه بایا» و

له که نیزه کی کو یله ی هه پراج کراو،

قافلہ یه ک له زیروزیوی تالانی و

پر به دو لیک ی ناو غه زایش، «غه نائم» یان

بو خه لیفه ی پیغه مبه ر و خوا نارده وه،

هه ر لیروهه!

پیره مه گرون چاوی لیوو!

سلیمانی - کوتایی ۲۰۱۲

گله‌یی

له‌به‌ر ته‌نیا‌ییه‌که‌ی دایکم،
سالی پار سه‌رم نه‌په‌رژا
شیرعی بۆ پاییز بنووسم،
جاریکیشیان به‌کزه‌بای سه‌ر گوژیژهدا
ئه‌و په‌پووله‌ی گله‌یانه‌ی
بۆ ناردبووم!
بۆیه‌ئه‌مسال
له‌گه‌ل یه‌که‌م په‌له‌هه‌وری داکردنیا،
وه‌کو چه‌تر و مشه‌ماکه‌م ئاماده‌بووم.
که‌له‌و بناره‌دا بینیم،

قه سیده یه کم دایه دست

دریژ... دریژ
وه ک گیژه لووکه ی پیده شت و
تهر تهر وه کو چاوی دایکم،
چون دلی بیوه ژنانی گهر میانیش
پر له حه سرهت!
ئیتیر پاییز قسه ی نه کرد
چاوم لیوو... قورگی پر بووو له گریان
به سهر سوپاسی کردم و
رووی کرده دووره شاخان و
منی به تهنها به جیهیشت!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۵

نه قاري!

۱- بيروكه

ٺه و پوڙه به رد ٿيڪم هه لڪه ٺه
ڪرميڪي سڀي بچڪو لهي له ڙيردا بوو،
ڪرم وتي:

من ٺه ڙيم و... هيڙي به رد ٿيڪم
هه ر هه تا شويني، پر ٺه ڪا!
ٺه و شه وه دار ٿيڪم هه لڪه ٺه
هه زار په گي له بندا بوو،
په گيش وتي:
ٺاو له ڪوي بي

شیرکو بیکهس

ژیان به رهو ئهوی ئه پروا!
به زامیکدا چوومه خواری
ئیجگار قوول بوو،
که چی له بنی بنه وه
هه تاویکی باریکم دی،
بانگم ئه کا!
شه ویکم هه لکه ند، شیعریکی
له ژیردا بوو
سه ری شیعرم هه لدایه وه،
ته ماشام کرد،
هه زار بیروکه ی ئه ستیره ی
بچووک... بچووک،
له ناویا بوو!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۸

۲- سیوی شیعر
ئاخر تو ئه بی بزانی
منی شاعیر که دارسیوم و
ئه م هه موو سیوی شیعرانه
بو تو ئه گرم،
ئه وه خوشه ویستی ژنه

خیراکه... مردن خریکه بگات!

ئاوم ئه‌دا و

ئه‌وه هه‌تاوی چاویتی و

ئه‌وه «با» ی سۆزه کانیتی

که ناهیلن

هه‌رگیز بهرم!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۷

۳- لیبوردن

سروه داوای لیبوردنی کرد

له گولنی،

له‌به‌رئه‌وه‌ی

ئه‌بوو زۆر هیواشتر لییدا!

گولیش داوای

لیبوردنی له هه‌نگی کرد،

له‌به‌رئه‌وه‌ی

ئه‌بوو زیاتر کولمه‌کانی

ئه‌م هه‌لمژی و

وه‌لی، ئه‌م زووتر ئیزنیدا!

هه‌نگیش داوای

لیبوردنی له ژنه هه‌نگه‌وان کرد و

پیی وت: به ئه‌نقه‌ست نه‌بووه

هه‌له‌یه‌ک بوو که پیوه‌ی دا!

شیرکو بیکهس

وهلی ژنه ههنگه وانیش
پرووی کرده پیاوه کهی خووی و
پیی وت: نه بی
تویش ده جار داوای لیبوردن
له من بکهی،
له بهرئه وهی پوژی نه مرو،
ته مهل ته مهل
وهک ههنگی نیر
تو بوخوت پال که وتبوویت و
یهک یارمه تی
منت نه دا!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۹

۴- لاربوونه وه

ئاسکیک به ماکه ویکی وت:
- ببوره لیم، به نه نقه ست نه بوو که دوینی
له سه ره پیری هاتوچو دا،
پیم نا به باره که ویکی
بچکولانهی تودا و کوشتم!
کویراییم دایه... نه مبینی... لیم ببوره.
که ویش وتی:
- من دلنیام تو به نه نقه ست نه تکوشتوه،

خیراکه... مرن خریکه بگات!

گەر «سەر» خوش بیټ
باره که و هەر ئه بیته وه! گوئی مه ده ری!
له م ساته دا،
له لاشانی به ردی که وه
لووله یه ک هاته ده ره وه و
پیاویک ته قه ی له هه ردووکیان کرد و
ئاسک و ماکه و،
به سه ر یه کدا لار بوونه وه!

سلیمانی - پاییزی ۲۰۱۲

۵- شهویک
من ئه و شه وه
له و ده ربه نده به سامه دا،
ته نها خو م و
شیریکی زۆر بچکۆله بووین،
من بو شیر، تابه یانی
بووم به شیر و
بووم به لانکه و
ئه ویش بو من،
بوو به کۆرپه و
بوو به چرا!

سلیمانی ۲۰۱۲

۶- ناخ

من له ناخما،
شمشالئیکی تیایه غه مبار،
هه موو سالی
که پاییز دی و
ئهینی به لیوی خوویه وه،
«با» ئه شله ژی و
ته نیایی چاوی ته پر ئه بی و
چاوه پروانیم هه لئه وه ری و
حه وشه ی شیعریشم پر ئه بی
له گه لای دار!

۷- پراکردن

بو ئه وه ی فریای بکه وم،
ئه و دوو پیشکه
به و منداله بچووکه وه نه دات،
وازم له که مانچه لیدان هیئا و پامکرد!

بو ئه وه ی فریای بکه وم،
ئه و ژنه خوئی نه سووتینی،
دهستم له وینه کیشان هه لگرت و پامکرد.

خیراکه... مریڻ خاریکه بگاتا

له بهرئه وهی ئاگام لیبوو
ئه و مامزه تهنه دوو ههنگاوی ماوه
ته له بیگری،
وازم له سهیرکردنی
دیمه نی جوانی بهرده مم هیئا و پامکرد.

له بهرئه وهی گویم له دهنگی
گریانی ژووریکی برسی،
کۆلانه کهی ئه و دیومان بوو،
ئه م شیعره م بو ته و او نه کرا و
به خوّم و یهک شووشه شیر و
ئه م رهشنووسه و دوو نانه وه،
به ره و ئه و کۆلانه پامکرد!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۶

۸- خوین

له بهرده می کامیرادا
ئه و سه رنجانه په پووله ن،
ئه و ده م و لیوه کانین و
ئه و قسانه تووی گول و
ئه و ده ستانه دوو کوترن!

«وہ ختی کامیرا نہ پروات و
نہ چیتہ وہ ژوورہ کہی خوئی»

سہرنجہ کان... وہ کو خوئیان درکہ زین و
دہم و لیو... گوئی لیخن و
قسہ کان... بوون بہ بارووت و
کوترہ کانیش بوون بہ ٹاسن،
کہ وہ ختی کیش
سہرۆک پال نہ کہ وی بنوی،
بہ دیواری نہ وہ رہ وہ،
خہ ریتہ یہ کی سوریا
لہ سہرہ وہ بو خوارہ وہ،
خوین، خوین، خوینی
لی نہ چوڑی!

سلیمانہ ۲۰۱۲/۱۲/۲۷

۹- تہ مہن

بہ یانیہ ک لہ و چیاہ
کوترہ باریکہی شاعیر و
قومریہ کی وینہ کیش و
قاژوویہ کی بازرگان و

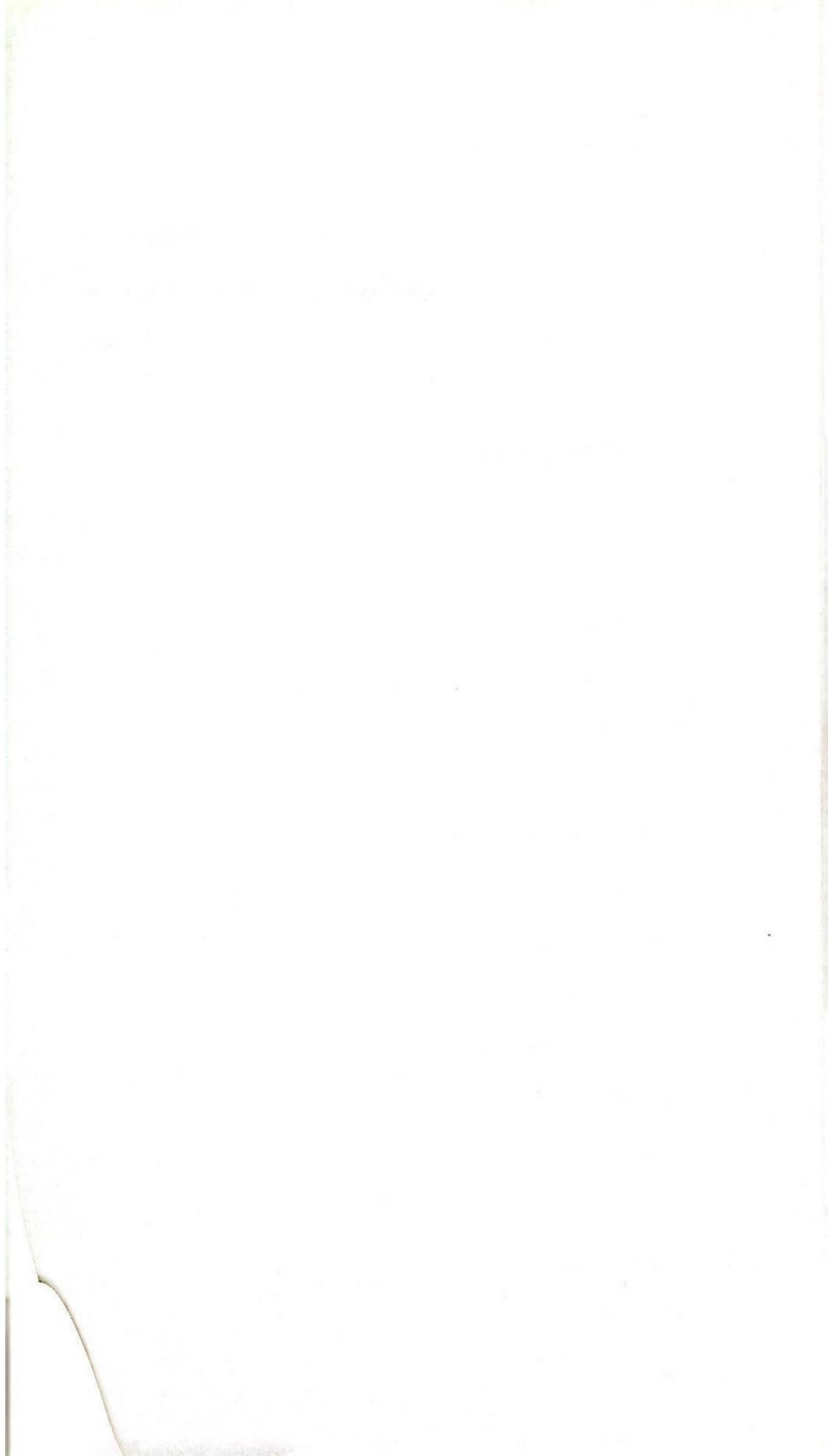
قهله باچکه یه کی پۆلیس،
«کهس نه یزانی ئەمانه چۆن
ئاوا یه کیان گرتبۆوه؟»
به چوار قۆلی
چوون بۆ ماله دالان درێژه که ی کیسه ل،
دوای چاک و چۆنی و هه والی
کهش و هه وا،
قهله باچکه ی پۆلیس وتی:
- مام کیسه لی دانا و حه کیم!
ئیمه بۆ داوا یه ک هاتووین
پرومان کردۆته ماله کهت،
خۆت ئەزانی،
عومری تو ئیجگار درێژه...
عومری ئیمه یش زۆر کهم و کورت،
ئه لێین به شکو له و ته مه نه
سه رو چه ند سالیکی خۆتمان پیبه خشی!
قاژوویش هه لیدایه و وتی:
- به هیواین دلمان نه شکینی!
مام کیسه ل ملی درێژکرد، ئەوسا وتی:
- باشه! قهله باچکه ی پۆلیس!
تو پیم نالیی عومری درێژت بۆچییه؟

بۆ ئەوهی خەلک و خوای زۆرتر
دارکاری کە ی؟
بیانگری و بیانخەیتە زیندانهوه و
پسویان کەیت؟!
دەنیابە و ئەوه بنیترە ژوور سەرت،
من یەک دەقیقە ی عومری خۆم
نادەم بە تۆ!
تۆیش ئە ی قازووی بازرگان و
قاچاخچی سەر ئە و مەرزانە،
بۆ ئەوهی پارە ی زۆر زیاتر
کە ئە کە کە ی لە سەر یە کتر؟!
پیم نالی ی کە ی تۆ تیر ئە خو ی؟
بروایکە نە ک سیسە د سأل،
هەزار سالی ش بژیم ئینجا،
نیو دەقیقە م نادەم بە تۆ!
من ئە گەر عومر دابەش کەم
بۆچی نەیدەم
بە کۆترەباریکە ی شاعیر،
هەتا دوو شیعیری جوانترمان بۆ بنووسی،
بۆچی نەیدەم

خیراکه... مریڻ خریکه بگات!

ئا بهم قومریه وینه کیشه،
هه تا دوو تابلوی نویتیمان بو بکیشی،
تیگه یشتن!؟

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۵

بانگه‌یشتن!

شه‌ویک هه‌رچی
شيعری جوان و پرووت و قووتی
«قوباد» هه‌یه،
به بانگه‌یشتیکی تايبه‌تی
هه‌موویانم له ژووره‌که‌م کۆکرده‌وه،
وه‌ختی حۆرییه‌که‌ی خوا هات و
له‌سه‌ر جیم خۆی پرووت کرده‌وه،
شيعره‌کان هینده سه‌رسام بوون،
هینده مه‌ست بوون،
هینده شیت بوون،

له تاوانا یه که یه که عاشقانه
خویان هه لواسی به پرچ و به گهردن و
به شان و مل و مه چهک و
به قوّل و مه م و ناوک و
به که فهّل و به که مهردا و،
وتیان نه وه ئیتر حوکمه و
دوا بریاره
جاریکی تر
ناچینه وه لای «قوباد» و
نه ویش بوّ خوئی
به ر قاپی کام دادگا نه گریّ
بوّ خوئی بیگریّ... نه مه حوکمه،
«ته میز» یشی نه کاته وه با هه ر بیکات!
ئینجا دادوهر هه ر که سیّ بیّ

«نه بو نه واس»؟

یان «شیخ رهزای تاله بانی»؟

یان «قه بانی»!؟

دوا بریاره و ناچینه وه بوّ لای قوباد
نه مانه ویّ هه ر له م ماله و
له به فری گهرمی به ژنی نه م
په ری خودای سه ر نه رزه دا،

خيراكه... مردن خريكه بگاتا

لهم ژووره دا سه يري كه ين و
بو دوا جارش هر هه موومان،
له و له شه دا بتويينه وه!

سليمانى - ۲۰۱۲/۱۲/۲۶

تۆفيق وههبي گولههپرووی سه رلق سپی!

هه مووکاتى
به رۆژ بى يان شهوان درهنگ،
به سه ر «پيره مه گرون» ه وه
رۆحى له هات و چۆدايه... سپى سپى
ده ميک په روانه يه رۆح و
ده ميکى تر، شيعريکى بالدارى «نالى».
له ده ربه ندى به ساميشدا،
جارى ئه بى به بالا ئاوينه ي به فر و
جاريکى تر به گيلاخه ي ده وري کانى.

به پروژ بى يان شهوان درهنگ...
پروچيک له وى، له گهل کيل نووسىکى کوډا،
ديت و نه چى و ديپرى سهر کيل
ههر هم و خودا تى نه گا،
چى نه لىت و چون نه نووسرى!

پروچيک له وى، به پروژ بى يان شهوان درهنگ،
له سامالدا يان سايه قه،
ده ميک نه بى به نه شکهوت و
يان داربه پرووى هه زار ساله و له ناکاويش
له ناسويه کى تاريخدا، نه بى به چل چراى شه به ننگ.

به سهر پيره مه گرونه وه پروچى له ورشه ورشدايه،
ديت و نه چى و له مسهر نه بى به ميژووى به رد،
له وسهر نه بى به تيريژى «گاتاگان» و
به هيماکانى «ثاقيستا» و به زمانى «سانسکريتى» و،
ئينجا نه يشبى به تاله مووى ريشى «زه رده شت»

پياويک له سهر نه و شاخه يه،
له گهل «مانگ» دا ديت و نه چى،
دهستى له ناو دهستى «با» دا و

خیراکه... مردن خه ریکه بگات!

دلی لای «مه له ک تاوس» و
چاویشی هه ر له سه ر خه می سلیمانی!

پیاویک له وی له سه ر لوتکه پراکشاه،
ئه و... مردنی جیهیشتوو و
گه یشتوته ناو نه مری،
توفیق وه هبی!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۶

پرسیار

که مروّف نه بوو... گول چييه،
چه نده جوان بي و
چه ند بوخوشيش!

که ژن نه بوو... ژيان چييه،
با هه زار ساليش من بژيم؟!
که مال مؤسيقاي تيانه بوو،
ئيتر «گوي» بو ئه بي هه بي؟

که شيعري، ناخ نه بزويني و

شیرکو بیکهس

لهناو زهینا

چرای خوئی دانه گیرسینتی و
ناو به ناو داتنه چله کینتی،
تو پیم نالیتی بو بنووسری؟!؟

که نازادیش نه بوو ئیتر

گول یه عنی چی و

ژن و موسیقا یه عنی چی و

شیر چیه و

ژیان خوئی چی؟!؟

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۷

له تووره بووندا

جاریک په شیمان بوومه وه
له وهی له تووره بوونیکدا،
دلی وشه ی شاعیریکم نازار دابوو
چووم بو لایی و ماچم کرد و
دلی وشه م چاک کرده وه.
جاریک په شیمان بوومه وه
له وهی له تووره بوونیکدا،
به سه ر ژنه دارسیویکما نه پراند،
به لام دوایی چووم بو لایی و
باوه شیکم پیدا کرد و

ماچیکی زۆر گهرم کرد و
تهلی گولیشم پیشکەش کرد.
جاریکی تر هەر زوو په شیمان بوومه وه،
وهختی ههروا دهستم برد و
بهدهم ریوه
چلی جوانی دارتوو یه کم شکانده وه،
گه پامه وه و ماچم کرد و
داوای لیبوردنم لیکرد.

بهلام له بیرمه سالتیکیان
بهسه ر کۆمهلی مروّفا،
توویره بوونم گری گرت و
توویره بوونم بوو به فیشه ک،
نه په نه پرم به برووسکه و
ههروه کو شیت... هاواریشم لیته کردن
بو مه رگ... بو مه رگ،
تا مردنیش لهو شیتبوونه و
لهو هیستریای توویره بوونه و
لهو مشاری هاوارانه م،
په شیمان نیم
«ئهوانه ی هه له بجه یان کوشت!»

لاسایی

پایپه که ی «چه رچل» م نا
به لیومه وه،
پایپ وتی: دامنیروه وه و
لاسایی که س مه که ره وه.
شه پقه که ی «چارلس چاپلن» م
کرده سهرم،
شه پقه وتی: من هی تو نیم
دامنیروه وه و لاسایی که س مه که ره وه.
قزم، وه کو قژی هیتلهر
به لادا خست

شیرکو بیکهس

قژم وتی تا زووه تیکم دهرهوه
سمیلم کرد به سمیلی ستالین و
سمیل وتی یان یمتاشه
یان وه کو خووم لیکه ره وه.

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۲۹

غرور

پووبارېكى له خوځبايي
له سه رپاوه به هاژه هاژ،
به ره و ده شتى دامين ئه هات
له رېگه دا،
جوگه له يه كى سيسى دى
پي پي كه نى و
وتى: سسه بو كوئى ئه چى؟
ئو ويش له ترساندا وتى:
بو ههر شوينى كه تو بچى.
پووبار وتى:

چروچاوی وه ک تۆم ناوی
له گه لمابی!
جوگه له لایدايه که نار دوور که وته وه،
له پریکدا،
گرمه گرمیکی گه وره هات
شاخی چهوین به لادا هات،
نیوهی کهوت به سهر رووباردا
غرور له ژیر چهودا خنکا،
هیندهی نه برد

جوگه لهی سیس، دهم به خهنده
گه رایه وه و ئه مجاره یان،
به سهر لاشه ی رووباری له خو باییدا
ههنگاوی نا و
دهم به خهنده،
تیکه ل به زیی
ئه و بهر بووه!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

شيعر و شه راب

شه رابی جوان و شيعری جوان
له يه ک نه چن
تا کونترين... تازه ترن،
فه رموو قومی
له چوارينه ی خه يام بده و
پيال يه ک تیکه،
له باده ی نوری مه حوی و
په يمانه يه ک
ليوان ليوکه،

شیرکو بیکهس

له شه رابی شیعی نالی و،
ئهوسا ئه گهر نه یانکردی
به پرسیاریکی سه رخوش و
به نیشانه ی سه رسورمانیکی ئه به دی،
بروا مه که!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

پروان

پۆلى له وشه‌ى شيعرى جوان
له‌سه‌ر ماله‌كه‌م نيشتنه‌وه،
له‌دواييدا سه‌ربانى مال
بوو به‌ گولجاڤ.

هه‌ندى نۆته‌ى مۆسيقارى
كه‌وته‌ ناو ژووره‌كه‌مه‌وه،
له‌دواييدا كورسى و ميژم
گولى هيرۆ و لاولاويان گرت،
من بو خويشم بووم به‌ شمشال،

کۆمه‌لی وشه‌ی وتاری سیاسیه‌ک،
که‌وتنه‌ ناو چه‌وشه‌ی ماله‌وه،
له‌دواییدا
وه‌ختی که‌ وشه‌کان پرووان،
هه‌موویان بوون به‌ درک و دال!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

خۆراگری

فریوی نه خوارد ئه و دپره
سه رفرازه،

وه ختی قافیه یه ک ویستی
به چند هرفیکی هه نگوینی
ته فره ی بات و
له دوا پیدا پیوه ندی کات.

فریوی نه خوارد ئه و تاره
سه ر ئازاده،

وه ختی نه غمه یه کی نه ساز

شیرکو بیکهس

لهسه ر بآلی دراوی تیر،

خۆی کرد بهناو پریمه کانی و
ویستی له ریگه لای بدات.

فریوی نه خوارد و نه خوارد
ئه و قه له مه بی په نایه ی،
وه ختی که بیدهنگی ویستی
په نای بات و
دهمی داخات،
فریوی نه خوارد و نه خوارد!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

به گوی نه کردن

ویستم ته وینت بخه مه چوارچیوه وه و
له شیعریکدا،
به مانگه شه و، سنووریکی بو بکیشم،
چوارده وریشی به گول بگرم،
ئینجا سه رکه ومه سه ر شانی
چاوه پروانی و،
له ناو دلما هه لیواسم،
وه لی نه په نجه و قه له م و،
نه خه یال و نه «زمان» یش،
هیچیان به گوئیان نه کردم!

ئەو وەختە ی من
ئەمویست ژووریک
بکەم بە تابلۆ بو جوانیت،
پەنجە ئەیکرد بە باخیک و
قەلەم ئەیکرد بە شاریک و
خەیاڵ ئەیکرد بە ئاسمانی و
«زمان» ئەیکرد بە بە حریک و
لەدوایشدا،
منیش بو خۆم
تیا غەرق ئەبووم!

ترسان

تۆ ئه شى، شهوى سووريا
بكوژيت و
دهست بهريت و
له هه ناوى رهشى ئه ودا،
خۆر ده ربىنى و
خۆر هه لىبىنى،
به لام ئه وهى كه شيعرى من
لى ئه ترسى،
پيشى دريژت و
ئايىنى ئه وپه پرگيرت،

شیرکو بیکەس

وا کوئرتکا

لەبەر پۆشنایی خۆریشدا،
جگە لە ریشەکەى خۆت و
حەفتا حۆریەکەى خەیاڵت،
ئێتر هیچى تر نەبینى!

فورات

له کۆچینکدا که ره شه با
گفه یه کی جگه رگۆشه ی لی به جیما،
ئیترا تا مرد
ئهو هه سه ته له دل و چاویا ده رنه چوو!
له میحنه تی شه ویکی شدا، تیترواسکی
لهو دوو هیلکه یه ی کرد بووی،
که یه کیکانی له که نار
گۆمیلکه که دا به جیهیشت،
له دوا ییدا و له به رزترین فریندا،
ئهو چاویکی هه ر له سه ر ئه و گۆما وه بوو.

شیرکو بیکهس

ئەوکاتەى منیش لە کۆچدا و
لەسەر فورات،
قەسیدەیه کم ئاو بردی،
هەتا ئیستەیش نە ک هەر فورات،
لە دنیادا هەرچی پرووباری ببینم،
وائەزانم شیعەرە که می لەناودایه و
چاوێکم هەر وا لەسەری!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

له ههردوو سه ره وه

هه موو جارێ... له مسه ره وه
که خۆم نه دهم
به دهم خه يالی خوره وه،
له وسه ره وه... وا هه ست نه که م
من تا فگه ی ناو قه سیده م.
هه موو جارێ... له مسه ره وه،
به هینوری... که نه چمه ناو
خه يالیکی زۆر قووله وه،
له وسه ره وه... وا هه ست نه که م،

من گۆماویکی بی بن و

زۆر بهرینی

ئەم زمانەم.

پاویژ

بو ئه وهی لاواندنه وهیان
زۆر جوانتر و
گریانیان شوخ و شهنگتر و
فرمیسیکیان ئاوه دانتر بی،
ملوانکه یه کی جیماوی ئه و گوندانه
پاویژی کرد به داریکی
تاق و ته نیای بیوه ژن و،
درهخت پاویژی برده لای
ئه ستیرکیکی سک سووتاو و،
ئه ستیرکیش پاویژی برده

شیرکو بیکهس

لای گردیکی هه لقرچاو و،
گردیش بردیه لای پاییز و،
پاییزیش بردیه لای دایکم!

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰

سه رليشيوان

شپرزهي شاخ به وه دا دهرئه كه وي،
به ردي جه سته ي خو ي هه لكه ني و
پي بزاني و نه زاني،
لوتكه ي خو ي نزم كاته وه.
سه رليشيواني رووباريش
هر به وه دا دهرئه كه وي،
ئاوي روحي به فيروبا و
پي بزاني و نه زاني،
له ته وژمي سبه يني خو ي،
كه م كاته وه.

سلیمانی ۲۰۱۲/۱۲/۳۱

۲۰۷

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

شەوى سەرى سال!

پەريخانم!

ئەمشەو لەژىر

ئەم دارى سەرى سالەدا،

كە دوو مىلى سەعات جووتبوون!

دوو چلى ترمەن وشك ئەبن.

دوو چراى ترمەن كوڤر ئەبن.

بە بەرچاوى خۆمانەو،

دوو جوگەلەى جەستەمان و

دوو جريوہى خەونەكانمان،

جيمان ديئن و تىئەپەرن و نايەنەوہ جاريكى تر!

په ريخانم!
چهند عه شقى تر
چهند دووانه ي تر
وهك من و تو،
له ژير ئه م داره دا زووتر
سالانى گه لى له پيشتر،
بو پيشوازي ساليكى نوي
باوه شيان كرد به يه كتردا و
ماچه كانيان بوون به مهل و
په نجه كانيان،
بوون به گلوي سوز و سوور،
كه چي ئيستا له م شوينه دا...
به تهنه هه ر ئه وان ديارنين
پليكانه كان هه ر ماون... ديوار ماوه... كه وچك، چه تال،
قاپي شه راب، په رداخه كان، هه موو ماون،
وه لى ئه وان... دووانه كانى ماچ و ئه وين،
كه سيان ديارنين،
به داخه وه... په ريخانم... به داخه وه،
له جه ژنى سه رى ساليكدا،
من و تويش وه ها ون ئه بين،
به داخه وه په ريخانم!

ئەمىن زەكى

ئەو لەپىشدا گوۋى لە بەرد گرت
گوۋى لە دەربەند و كەوئىل و
گوۋى لە رەگ گرت... تا بزانى،
كە ئەم كورده بنەچە كەي لە ئاگرەو
ئەچىتەو سەر كام شاخ و داخى باوك و
كام رەزى دايك!
ئەو لەپىشدا گەرايەو بو پىش مېژوو،
«لۆلۆ»ى لە ئەشكەوتدا ناسى،
«گۆتۆ»ى لە راوى نىچىرى
درى دارستاندا ناسى.
«كاردوخ»ى كرد بە باپىرە ھەرە گەورە و

ئەشکەوتە کە «شانەدەر» ییش
بە رەگی دایک!
ئەمین زەکی
وتی «شەرەفخان» چرامە و مامۆستامە و
«شەرەفنامە» خۆیندنگامە و
کورد سەرچاوەی یە کەمینه و
دلی کوردستان پێگامە!
سەدە ی بیستەمین هاتبوو
لە گەڵ خۆیدا مەشخەلی عەقڵی زۆر تازە ی هەلکردبوو.
ئەو ئەیزانی وەختی کە هۆشیاریی نەبێ،
خەونەکانی سبە ی پوژیش نایە نە دی!
ئەو ئەیزانی میژوو هۆشە
تا ئەو هۆشەیش پەیدا نەبێ،
نە چرا خۆی دائەگیرسێ و نە مرووفیش رائە چلە کێ!
ئەو ئەیزانی ئەو وەختە ی میژوو ئەنووسێ... عەقل ئەنووسێ،
لەو عەقلەو پیناسە ی «کورد و کوردستان»
ئەداتە دەست هەموو جیهان.
ئەمین زەکی
ئیمە ی نووسی. خاکی نووسی. خۆرەتاو و ئاوی نووسی.
بنەچە ی ئەم قەومە کۆنە ی
لە قولایی ئەشکەوتەو،
هینایەو بەر پرووناکیی!

شہقزنی ژان

من شاعیری نہ خشہ یی کم
به کام زہرہ بینی وردی میژوو ہہیہ، تہ ماشای کہم
شوینیکی ساغ به جہستہ یہوہ نابینم.
ئہو بہ یانییہی شہ بہ قی ئہ کہ نہ «سہر» ی باکووری،
ہہر ہہمان پوژ بو ئیواری،
لہ پوژہ لاتدا دەستیکی ئہ بی بہ کہناری ژان و
بو سبہ یینیش دەستہ کہی تری پوژئاوای،
بہ قیژہی سوور.
ہیشتا ئہ وان خوین ئہ کہ نہ
ناو ئہ ستیرکی کہ مہرہوہ،

له خواره وهیش قاچه کانی بهر برووسکه ی

شمشیری مه رگیکی تازه ی تر ئه که ون.

ئاخر بوّیه که شیعره کانم ئه بینی،

تیاپاندایه ئه شه لیت و تیاپاندایه قوّل له ملدا و،

شیعرم هه یه، دارشه قی له بن هه نگلدا و،

شیعرم هه یه، هه تا ناوقه د وشک وشک و،

رسته م هه یه، ده ربه ده ر و،

وشه م هه یه، هه ر ته واو لال!

من شاعیری ولاتیکم، له یه ک وه ختا به دهستی راست

ئه نووسم و به دهستی چه پ ئه نووسم و به په نجه ی پی و

په نجه ی کوّست و به په ری مه له ک تاوسی بریندار و

به بزما ری سه ر خاچه که م ئه نووسم و به نووکی هاواری

که رکووک، به دووکه لی تورکومانی و به خو له می شی ئاشووری و

به ریزه تابووتی ئه نفال، به به ردی شووره ی ئامه د و،

به پرچه کانی هه له بجه ئه نووسم و ئه نووسم و،

به لام هیشتایش

ئای خودایه!

فریا ناکه وم بنووسم و

هه رچه نده خویشم هه ئه بزم،

به لام شیعرم هه رگیز ناگاته قوله پی

کوردستانی خه م و ئازار!

عبداللہ جہوہر
سہرتاپا گزنگ... سہرتاپا گہوہر!
(پہخشان)

وہختیٰ تہدوا... شنهباہک لہ دہنگیا بوو
لہ تہسپایی تہسپاییتر... نہرم نہرم تہہات تہیدا،
لہ پەرہی دل و پەردهی گوئی... وہختیٰ تہدوا،
وہختیٰ تہرؤیشت... لہ جوگہی پروونی بیٰ خورہی
بہر سیہری نزاریکی کش و مات و ہہنگاونانی،
لہ ہہنگاوی ہہتاویکی بہکاوہخوی بہیانانی،
بن بنار و ناو تہلان و لاپال تہچوو.

که دائه نیشت... کورسی ژیری دواى چه ند چرکه،
پیی ئه زانی که له سه ری دانیشتووہ!
که هه ئه سا... پیی ناخوش بوو...
ئه و گولی سپی لوکە یه، بوچی ئه پروا.

باریکه له... وه ک تاژانی دارچناری،
که هه ر ئه وه نده ی بتوانی له پاره وی
مانگه شه ویکی زور ته نگدا، بی ت و بچی.

قسه ی فی نک... وه ک ری پره وی قه یسه ری ه کان
له هاویندا... گه رمیش وه کو قسه ی خوشی
ده وری زو پای سووره وه بوو، له زستاندا.

ده م و چاوی وردیلانه. لووتی بچووک
گونجاو له گه ل ده م و لیویکی باریک و ده م و لیویش
گونجاو له گه ل چه ناگه یه کی بچوو کدا... هه ردوو چاویش
پر له ته ماشای قوول قوول و پر گزنگی زیره کانه.

وه ک پانک و چوغه که ی به ری ساده.
ساده، وه کو سه ماوهر و قوری و پیاله و
باوه سین و شه کردانی هه ردوو چایخانه گچکه که ی
«مام سالح» و «وه ستا شه ریف». ساده وه کو کلووی به فر،

دهنکه تهرزه، یان په پووله ی تاک و تهرای
خله وه بووی پاییزانه.

به روالهت، وه ک بواریکی زور ته نک،
که مندالیک پی بویری و خوی لیبدا.
به لام نه و وه خته ی که بواری ته بیردینه ناو خوویه وه و
وه ک گیتراوی، زهینی تیژ و، پژوپوی پرووناکیی هزر و،
زانباری زور، قووتی نه داین... نه وسا ئیتر نه مانزانی
له کوپی نه م به حره قووله داین.

کتیبی بوو، نزیکه کانیش زور گران، ههندی دپریان
لی خوینده وه، به لام ئیتر هه موو په ره کانی نه م کتیبه،
هه لنه پچراو، دوو دوو به یه که وه نووساو، خودا چونی
چاپ کردبوون، وایش مانه وه.

پرسیار بوو له ناو پرسیاردا، گومان بوو له ناو گوماندا.
«زی» یه ک بوو، جامیک ناوی سینه و دلی
خوی نه دایتی و نه و تیری نه خوارده وه: خو خواردنه وه.
ته نیایی و مه راق خواردنه وه. بیهوشی خه لک... خواردنه وه.
تاریکی میژوو خواردنه وه... تالای کوردبوون... خواردنه وه.
گلدانه وهی شه و له چاودا، هیشتنه وهی تلپه ی

میراتی ههزار ساله‌ی خوڤکوژی و دین و خورافات،
له بنی بنی ههناودا، قوم قوم شهوه‌زه‌نگ خواردنه‌وه،
ئه‌وه «عه‌بدو‌للا جه‌وه‌هر» بوو.

سالانی بوو، ئه‌و قه‌له‌میکی زیته‌له‌ی به‌ر باخه‌لی
گه‌رم و گوری «گه‌لاویژ» بوو، نووسینی وه‌ک
ئاوی په‌وانی به‌فراوان، دوور له وشه و ده‌سته‌واژه‌ی

لی‌ل و لیخن. که ئه‌ینووسی ئه‌توت دارسی‌ویکی
«ئالان» بوته‌ نووسه‌ر و ئه‌نووسی، ئه‌توت پونگه‌یه‌ک
ئه‌نووسی، کوتری له‌و که‌ژه ئه‌نووسی، نه‌تته‌زانی
قه‌له‌مه‌که‌ی په‌لکه‌ گیایه‌ یان ده‌نووی بولبولیک و
باره‌که‌وی، نه‌تته‌زانی ئه‌وه کو‌لوانه‌ی دایکی‌تی
قسه‌ ئه‌کات و ئه‌نووسی، یاخود که‌وا و سه‌لتیه‌ی باوکی،
یان کوچه‌ و کو‌لان و چوخم و باخه‌کانی سلیمانی،
که ئه‌ینووسی، وشه‌کان ئه‌بوون به‌ کونجی، که ئه‌ینووسی،
به‌ زمانی کو‌له‌بال و به‌فرمال و سندوقی بوراق ئه‌ینووسی.

ئه‌و به‌ قه‌ده‌ر پیره‌مه‌گروون کورد بوو، هینده‌ی پو‌حی
سپی «گاندی» یش مرو‌ف دو‌ست بوو، دلی هیلکه‌ کو‌تریکی
ناو هیلانه‌ی ته‌نیایی بوو. «جه‌وه‌هر» ئه‌و خو‌له‌میسه‌ بوو

که له سهر پشکووی گه شاوه هه لنیشتبوو. له لای ئیمه ی
کور و کال و شاگردی ئه و، به قه د شه قامی مه وله وی و
هوئی کتیبخانه ی گشتی و لاکیشه ی مه لعه به که و سیوی
بن عهرد و پیشووک و په نده کانی پیره میرد و یه که م به فری
نوا باریو، خوشه ویست بوو.

وهک به ری ده ست و په نجه یی و، مووی قژی ماش و
برنجی و سپینه ی چاوه کانی خوئی، میژووی گه له که ی
ئه ناسی، قه له می جوانی ئه ناسی، ئه و ئه یزانی جوانترین
باخی په خشان و بارانی شیعر و قه سیده، له لای کییه؟
ئه و وه خته ی ئه چوو به رده می (نالی)، ئه بوو به که وانه ی
سوجه، وه ختی ئه گه یشته سهر (بله) و زمانه که ی،
چاوم لیوو: ئه بوو به گوئ خه نده ران و هه موو جه سته ی

پیته که نی، وه ختی ئه گه یشته سهر لوتکه ی شیعی «گوران»،
سهیری قوپی قهره داخ و شاخی زهرده و نیشتمانی
گوله زهردی ئه ویی ئه کرد، ئیتر جه وه هر له خوشیاندا،
سهری ئه بوو به گه واله هه ور و دائه رژا و تیکه ل ئه بووه
به سیروان. ئه وه ی که باسی نه ئه کرد، ئه وه ی
لیی دوور ئه که وته وه ناوی بیئی، ته نها و ته نها
هه ر قه له م و به هره ی خوئی بوو.

ئەو چى بوو؟! لەو پوچە خوڤنه ويسته دا؟!
كه فرينى خوڤى ديل ئەكرد، ئەو چى بوو؟ لەو
گەرداوى پرسيارەدا كه چاروگەى خوڤى دائەگرت؟
ئەو چى بوو؟! لە گومانى ئەو دلەدا كه نهينه ويست
دەنگى دەربى و بیدەنگ ئەبوو؟! ئەو چى بوو

لەو كتيبه نههينيه و لەو قەلەمه تەنيايه دا.
تینه گەيشتم! ئیستا و ئەوسايش تینه گەيشتم!

تەنيا ئەژيا... وهك خەمى خوا و
ئەو درەختە تەنھايانەى
كه هەر خوڤيان ماونەتەو و
بەجیماون لەسەر گردى
تەنها ئەژيا،
وہكو شيعرئكى نالى بى و
بەجیماون لەم شارەدا،
پەنجەرەيهك غەريب بە مالەكهى خوڤى و،
بالندەيهك غەريب بە ئاسمانى خوڤى و،
«ژى» يەك غەريب بە ئاواز و نەغمەى خوڤى و،
غەريب... غەريب،
تەنيا ژيا و لە هیلانەى تەنيايشدا، بە تەنها مرد!

چهنڊین وهرزه... ته مهنیکه... عومری له شهو
قه سیدهیه ک بووه به مؤم، له دلمايه و داگیرساوه و
ناوی «عه بدوللا جه وههر»ه. له ههرکوئی بم، من نهو
مؤمهم له گهلدايه و له سهر چیا، نهو وهخته ی بهردمان
کردبوو به کتیب و گه واله ههور به کاغز و قه لهم به گیا.
نهو پړوحهم ههر له گهلدا بوو... له کهناری ئوقیانوسدا
له گهل خومدا، نهو پیاوهم برد بو نه وروپا... زهرده خه نهی
نهو عه شقه م برد بو لای لورکا. هیمنیه که ی نهو،
نهو حیکایه ته ته نیایه م له گهل خومدا برد بو چیخوف.
نهویان کردی به زهرده پهری شیعریک و نه میان کردی
به چیروکی شمشالیکي باریکه له و له سیریا، کویله یه کی
سوقیه ت بو خوی لی دا. له گهل خومدا خوشه ویستی
نهو پیاوهم برد، دامه دهستی هه تاویکی پیست ره شی
خوارووی نه فریقا و، نه ویش کردی به یه ک مه دالیای
که سکی پوژی نهوینی نازادی و، کردیه گهرده نی ماندیلا.

من نه مشه و، وشه ی سهرخوشی نه م زمانه م
سهرخوش به باده ی جه وهه ری.
که کردوومی به «با» و بایه وانی
به له میکی سهر هه لگرتووی شیت و شه یدا.
سه ما نه که م... به چوارده وری... بازنه یی
نه م یاده دا سه ما نه که م، جاریک وه کو سه مه نده ر و

جاریکی دی وهک که مہری گہردہ لوولی
شیریک، لہسہر دوندی چیا.
سہما ئہ کہم... رانک و چوڭہ خورمایہ کہی لہ بہرماہ و
کلاشہ کہی لہ پیمایہ و پشتینہ کہی - کہ لہ کراسی
دایکی بوو - لہ قہدماہ و... باریک باریک سہما ئہ کہم.
ئاواتہ جوانہ مہرگہ کہی لہ گہلماہ،
خہزانہ خوئلہ میشییہ کہی و پاییزی وشہی زمانی،
لہ گہلماہ.
سہعاتہ کہی لہ دەستماہ و سہیری زہمانی زوو ئہ کہم.
من ئہ مشہو پپریم لہ تہم،
لہ مانگہ شہوی خوئلوی،
ئہستیرہی کوژراو ئہباری بہسہر سہرما و،
جریوہی سوور، تہری کردووم.

لہسہر گوږہ کہی و ہستاوم،
سلیمانی فرمیسیکیہ وا لہ چاوما و
لہ فرمیسکدا جہوہہر دیارہ و
دلۆپ ئہرژئی و جہوہہر ئہرژئی و
منیش لہ گہل ہہردووکیاندا،
قہسیدہیہ کی رژاوم.

لہسہر گوږہ کہی و ہستاوم،

جهوهه ر ئیستا وه کو نیشانهی سه رسورمان
له بهرده ممایه و ئه یینم، له ناکاویش
ئه بیته وه به پرسیار و دیت و ئه چی و،
که ئه مبینی رانه وهستی و
دهستیک ئه خاته سه ر شانم.

((ئه گه پیمه وه سه ر کورسی چایخانه که ی جاری جاران،
سی چوار گه نجین سه رمان بردۆته پیشه وه، نزیک
دهمی، قسه ی ئه کرد، قسه ی تازه، قسه ی
خه تهر. له بازنه ی ناوهینانی دیکتاتوردا که
ئه و ترا «مۆسۆلینی» یا خود «هیتلهر»، ئه و پرسته که ی
ته واو ئه کرد: که لبه ی «ستالین» له که لبه ی «مۆسۆلینی» و
که لبه ی «ماو سی تۆنگ» له که لبه ی «هیتلهر»، زۆر
تیژترن. بیرتان نه چن، ئه م کۆمارانه ی سوڤیه ت،
هه ر هه موویان کۆماری ترس و مردن و سیداره ن و
درۆی گه وره ی ناو دیروۆکیکی خویناوین...
ئه و پۆژگاره گه رووی ئه م دهنگانه که م بوون،
له پۆژه لاتدا هه ر نه بوون، ئه و پۆژگاره له دهنگی
ته پلی سوور زیاتر، نه ئه بیسترا!!))

((ئه و نه زه ریای چه نه باز و هه له وه ر بوو،
نه شه پۆلانی زۆربلی و نه هاژه هاژی غرور و

نه وژه وژی هه پره شهی دارستانه چاو سووره کان.
نه ئه ستیره ی خو پهرست و، نه پروونا کبیری فیزلیده ر،
چون باله خانه ی لووت بلند، به سهر کوچه و خانوو
نزمه کانی شاردان. به بیده نگیی ئه و وه کو به فر
ئه باری، به بیده نگیی وه کو کانیه ک، هه ئه قولاو
وه ک په لکه گیا، سهری له خاک دهرئه هینا و، چون
خه می کورد ته نیا و ته نیا))

له سهر گوپه که ی وه ستاوم،
وه فام وه ک لقی شوپه بی دانه نه وی،
ته ختی ته ویلی ماچ ئه کا.

به په نجه ی یاد له سهر کتله که ی ژوور سهری،
به هه ندی گه لای خه زان و به چیلکه یه ک
وه کو ئیسکی ئه میستا که ی
وشکه وه بوو... به چیلکه یه ک،
که خو لایو یک له چالی کدا
بوته شووشه ی مهره که بی،
«با» یه کی سهر گه ردان دیت و
ئهم شیعرا نه له گیرفانی هه ور یکی سهر سلیمانی
دهرئه هینی، له سهر کتله که ی ئه نووسی:

ئالیره دا حیکایه تی پراکشاه
له هیئوریدا، تریفه ئیره یی زۆر پیئهبرد و
ئالیره دا، ئەو په خشانه پال که وتوووه.

که بو پاکیی به فر کردی به هاوړپیی دهسته پراستی،
زمانی کوردی پیی ئەوت:
تۆ ئارمی سەر ناوچه وانمی.

ع. جه وهه ر...
خۆی ته نیایه و خۆی یه ک که سه و
وه لئ ئیستا،
چوار مالی هه یه و تیا ئەژی...
مالی سروه یه ک له که لی «ئاویه ر» دا و
مالی خوینی قوربانیه ک له سەر شه قامی «ئامه د» و
مالی چاوی گوله به پرۆژه یه ک
له کینگه یه کی «عفرین» دا و
مالی چواره م... مالی چۆلی قه له میکی بی ژن و مال،
بی مندال و به بی نه وه و غه ریب له ناو
شاری خویدا،
تاق و ته نیا...
وه ک مه لی له پۆل دابراو،
چون باله بانئ گۆشه گیر

شیرکو بیکس

تاق و ته نیا،

وهک ئەم فرمیسکهی چاوی من

لەم شهوهدا،

تاق و ته نیا

تاق و ته نیا

تهواو وهک عهبدوڤلا جهوههرا!

سلیمانی ۲۰۱۳/۱/۱۱

پهش و، لهسه ر خهزنه ی گهوهه ر و نهلماس پال کهوتبوو. وهلی
نان له قورگی نهژدیهادا بوو. دوا ی له دایکبوون، نهو
مامانه ی ناوکی نهبری، ئایینیکی پیریژنی ههزار ساله و
په نجه ی دریژ و پهقه له ی زهبر و زهنگی خورافات و،
نینۆکه کانی نهفسانه ی بیابانیکی تینوو بوو.

بیچوو ه پشیله زۆر له کچ،

بهخت و حورمه تی زیاتر بوو!

«نه حلامی» له ته م،

ته م له سه راب و

سه رابیش له خه م،

خه م له ژماردن نه ته هات. له گوئی ئاوی نه لوه نیشدا،

نه حلام خه ونی نه دا به ده م شه پۆله کانی سبه ینی و

ماسیه کانی دواپۆژه وه. وه ک شه نگه بییه کی جوان، به لام

غه مگین، ورده ورده گه وره نه بوو.

شه وانه به ده م «با» ی له ناو به رده وه هه لکردووی

شاخانه وه، شیعرئی بوو سه مای نه کرد.

کچی له خوژگه

خوژگه له ریگه و

ری له کتیب و

کتیبیش له دل.

خیراکه... مردن خاریکه بگات!

کهوتە خویندنهوه، کهوتە هه لکه نندن، کهوتە بالگرتن،
نووستنی فریڤدا و بوو به په روانه‌ی عه شقی چیرۆک و عه شقی
پۆمان و شیعیری که له گهت، هه تا به یانیی.

له سه ره تادا

لای «پیغه مبه‌ر» ی

«جوبران» ده‌رسی خویند،

له لای «شیت» ه که ی ئه‌و، عه قلی داگیرسان

به «بالی شکاو» کهوتە فرین و

گه‌یشته به غدا و... گه‌یشته مالی

کورتە چیرۆکی «فوناد تکرلی» و،

که ناری دیجله‌ی قه‌سیده‌ی «سه‌یاب»

به‌غدا ی ئه‌و ده‌مه، ئه‌وه‌نده‌ی عه‌قلی «وه‌ردی» و

«جه‌واد سه‌لیم» و «ته‌ها باقر» و چراکانی سه‌ر

«ئه‌بو نه‌واس» زیندوو بوو. ئه‌حلام گه‌یشته کۆلیج و

به‌سه‌ر پلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وت، به‌لام مییه‌کی ئاسایی و

کچیکی هه‌روا شوینکه‌وتوو قه‌ده‌ر نه‌بوو.

کچی له‌ چرا

چرا له‌ هزر و

هزری یه کسانی و

شهوقی یاخیبوون.

له «نه وال» هوه جهستهی خوئی باشت ناسی، له «سیمون

دی بوڤوار» هوه، بازنه کانی یاخیبوون گه وره تر بوون،

له مروئی یاخیبووی کامووه، ئیتر ده رگای

حه قیقه ته کانی بو که وتنه سه رپشت، چووه

سه ر شه قامی «پیاو» و پرچه کانی کرد به ئالا،

چووه سه ر مزگه وته کان و یه خهی داب و نه ریتی گرت،

یه خهی مناره ی شاری گرت، یه خهی یه کپه نگی و

یه کده نگی و بیده نگی گرت، جیاوازیه کانی ماچ کرد و

باوه شی کرد به ئازادی تاکه که سدا و له هه وری می، جوانترین

بارانی باراند، پوژژمیری باوی دران، له به رچاوی

هه موو دنیا، مه مکه کانی خوئی ده رهینا و دوو گلۆپی بو

بیری تاریکستانی عیراق و کوردستان، زیاد کرد.

پوژژنامه ی کرد

به په نجه ره،

په نجه ره ی کرد

به ئاینده و

زمانی شه رمنی ژنی،

هه لدایه ناو ئاگره وه.

خیراکه... مرن خریکه بگات!

ئه حلام چیرۆکی جوانی داینی، پهنگ و دهنگ جوانی
داینی، وهلی جوانی هه ره گه وره ی ئه م ئه حلامه، له وه
دابوو ئازایه تی گه وره ی داینی! حه قیقه تی پرووت و قووتی
خسته بهردهم کۆمه لێکی دهغه زار و ترسنۆکی، په گهزه که ی
خۆی پسا کرد.

ژنی له حیه ی یاخیوون،
حیه له فیکری بویر و
له تیکشکانی قه دهغه و
له بهزاندنی
سنووره کانی حه رام و،
له یه کگرتنه وه ی
شه قام و ئازادی ژن.
ئه حلام مه نسوور
وشه یه کی می گرتوو،
که در ی به دارستانی
چه قۆی پیاودا و
به و مه رگه دا هه نگاوی نا و
نه گه پرایه وه بو دواوه و...

شیرکو بیکەس

کرنووشی بو «ئینس و جن» و
جەلدهی شەریعەت و
میزەری خورافات نەبرد،
هەتاکوو مرد!

سلیمانی ۲۰۱۳/۱/۱۳

**به پليكانه دا...
ههتا ژووره كهى نهو!**

هه موو يه كشه ممه يه ك له وئ
وه ك كلئسه يه كى گه پووكى بچكو له بم
له بهر «ديا» و
عه شقى «ديا»
نه بووم به تاله موويه كى پيشى عيسا،
نه بووم به خاچ... له بهر «ديا»
نه بووم به په لكى پرووخوشى
سنه و بهرى «كريسمس» و

به «ئەيقوون»ی خوشەويستی پاکيزهیی و
مۆمىكى نيوه سووتاوی
به ر پى «عهزرا»

هه موو يه كشه ممه يه ك له بهر ديا،
به زستانان، ته م و مژى كوڤنه شارم
له غه ريبى و له بالامه وه ئه پىچا.
به فر به خرچه خرچه وه، له ژىر پىمدا و
به پالتوىه كى ره شه وه
مليوانه ي هه لپردراوى له پشته وه بو سه ره وه،
قوپچه ي زل زل
له خوار ئه ژنووه بو سه رى، هه تاكوو بهر بينه قاقا
داخراو و
چه مكىكى مليپچى سوورم به ده ره وه و
ئه كه وتمه رى، بولاى ديا.

هه موو، هه موو يه كشه ممه يه ك
ئه توت تارمايى شيعرىكى بى ئيقامه م،
وام ئه زانى له سيله ي هه ر
جاده يه ك و كو لانيكدا،
ترسىكى زلى چوارشانه،

وهک پۆلیسی سوور و سپی و که له گه تی
جلی بهر قهره بالغی
شاری ئه وی،
یه کیکیانم بو وه ستاوه و بانگم ئه کا و
داوای پیناسه م لینه کا!

هه موو یه کشه ممه یه ک به ئیواران،
زرهی زهنگیک له سهعات شهشی ته واودا،
له ناوه وه مدا لپی ئه دا... نه مئه زانی
دهستی مه سیحه لپی ئه دا؟ یاخود ئه وه جهسته ی
ئه بوو که له بهر چاوی من ئه بوو به خاچ؟
یاخود وه همی
ئه و مه راق و ترسانه بوون،
که له گه ل خۆم، وه کو چاو و دهست و په نجه م
هینا بوومن، بو ئه و روپا؟
له ئیسته یشدا بوونه ته نامویی سپی و
ساردی ئیره و
ناوبه ناوی له بوولیلیکی چه په کدا،
خۆیان نیشانی من ئه دا؟!!

«که نامۆبوویت و ته نیاییت

له باتی خۆت کهوته و پینه کردن و
سه ریشته بوو به کونه با،
ئیتتر تۆ ئاگات لی نییه و ههر نایشزانی
که چاره نووس وهک په پریکی
ناو گهرداوی که نار زه ریا،
بو کویت نه با؟!!

له سهعات شه شی ته واودا، بۆلای «دیا»
بو یه که مجار له مانگی گولاندا بینیم
له هوئی کدا، که «هه له بجه»
دهرگای گهره ی
هاتنه ژووره وهی خه لکی بوو، له وی ناسیم.
دیا له خو شه ویستی ژنیکی نه فریقاوه،
بو مندالیکی ئاسیا و بو کوتریکی لاتین و
تا ورچیکی نه و قوتبانه و
تا دارتوویه کی ئوگه ندا و
هه تا نه گاته سه ر خه می
که نگره یکی ئوسترالیا...
هه موویانی له ناو دلیا ریز کردبوو
«نه و» ژنی بوو هه موو دنیای له ناو دا بوو،
«دیا» و ابوو!

دیا نووکی قه له مه زه رده که ی هه ننگ بوو
له سه ر هه موو گولئیکی گوی زه وی نه نیشته وه و
به یه که وه،

هیوا و نازاری نه مژی و
له دواییدا نه یکردن به شانهای وتار،
شانهای ستوونی پوژنامه و شانهای شانۆ و
به سه ر خو شه ویستی بیدالده دا،
به سه ر لیوی مندالاندا و
به سه ر هه تاوی ئاواره و

شیعری بی چه تر و چیرۆکی بی پیللادا،
چونیه ک دابه شی نه کردن.
بو یه که مجار له مانگی گولاندا بینیم،
به لام له مانگی خه زاندا،
له ژووره به رزه که ی خویدا و
له بهرچاوی پشیله که ی،
تیکه ل بووین و باوه شمان کرد به یه کتردا.

له سه عات شه شی ته واودا
به سه ر هه شتا پلیکانه ی ته سکا
به سه ر هه شتا پلیکانه ی عه شقا

بەسەر هەشتا ئارەزوودا
بەسەر هەشتا پلەى خەونا،
سەرئەكەوم بۆلاى ديا.

«لە يەك وەختا ديا چەپ و عيساييش بوو،
لە چەپياندا بۆ رۆژنامە
هەر خەريكى كۆكردنەوہى
فرميسكى وەك هەلەبجە بوو،
بۆ دووہميش ئازارى پيغەمبەريكى
پەرەوازەى، وەكو راستى و
وەكو خاچ دابوو بە كۆلدا»

لەوئى، هەموو يەكشەممەيەك...
تەنھا هەر خودا و «با»ى بەفر
ئەيانزانى بۆ كوئى ئەچم!
هەموو يەكشەممەيەك سەرما
بە زستانان، لە دەرەوہى جەستەى مندا
لە پلەكانى خوارەوہى، زۆر خوارەوہى
ژير سفرا بوون،
بەلام لە ناوہوہى مندا... بۆلاى ديا
ژمارە ئەچوونە سەرى و

له خانە دەروون و سەرما،
ئەوینتی ئەیکرد بە گەرما،
سەھۆلبەندانى شیعەریشى تیا ئەسووتا،
چ دۆزەخىكى فینکە
عەشقى دیا
بۆلای دیا.

هەموو یەکشەممەیه ک، عەشق
بەناو کۆنە شار و کۆنە یادگار و کۆنە شیعەر و
کۆنە چوخما ئەیگەرانم،
شەقامەکان... بۆنى چۆلى و
گلۆپەکان... بۆنى تیشکىكى زەردباو و
کۆلانەکان... بۆنى تەنیاىیەکی زۆر گۆشەگیران
لێوئەهات،
هالاوی دەمی کافتريا
بۆنى تووتنى جگەرە و بۆنى بیرە و،
مالەکان بۆنى شەراب و
چەرداخەکان بۆنى ریقنەى کۆترەکان و
چوخمیش، بۆنى میژووویەکی کەرۆگرتووی
لێوئەهات.
لەبنەویش

هه ندی دیواری ناو «تونیل بان» یش،
بۆنی قژ و سمیلی «سترن بیریان»
لیوه ئه هات!

عه شق... ئه یگه پانم... عه شق
به شه قامی مؤسیقادا ئه یگه پانم،
به ناو باخچه ی تابلۆکاندا ئه یگه پانم،
ئه یخستمه ناو کیلگه ی گوله به پروژه و
قسه م له گه ل (قان کوخ) ئه کرد...
عه شق... ئه یگه پانم... عه شق
به یه که وه ئه بووین به میوانی «پرسیار»،
به یه که وه ئه چووینه مالی «گومان» و،
له وسه ره وه، که ئه هاتینه دهره وه
گومانمان ئه کرد له چاومان،
گومانمان ئه کرد له ده ستمان!

عه شق ئه یگه پانم. عه شق
له م شاره دا، ئازادی و با له یه ک ئه چن
له م شاره دا به فر و ئاشتی
وه کو یه کن.

سهعات شهش هیشتا لهوسه ره و،
لهپیشمه وه چاوه پروانه و من له دواوه م،
ئا ئیستا که سهعات پینجه
نزیک ماله بی باوک و دایکه که ی دیا،
نزیک ژووره له قله قه که ی دیا،
کافتریایه ک به دی ئه که م،
وینه ی کوپه قاوه یه کی هالابوه سهر
که ههر به رهنگی قاوه یی
له سهر جامخانه ی کیشراوه

((دهسکی زور ته زیوی دهرگا پائه کیشم، که پی ئه نیمه ناوه وه،
لهوسهر زهنگیک چه ندجاری ئه زرنگیته وه، وه کو به خاوه ن
قاوه خانه که بلیت «وا یه کیکی تری تازه، هاته ژووری» ئه چمه
ژووری، هه وایه کی گهرم له دهم و چاوم ئه دات و ههر
دهموده ست، پالتوی قورسم دانه که نم. ههر دوو په ره ی گوئی
ته زیوم ئه گلوفم و ملیچ پائه کیشمه دهری، دوو قوچیه ی سهر
سنگی کراس ئه که مه وه، توپه لی تووک دهرئه که وی، دوو سی
جاری، مشه مشی و ههر دوو ده ست له یه ک ئه خشینم. پانتول
گورجر ئه که مه وه، چاو ئه گیپر و میزیک ی چول ئه دوزمه وه،
کچیک وه ک گوله میلاقه له بهرده ماما پائه وه ستی، «له ناو
خه ویکی شیعدا، من ئه م گوله میلاقه یه م دیوه»... داوای

قاوه یه ک نه کهم و هه ر له ته نیشتی جامخانه ی لووس و پووسی
بیگه رده وه، دائه نیشم.

دیسانه وه به فر، به فر که نه وهنده باری ئیسک سووکی
له ده ست نه دا و په زای ته واو گران نه بی. چاوم لییه له ده ره وه
له ژیر چه تریکی زه ردباودا، ژن و پیاوی، یه کی ده ستیکیان
کردوته ملی یه ک و به هه نگاوی خیراخیرا نه پرون به ره و
جاده ی سه ری. هه ر له ده ری، له وه به ره وه،. پشیله یه کی
قه ترانی له ناکاوی ده رته پیری و له لایه وه پیریژنیکی پالتو
سوور، دائه چله کی. پیریژن له ژیر چه تریکی سه وزدایه که تازه
کلوو خه ریکه به توژیژالیکی زور ته نک، په نگه که سکه که ی
بگوری. پیریژن ورد ورد نه پروات و به هیواشی پی دائه نی، تا
نه خلیسکی و تا نه که وی. چاو به رزتر نه که مه وه، بو باله خانه ی
نه وه به رم، له ناو ژووویکی پرووناکدا، په رده ی په نجه ره لادرا
و، کوپیکی باریکی قژخاو، خه ریکی گیتار لیدانه و به لام
نه فسووس، من لییره وه هیچ نابیسیم.

له خوومه وه ده فته ری بهر باخه له کهم ده رته هیتم، په سمیکی
تازه ی دایکم نه بینم،. به دوو په نجه ده ریدینم و نه مه په نگه
هه زاره مین جار بی ته ماشای کهم، به لام چوون تیر له ناو
نه خوری، سرکه یی موری ماچ نه کهم، کوئلوانه که ی، نقیمی

خیراکه... مرن خاریکه بگات!

موستیله ی په نجه ی دهستی راستی،، میخهک به ننگه که ی، ماچ
ئه که م. به فر ئه باری، به فر و ده م و چاوی دایکم، تیکه ل به
یه کتری ئه بن، دوو په نجه م، پروومه تم ئه سپن، بیرکردن و وینه ی
دایکم، به یه که وه ئه خه مه وه بهر باخه لم))

دیمه وه ناو چایخانه که،
شیوه ی پیاویک... به و به رمه وه
ئه مباته وه بو شاره که م،
(ئه چمه وه بو سلیمانی
ئه چمه وه ناو شه سته کانی سه ده ی پیشوو،
چایخانه که ی «حاجی سالح».
له ده ره وه و، له سه ربان و
له سه ر شووشه ی جامخانه که،
خرمه ژنیکی ده نگ تیژ دی،
گویمان له تاوه ته رزه یه و دائه پرژی،
زوپای به دار داگیرساوی نیله نیلدار،
لایه کی زور سوور بوته وه و لایه کی که م))
له ناکاوی
دائه چله کم،
وه ختی پیاوی
وه ک سه هو لاوی بکاته پشت ملمه وه،

به سویدی لیم نه پرسئ: ساعات چه نده؟

بو ساعات شهش...

هیشتا ههنگاوی ده خولهک ماوه پروا و

بگاته جئ،

هه لئه سم و پارهی قاوه کهم نه دهم و پالتو نه کهمه وه

به رم و ملیچ نه ئالینمه ملم و، هه تا نه گمه بهر ده رگای

مالی دیا، به فر قز و ههردوو شانم سپی نه کا، په نجه

نه نیم به جه ره سدا و ده رگا کهم بو نه کریتته وه.

بو ساعات شهش

هه رچه ند خوله کیکی ماوه

هه شتا پلیکه بو سه ری،

هه شتا وشه بو شیعریک و

هه شتا خهون بو عه شقیک و

هه شتا ههنگاو به ره و «ژووریک»،

من ئیستا ئاویتته یه کم

له مانگه شه و و له به فر.

هه شتا پلیکه بو سه ری،

به ره و ژووری ژنه هه وری،

هه شتا خوژگه و یه کسه ممه یه ک،

نیوهی فرینم بریوه،
چل رهنگم داوه له جهسته،
نامۆییم داگیرساندوووه.

چل ته ماشام بوون به تهیر و
چل هه ناسه م بوون به گول و
چل گولم بوون به چل په خشان.
شهست پلیکه م بوون به پرووبار،
پرووبارم بوون به پۆمان و
پۆمانیشم بوون به ئاسمان.
حهفتا پلیکه بو سهری،
گهوره بووه قه سیده کهم.
به رزه فیه خه ونه کهم و
وا خه ریکه پی بخاته ناو ژووره کهی.
حهفتا و پینج گوله لاولوی
هه لژناو به م خانووهدا،
حهفتا و شهش ئاوینه به ریز،
حهفتا و ههوت گۆمیلکهی شین شین،
حهفتا و ههشت چرای بچووک و
حهفتا و نو په نجه ره ی مهست و
ههشتا ماچ و

شیرکز بیکهس

هه شتا باوهش...

دهرگای دیا ئه کریتته وه و

پشيله که ی له باوه شیا و،

ئه وسا ئیتر

پئی ئه خه مه ژووریکه وه

لیوان لیوه و پراوپره،

له شهراب و له مؤسیقا و

له شاعر و عه شق!

سلیمانی ۲۰۱۳/۱/۲۸

شوينم كه وه!

تۆ له كۆيوه؟
منت دۆزیه وه كچه كه؟
كه شاره كه م
خۆی نامۆبى به شه قامى و
به كۆلانى و ناونيشانى؟
تۆ له كۆيوه
منت دۆزیه وه كچه كه؟
كه ماله كه م،
ته متومانىكى دلته نگیى داپۆشيبى و
كه ته نيايى نه يهيشتبى

شیرکو بیکهس

بچمه دهری و

کهس بمینن!

تو له کوئوه منت دۆزییهوه، کچه که؟!
تهنها ههر ئه گهریک ههیه و نابن به دوو،
شیرکی من هاتبیته ناو دلتهوه و
ئه وهنده شیتی تو بووبن
نهیتوانیبی نههینی من
له لای ئه و دوو چاوه سهوزه نه درکینن و
پئی وتبی:

شوینم کهوه،

ناونیشانی ئه و لای منه

ئه وهی جیی ئه و پبزانن

ههر خوا و شیره،

شوینم کهوه!

۲۰۱۳/۱/۲۸

پهوتی کۆتایی

ئاوی شیعرم
ئەو وەختە پروون ئەبیتەو،
کە خەمی لیلی هەزاران بچنە ناوی و
کە شەوی ئازاری ئەوان،
بەردەوام لێی بخۆنەو.

تۆ پروانە کە تاریکی
ئەم دیرۆکە،
چەند گۆپی شیعی جووان جوانی داگیرسان،
تەماشایش کە

که ریزه سیداره‌ی موسل و نه بوغریب
چۆن هاتنه‌وه و، نه مجاره‌یان
بوون به مانگی ناو دارستان.

که «مه‌ولانه» نه خوینمه‌وه،
نه بم به سوّفی و نه چمه ناو خه‌لوه‌ته‌وه،
له خه‌لوه‌تیشدا که خه‌یام نه خوینمه‌وه،
دیمه ده‌ری و پرووبه‌پرووی باده نه مه‌وه،
من له‌نیوانی خه‌لوه‌ت و مه‌یخانه‌دا،
خۆم به (پووچیّتی) به‌خشیوه!

له سووریای ئیستا که‌دا،
«نان» تا نه‌گاته‌وه مائی

یان له‌پری و باندا نه‌کوژری،
یاخود نه‌گه‌ر بشگاته‌وه مائی،
مائی به‌سه‌ردا نه‌پرووخی!

شه‌ویک به‌دیار گوّمیکه‌وه هه‌ل‌تروشکام
له‌دواییدا نه‌وه‌ی که گوّم فیّری کردم،
بیده‌نگیی بوو.
شه‌ویکی تر

به دیار زامی غه دریکه وه دانیشتبووم،
له دوا پیدا ئه وهی که زام فیری کردم،
ته واو دژی بیده نگی بوو!

ئه و شه وانهی
که سهرم شیعی لی ئه بری
له خه ویشدا
خه و به هوزی وشک و خالی و
ژووری چۆلی
بی ئافره ته وه ئه بینم!

ده ستت دایه کاغه زیکم
سپی... سپی
وه ختی پویشتی
سه رنجمدا،
له شوین په نجه جوانه کانتا،
چهند شیعی بلاونه کراوهی
«کامه ران» و
«هه ردی» م بینی!

شه قامی دلته نگمان که م نین،
جامخانه ی گریاومان که م نین،

شیرکو بیکهس

کتیبی جوانه مه رگیشان که م نین،
به لام له هه مووی دل ته نگتر
چاو ته پتر و... به سوپتر و
به سه سه تتر... له وهی هه یه،
کتیبخانه و
ونبوونه که ی
کاک عومه ری مه کته به یه

سلیمانی ۲۰۱۳/۲/۱۲